

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง “ปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของเรื่องที่ย่านกับภาษาที่ใช้ในแบบสอบที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า” ผู้วิจัยได้ศึกษาหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสามารถสรุปสาระสำคัญโดยนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

ความเข้าใจในการอ่าน

ความหมายของความเข้าใจในการอ่าน

กระบวนการอ่าน

องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน

ระดับของความเข้าใจในการอ่าน

ภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

ภาษาอังกฤษทั่วไป

ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

ความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษ

เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

ความสำคัญของทักษะอ่านสำหรับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

การทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

ความสำคัญของการทดสอบ

ลักษณะของแบบสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

การสร้างแบบสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

เกณฑ์การวัดระดับความเข้าใจในการอ่าน

ภาษาที่ใช้ในแบบสอบ

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ความเข้าใจในการอ่าน

1. ความหมายของความเข้าใจในการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน อาจสรุปได้ดังนี้

แฟรงค์ สมิธ (Frank Smith, 1988 : 165-166) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่า “เป็นความสามารถในการหาคำตอบจากข้อมูลที่เห็นชัดเจนในภาษาเขียน ซึ่งภาษาเขียนจะมีความหมายก็ต่อเมื่อผู้อ่านสามารถนำมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่ตนรู้อยู่แล้ว การอ่านจะเป็นสิ่งที่น่าสนใจและสำคัญก็ต่อเมื่อเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ผู้อ่านต้องการรู้”

ไมเคิล สวอน (Michael Swan, 1990 : 1) ได้กล่าวถึงความหมายของความเข้าใจในการอ่านสรุปได้ว่า ถ้านักเรียนผู้หนึ่งมีความเข้าใจในการอ่านเป็นอันดี ย่อมหมายถึงการที่นักเรียนผู้นั้นสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ นั่นคือสามารถได้ข้อมูลจากบทอ่านมากที่สุดและเกิดความเข้าใจผิดพลาดน้อยที่สุด ซึ่งอาจให้นักเรียนผู้นั้นแสดงความเข้าใจในการอ่านโดยให้ แสดงออกเกี่ยวกับเนื้อหาของบทอ่าน เช่น การเขียนประโยคหรืออนุเลขในการตอบคำถาม หรือ โดยการสรุปเรื่องที่อ่าน

พี ดี เพียร์สัน และคณะ (P. D. Pearson and others, 1992 : 149) กล่าวว่า “ความเข้าใจในการอ่าน คือการสร้างความหมายในเรื่องที่อ่านโดยตัวผู้อ่านเอง ซึ่งความหมายนั้นอาจคล้ายคลึงกับความหมายที่อยู่ในความคิดของผู้เขียนซึ่งถ่ายทอดจากปากกาลงสู่กระดาษ แต่ไม่มีผู้อ่านคนใดที่จะสามารถสร้างความหมายรูปแบบเดียวกับผู้เขียน หรือ ไม่มีผู้อ่านคนใดเลยที่จะเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเช่นเดียวกัน แต่ละคนย่อมมีพฤติกรรมการอ่านเป็นของตนเอง”

ฮาร์โรลด์ แอล เฮอร์เบอร์ และคณะ (Harold L. Herber and others, 1993 : 208) ได้ให้คำจำกัดความเชิงปฏิบัติการของความเข้าใจในการอ่านว่า “ความเข้าใจในการอ่านคือ การที่ผู้อ่านมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านและยังต้องมีปฏิสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่นที่นอกเหนือไปจากบทอ่านนั้น”

มาร์ค คับเบิลคอนเลย์ (Mark W. Conley, 1995 : 51) กล่าวว่า “ความเข้าใจในการอ่านเป็นการปฏิสัมพันธ์ของความรู้เดิมหลากหลายชนิดกับข้อมูลจากปริบท”

คริสติน นัททอล (Christine Nuttall , 1996 : 3) กล่าวว่า “ความเข้าใจในการอ่านคือการอ่าน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการจากงานเขียน เป็นการอ่านเพื่อให้ได้สาร ซึ่งสารนั้นอาจเป็นข้อเท็จจริง ที่ทำให้เรารู้สึกสนุกสนาน ได้แนวคิด เกิดความรู้สึก เป็นต้น”

อาจสรุปได้ว่าความเข้าใจในการอ่าน เป็นการสร้างความหมายจากภาษาเขียนโดยมีการเชื่อมโยงความรู้เดิมของผู้อ่านซึ่งมีลักษณะเป็นกระบวนการเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมกับความรู้จากภาษาเขียน ความหมายที่ผู้อ่านสร้างขึ้นอาจคล้ายคลึงกับความหมายในความคิดของผู้เขียน ผู้อ่านแต่ละคนย่อมสร้างความหมายแตกต่างกัน และในการอ่านนอกจากจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านแล้วยังต้องมีปฏิสัมพันธ์กับองค์ประกอบนอกเหนือบทอ่าน การอ่านเพื่อความเข้าใจจึงทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกต่าง ๆ จากความเข้าใจที่มีต่อบทอ่านนั้น ๆ

2. กระบวนการอ่าน

กระบวนการอ่าน เคยได้รับการพิจารณาว่าเป็นกระบวนการตรง ๆ กล่าวคือ ต้องเริ่มจากการที่ผู้อ่านจะต้องพิจารณาความหมายของคำให้ถูกต้องและสามารถใช้คำเหล่านั้นได้อย่างชำนาญ แต่ในปัจจุบันนักการศึกษาที่มีความเห็นว่ากระบวนการอ่านเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน ดังที่ มาร์ธา ดัลแมน และคณะ (Martha Dallman and others , 1978 : 37) กล่าวว่า “การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถต่าง ๆ มากมายเพื่อที่จะทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน เช่น ความสามารถในการระบุนความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงและความคิดเห็น ความสามารถในการตีความข้อมูลที่ได้รับ ความสามารถในการสร้างจินตนาการเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน เป็นต้น” นอกจากนี้ ซูซาน แมนเดล เกลเซอร์ และคณะ (Susan Mandel Glazer and others , 1990 : 3) ยังได้กล่าวว่า “ความเข้าใจในการอ่าน เป็นทักษะที่มากกว่าการตีความ (Interpretation) และความสามารถในการสะกดตัวอักษรได้ เป็นการอ่านเพื่อต้องการข้อมูลที่มองเห็นและมองไม่เห็น โดยอาศัยความรู้เดิมเกี่ยวกับประสบการณ์ทางภาษา ได้แก่ โครงสร้าง (Syntactic) ความหมาย (Semantic) และการสะกดคำ (Orthographic) ที่ใช้ในการสร้างบทอ่าน ซึ่งทั้งหมดนี้ถูกเก็บสะสมไว้ในสมองของผู้อ่านแล้ว เพื่อให้สามารถนำมาเดาความหมายได้” ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ แมรี เรนค์ จาลองโก และคณะ (Mary Renck Jalongo and others , 1996 : 62) ที่กล่าวว่า “ผู้อ่านอาจสามารถถอดรหัสตัวอักษรหรือออกเสียงคำได้ แต่ถ้าไม่รู้ความหมายก็แสดงว่าไม่ได้อ่านคำนั้นจริง ๆ ในปัจจุบันการอ่านถูกมองว่าเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ผู้อ่านเป็นผู้สร้างความหมายจากสิ่งพิมพ์โดยอาศัยความรู้เดิมและความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่อ่าน ดังนั้นผู้อ่านจึงมีลักษณะเป็น ผู้อ่านเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive Reader)” ในการเป็นผู้อ่านเชิงปฏิสัมพันธ์จะต้องทำหน้าที่ดังนี้

สำรวจสิ่งที่อ่าน

เชื่อมโยงความรู้เดิมกับเนื้อหาที่อ่าน

ตรวจสอบความเข้าใจของตน

แก้ไขหรือเพิ่มเติมสิ่งที่ทำให้ความเข้าใจบกพร่อง

ใช้คำถามจากบทอ่านเพื่อเป็นการเน้นประเด็นการอ่านและตรวจสอบความเข้าใจขณะอ่าน

กระบวนการอ่านจึงมีลักษณะเป็นกระบวนการเชิงปฏิสัมพันธ์ ดังที่ ซิริล เวียร์ (Cyrill Weir , 1993 : 64) กล่าวว่า “การอ่านเป็นกระบวนการเชิงเลือกสรรที่กระทำระหว่างตัวผู้อ่านและบทอ่าน โดยเลือกความรู้เดิมและความรู้ทางภาษานิกต่าง ๆ เพื่อปฏิสัมพันธ์กับข้อมูลในบทอ่านทำให้เกิดความเข้าใจบทอ่าน”

แรนคอต เจย์ ไรเดอร์ และคณะ (Randall J. Ryder and others , 1994 : 16) กล่าวถึงกระบวนการเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive Process) ในการทำความเข้าใจในการอ่านว่า

กระบวนการเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive Process) เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านสร้างความหมาย โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากโครงสร้างความรู้ที่หลากหลาย โครงสร้างความรู้เหล่านี้ประกอบด้วย ความรู้ตามตัวอักษร ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเสียงและอักษร ความรู้เกี่ยวกับคำ ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและความรู้เดิมที่เกี่ยวข้อง ความเข้าใจสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดกระบวนการเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลจากความรู้เดิมของผู้อ่าน และข้อมูลที่ได้รับจากบทอ่าน ผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยข้อมูลจากทั้งบทอ่านและความรู้เดิม

โรดา เจย์ แม็กซ์เวลล์ (Rhoda J. Maxwell , 1997 : 192) มีความเห็นสอดคล้องกับ แรนคอต เจย์ ไรเดอร์ ได้กล่าวว่า “ในการทำความเข้าใจนั้น จะมีข้อมูลใหม่เข้ามา และข้อมูลนั้นอาจเป็นสิ่งที่แปลกแตกต่างจากประสบการณ์เดิม ทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าเป็นการยากที่จะทำความเข้าใจ วิธีการที่ดีที่จะช่วยบูรณาการข้อมูลใหม่เข้ากับความรู้เดิมคือ การจดจำถึงเหล่านั้น แล้วจึงจะเกิดความเข้าใจ”

อาจสรุปได้ว่า กระบวนการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ผู้อ่านจะต้องอาศัยความรู้เดิมและความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่อ่าน เพื่อสร้างความหมายจากบทอ่านนั้น จึงพิจารณาได้ว่ากระบวนการอ่านมี

ลักษณะเป็นกระบวนการเชิงปฏิบัติสัมพันธ์ เนื่องจากผู้อ่านจะต้องเลือกความรู้เดิมและความรู้ทางภาษา เพื่อปฏิบัติสัมพันธ์กับข้อมูลในบทอ่าน

3. องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน

การทำความเข้าใจในการอ่านนั้นคืออาศัยองค์ประกอบหลายอย่างเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่าน ดังที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

เดทเลฟ เฮช โรสท์ (Detlef H. Rost , 1993 : 80) กล่าวว่า “องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน มี 2 องค์ประกอบด้วยกัน นั่นคือ คำศัพท์ (Vocabulary) หรือ การอ่านตามตัวอักษร (Literal Reading) ส่วนอีกองค์ประกอบคือ ความเข้าใจในการอ่านทั่วไป (General Reading Comprehension) หรือ การอ่านเชิงอ้างอิง (Inferential Reading)” ซึ่ง เจ ดาวน์ิง และคณะ (J. Downing , 1982 cited by Detlef H. Rost , 1993 : 80) สรุปว่าองค์ประกอบของความเข้าใจเหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงไปตามวัย ได้แก่

1. ในกรณีที่ผู้อ่านเป็นผู้ใหญ่ จะมีการใช้องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านในลักษณะโดยรวม เมื่อต้องการประเมินองค์ประกอบของความเข้าใจ จึงต้องทำการประเมินโดยภาพรวม ไม่สามารถแยกประเมินทีละองค์ประกอบได้

2. ในเด็กที่กำลังเริ่มเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน จะแตกต่างกันแต่จะค่อย ๆ พัฒนาทีละองค์ประกอบ และใช้กระบวนการให้คำจำกัดความ

มาร์ค คัมเบิลยู คอนเลย์ (Mark W. Conley , 1995 : 50-58) ได้จำแนกองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 องค์ประกอบใหญ่ ๆ คือ

1. ตัวผู้อ่าน (The Reader) ผู้อ่านที่เชี่ยวชาญจะมีแหล่งข้อมูลต่าง ๆ อยู่ในตนเอง ซึ่งสามารถสรุปแหล่งทรัพยากรในตัวผู้อ่านออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 ความรู้เดิม (Prior Knowledge) หมายถึงความรู้เดิมของผู้อ่านรวมไปถึงความรู้เกี่ยวกับหัวเรื่องที่อ่าน ความคุ้นเคยกับภาษาที่ใช้ในบทอ่าน และความเข้าใจว่าจะคิดและอภิปรายมโนทัศน์ของเรื่องที่อ่านอย่างไร

1.2 เมตาคอกนิชัน (Metacognition) หมายถึงความสามารถของผู้อ่าน ในการใช้วิธีการต่าง ๆ ในการอ่านแต่ละสิ่ง การตรวจสอบความสำเร็จในการอ่าน และการปรับปรุงวิธีการที่ใช้เมื่ออ่านไม่เข้าใจ ความเข้าใจนั้นแทนที่จะเป็นลักษณะแบบตรงหรือเป็นไปตามลำดับ กลับมีลักษณะคล้ายคลึงกับการเดินทางเข้าไปในเขาวงกต ผู้อ่านที่ดีต้องเป็นนักกลยุทธ์ (Strategists) ซึ่งรู้ว่าจะต้องปรับปรุงวิธี

การใช้ทำความเข้าใจอย่างไร เปรียบเหมือนกับการเดินทางในเขาวงกตที่ต้องรู้จักหลีกเลี่ยงกำแพงหิน บางคราวอาจต้องเดินย้อนรอย หรือต้องพยายามหาทางอื่น ๆ ที่แตกต่างออกไป ผู้อ่านที่คิดว่าเนื้อหา และจุดประสงค์ที่ต่างกันทำให้ต้องใช้วิธีการอ่านที่ต่างกัน

2. สิ่งที่อ่าน (The Text) การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เขียนลงไปกับสิ่งที่ผู้อ่านรู้ และการอ่านของตัวผู้อ่านเอง ความหมายที่อยู่ในบทอ่านมีความจำกัด ตัวบทอ่านเองนั้นส่งผลกระทบต่อสิ่งที่ผู้อ่านพิจารณาขณะกำลังสร้างความหมาย ความหมายที่เกิดขึ้นชนิดแรกเรียกว่า ความเข้าใจบทอ่าน (Text Comprehension) ความหมายชนิดที่สอง เรียกว่า ความเข้าใจนอกเหนือบทอ่าน (Beyond Text Comprehension) เป็นความเข้าใจที่ผู้อ่านใช้ความรู้ของคนเพื่อสร้างความหมายเมื่อความหมายจากบทอ่านมีความจำกัด

2.1 ความเข้าใจบทอ่าน (Text Comprehension) ในระหว่างที่อ่าน ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจภาษาที่ผู้เขียนเลือกใช้ในการสื่อสารความคิดในบทอ่าน ลักษณะสำคัญ 3 ประการของความเข้าใจบทอ่าน มีดังนี้

2.1.1 เข้าใจคำศัพท์

2.1.2 ระลึกและระบุข้อเท็จจริงที่สำคัญ

2.1.3 ตีความตามบทอ่านที่ปรากฏ

2.2 ความเข้าใจนอกเหนือบทอ่าน (Comprehension Beyond Text) หมายถึง ผู้อ่านใช้ความรู้ของคนเพื่อสร้างความหมาย ความเข้าใจนอกเหนือบทอ่านมี 2 ประเภท คือ ความเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ในบทอ่าน (Applied Implicit) และความเข้าใจจุดมุ่งหมาย และ/หรือ อารมณ์ที่แฝงในบทอ่าน (Scripturally Implicit)

2.2.1 ความเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ในบทอ่าน (Applied Implicit) เกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านบูรณาการข้อมูลจากบทอ่านกับความรู้เดิมเพื่อสร้างหลักการใหม่หรือหาข้อสรุป

2.2.2 ความเข้าใจจุดมุ่งหมายและ/หรืออารมณ์ที่แฝงในบทอ่าน (Scripturally Implicit) เกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านใช้ความรู้เดิมของคนเพื่อสร้างความหมาย เช่น นักเรียนที่อ่านใจทฤษฎีจิตศาสตร์แล้วมีความสงสัยว่าวิถีโคจรจะเป็นวิถีที่คี่ที่สุดที่จะเก็บเงินเพื่อซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ได้

3. บริบท (The Context) บริบทของการอ่านมีหลายองค์ประกอบดังที่ได้กล่าวไปแล้ว เช่น ความรู้เดิมของผู้อ่าน ลักษณะของบทอ่าน และการกระทำที่ผู้อ่านถูกตั้งให้แสดงออก รวมถึงแรงจูงใจของผู้อ่านที่จะอ่าน บริบท (The Context) นั้นยังรวมถึงสถานการณ์การอ่าน เช่น เป็นผู้มีส่วนร่วมในการอ่าน ดังเช่น ครูกับนักเรียน ซึ่งในการอภิปรายพูดคุยบางครั้งอาจกระทำพร้อมกันกับการอ่าน และการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน องค์ประกอบดังกล่าวเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อการอ่านแตกต่างกันไปในแต่ละสถานการณ์

โลย์ เอฟ บัคแมน และคณะ (Lyle F. Bachman and others , 1995 : 89-93) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่านว่าจำแนกได้ดังนี้

1. สติปัญญา (Intelligence) ความหลากหลายในความสามารถของนักเรียนที่เรียนรู้จากบทอ่านสามารถบ่งชี้ได้จากแบบสอบมาตรฐาน ดังจะเห็นได้ว่านักเรียนในแต่ละระดับจะมีประสิทธิภาพการอ่านต่างกัน แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีอายุสมองแตกต่างกันจะสามารถเข้าใจบทอ่านได้ต่างกัน
2. คำศัพท์ (Vocabulary) คำศัพท์จะแสดงถึงความหมายที่แต่ละคนเก็บไว้ในสมอง ความสามารถทางคำศัพท์เป็นดัชนีชี้ให้เห็นความสามารถที่จะเข้าใจบทอ่านได้ และคำศัพท์เป็นตัวแสดงโครงสร้างความรู้ที่แต่ละคนใช้ในการตอบสนองบทอ่าน
3. ความสามารถด้านหน่วยคำ (Morphemic Ability) ถ้าแต่ละคนไม่รู้ความหมายคำศัพท์ อาจใช้ความสามารถในการวิเคราะห์รากคำ (Roots) และวิภัติปัจจัย (Affixes)
4. ความจำคำศัพท์ (Word Recognition) ถือเป็นหลักของการเริ่มต้นอ่าน ซึ่งมีแนวโน้มว่าแต่ละคนจะพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์ไปตามระดับชั้น เช่น ผู้ที่เรียนในชั้นสูงกว่าจะมีจำนวนคำศัพท์ที่จำได้มากกว่า
5. ทักษะคติต่อการอ่านและการเรียนรู้จากบทอ่าน (Attitudes Toward Reading and Learning from Text) ทักษะคติมีความเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการอ่านเป็นความปรารถนาที่จะรู้และเข้าใจของผู้อ่านเอง และเป็นตัวพยากรณ์ความสามารถในการอ่าน
6. ความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน (Individual Differences in Reading Achievement) มีผลอย่างมากโดยเฉพาะในระดับเริ่มเรียนการอ่าน นักเรียนที่เรียนรู้ในการอ่านจากสิ่งแวดล้อม ที่ส่งเสริมการอ่านจะมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าคนอื่น

งานวิจัยของ เจ ชาร์ลส์ อัลเดอร์สันและคณะ (J. Charles Alderson and others , 1985 cited by Mary Renck Jalongo and others ,1996 : 63-64) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของ ความเข้าใจในการอ่านว่า

1. การอ่านนั้นขึ้นอยู่กับความรู้เดิม (Reading Depends on Background Knowledge) ตามปกติแล้วความรู้เดิมของผู้อ่าน (Schema) มีอิทธิพลต่อการตีความหมายสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านที่มีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อที่อ่านมากจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายกว่าคนที่อ่านเรื่องนั้นเป็นครั้งแรก เช่น นักศึกษาสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์จะสามารถอ่านคำแนะนำการใช้ซอฟต์แวร์ ที่บริษัทคอมพิวเตอร์ให้มา ได้เข้าใจมากกว่าผู้อ่านที่ไม่เคยเรียนคอมพิวเตอร์มาเลย

2. การอ่านต้องการแรงจูงใจ (Reading Requires Motivation) ผู้อ่านต้องสร้างทัศนคติทางบวกต่อเรื่องที่อ่าน ทัศนคติเป็นสิ่งที่มิอิทธิพลต่อพฤติกรรม เช่น ผู้อ่านที่ต้องอ่านสิ่งที่ยาก เช่น ปรัชญา อาจ

ใช้วิธีการอภิปรายหัวข้อที่อ่านร่วมกับเพื่อน นำข้อมูลที่อ่านมาเชื่อมโยงข้อมูลที่ได้จากการบรรยายในห้องเรียน เมื่อผู้อ่านเกิดทัศนคติทางบวกต่อสิ่งที่อ่าน ก็จะเกิดแรงจูงใจทำให้พยายามที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่าน

3. การอ่านเป็นทักษะที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Reading is a Continuously Developing Skill) ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ต้องพัฒนาตลอดชีวิต เริ่มจากเด็ก จนแม้เมื่อได้รับการศึกษาในระดับสูงก็ยังต้องพัฒนาต่อไป

4. การอ่านต้องมีการใช้กลยุทธ์ (Reading must be Strategic) ผู้อ่านแต่ละคนต้องวางแผนในการอ่าน ซึ่งงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับผู้อ่านในระดับมหาวิทยาลัยพบว่า ผู้อ่านได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้ที่จะใช้กลยุทธ์ในการอ่านเฉพาะ (Mary Renck Jalongo and others , 1996 : 64) ผู้อ่านที่มีการวางแผนจะทำให้ค้นพบกลยุทธ์ที่ดีที่สุดที่เหมาะสมกับตน

5. การอ่านต้องมีความคล่อง (Reading must be Fluent) การทำความเข้าใจกับบทอ่านถือเป็นสิ่งที่ยากยิ่งสำหรับผู้อ่าน เพราะผู้อ่านมักจะประสบปัญหาการไม่รู้คำศัพท์ ทำให้เกิดความคล่องในการอ่าน ซึ่งผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพมักจะมีการเตรียมพร้อมที่จะอ่าน เช่น นักศึกษาสาขาจิตวิทยาจะพยายามตรวจสอบคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาของตนก่อนการอ่าน

ไมเคิล สวอน (Michael Swan ,1990 : 1-2) มีความเห็นว่าความรู้ทางภาษาไม่ใช่สิ่งเดียวที่เป็นองค์ประกอบของความสำเร็จในความเข้าใจ นักเรียนบางคนพูดและเขียนภาษาอังกฤษได้ดี แต่อาจจะบกพร่องในทักษะอ่านเพื่อความเข้าใจ และแม้แต่เจ้าของภาษาเองยังอาจจะอ่านเรื่องที่เขียนในภาษาของตนได้ไม่เข้าใจดังนั้นจึงได้นำเสนอองค์ประกอบบางประการที่ขัดขวางความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน โดยให้ความสนใจในทุกรายละเอียด อาจทำให้ไม่เข้าใจแนวคิดสำคัญของบทอ่านทั้งหมด

2. การอ่านอย่างรวดเร็วโดยไม่ได้ให้ความสนใจในรายละเอียดอย่างเพียงพอ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจแนวคิดสำคัญ ๆ จากบทอ่าน แต่อาจเข้าใจผิดบางประเด็น ซึ่งเกิดจากการมองข้ามจุดสำคัญ จึงทำให้เกิดความเข้าใจความหมายบางส่วนของบทอ่านผิดพลาด

3. การใช้จินตนาการ โดยเฉพาะหากผู้อ่านรู้อะไรบางอย่างเกี่ยวกับหัวข้อ หรือมีความคิดเห็นที่รุนแรงต่อหัวข้อนั้น อาจจะได้ตีความบทอ่านไปตามประสบการณ์และทัศนคติของตน จึงอาจพบว่าเป็นการยากที่จะแยกสิ่งที่ผู้เขียนกล่าวออกจากสิ่งที่ผู้อ่านรู้จักด้วยตนเอง

ปัญหาจากข้อ 1-3 เกิดขึ้นจากตัวผู้อ่าน แต่ปัญหาต่อไปนี้เกิดขึ้นจากบทอ่านโดยตรง แม้ว่าผู้อ่านจะรู้คำศัพท์และ โครงสร้างทั้งหมดของบทอ่านแล้วก็ตาม บางครั้งการนำเสนอที่มีความซับซ้อนของผู้เขียนก็อาจเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจของผู้อ่านได้ ดังนี้

1. ประโยคที่มีความยาวและซับซ้อน เป็นสิ่งที่ยากสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ แม้ว่าคำศัพท์ในประโยคจะง่ายก็ตาม ความซับซ้อนของโครงสร้างอาจเป็นสาเหตุทำให้ผู้อ่านไม่สามารถปะติดปะต่อเรื่องราวได้

2. การเน้นคำ และใช้รูปแบบเด่นซ้ำคำ (Repetitive Style) ของผู้เขียน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ยากขึ้น ดังนั้นการฝึกหัดให้ผู้อ่านคุ้นเคยกับรูปแบบดังกล่าว ทำให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นแนวคิดพื้นฐานของเรื่องได้

3. การเสนอแนวคิดสำคัญโดยอ้อมของผู้เขียน ทำให้ผู้อ่านต้องไวต่อคำพูดโดยนัยของผู้เขียน ต้องสามารถเชื่อมโยงถึงสำคัญที่ไม่ได้ระบุไว้โดยตรง ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ยากสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ

4. คำศัพท์และสิ่งที่ยื่นออกมา ด้านเป็นสิ่งที่ผู้อ่านไม่รู้จักเลย หากไม่ได้ใช้พจนานุกรม และผู้อ่านไม่ได้ตระหนักถึงความเป็นไปได้ที่จะเดาความหมายของศัพท์ที่ไม่รู้จักจบริบท ผู้อ่านบางคนอาจประสบปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยทำให้เกิดความลำบากในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

อาจสรุปได้ว่าองค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่าน คือ คำศัพท์ และการอ่านเชิงอ้างอิง นอกจากนี้ยังอาจจำแนกองค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 องค์ประกอบใหญ่ ๆ คือ ตัวผู้อ่าน สิ่งที่ย่าน และบริบท ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามวัยของผู้อ่าน นอกจากองค์ประกอบดังกล่าวจะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านแล้วยังพบว่ามีองค์ประกอบบางประการในตัวผู้อ่านและจากบทอ่านที่อาจขัดขวางความเข้าใจในการอ่านได้

4. ระดับของความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน ซึ่งนักการศึกษาสามารถจำแนกระดับของความเข้าใจที่เกิดขึ้นในตัวผู้อ่านได้เป็นระดับต่าง ๆ โดยสรุปได้ดังนี้

มาร์ธา คัลแมน และคณะ (Martha Dallman and others, 1978 : 197-203) ได้จำแนกระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ คือ

1. การอ่านในระดับข้อเท็จจริง (Reading on the Factual Level) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายและเรื่องที่อ่านตามตัวหนังสือที่เขียนไว้ตรงตัว ทักษะที่ใช้ในระดับนี้ได้แก่ การรู้ความหมายของคำ การหาใจความสำคัญ การอ่านเพื่อเลือกรายละเอียดที่สำคัญและการอ่านเพื่อปฏิบัติตามคำสั่ง

2. การอ่านในระดับตีความหรือระดับสรุปอ้างอิง (Reading on the Interpretative or Inferential Level) หรืออาจเรียกว่า การอ่านระหว่างบรรทัด (Reading Between the Lines) หมายถึง

ความสามารถในการเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนไม่ได้แสดงไว้โดยตรง แต่จะเข้าใจโดยอาศัยความ
สามารถ การสรุปความและจัดเรียงข้อมูล (Summarizing and Organizing) การหาข้อสรุป (Arriving
at Generalizations) และการทำนายผลที่จะเกิด (Predicting Outcomes)

3. การอ่านในระดับประเมินค่า (Reading on the Evaluation Level) หมายถึง ความสามารถ
ในการประเมิน ตัดสิน สิ่งที่อ่านโดยอาศัยความรู้ และประสบการณ์ของผู้อ่านมาพิจารณาตัดสิน

ฮาร์โรลด์ แอล เฮอร์เบอร์ และคณะ (Harold L. Herber and others, 1993 : 213-216) แบ่ง
ระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจระดับตามตัวอักษร (Literal Comprehension) หมายถึงการอ่านในบรรทัด
(Reading on the Lines) มีจุดมุ่งหมายเพื่อระบุข้อมูลที่ผู้เขียนนำเสนอจากบทอ่าน เพราะบทอ่านนั้นมี
ข้อมูลเฉพาะอยู่

2. ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretive Comprehension) หมายถึงการอ่านระหว่าง
บรรทัด (Reading Between the Lines) จุดมุ่งหมายของความเข้าใจระดับตีความนี้ เพื่อลงความเห็นอย่าง
มีเหตุผลจากข้อมูลที่น่าเสนอในบทอ่าน ในระดับตามตัวอักษร ผู้อ่านจะพยายามหาสิ่งที่คิดว่าผู้เขียน
กล่าว แต่ในระดับตีความผู้อ่านต้องพยายามหาความหมายของสิ่งที่ผู้เขียนกล่าว ในระดับตามตัวอักษร
ผู้อ่านระบุข้อมูลที่ผู้เขียนนำเสนอ ในระดับตีความผู้อ่านต้องสร้างความคิดโดยรวมตามสิ่งที่ผู้อ่านระบุ
โดยนัย

3. ความเข้าใจระดับประยุกต์ (Applied Comprehension) หมายถึงการอ่านระดับนอก
เหนือบรรทัด (Reading Beyond the Lines) จุดมุ่งหมายของความเข้าใจระดับนี้ เพื่อเชื่อมโยงความรู้
เดิมและประสบการณ์เข้ากับใจความที่ได้จากบทอ่าน ในระดับตามตัวอักษร ผู้อ่านระบุข้อมูลที่ผู้เขียน
นำเสนอ ในระดับตีความผู้อ่านหาแนวคิดจากสิ่งที่ผู้เขียนระบุโดยรวม ส่วนในระดับประยุกต์ผู้อ่านหา
ข้อสรุปออกมาจากการเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดของคนกับของผู้เขียน

มาร์ค ดับเบิลยู คอนเลย์ (Mark W. Conley, 1995 : 178-179) มีความคิดเห็นสอดคล้องกับ
ฮาร์โรลด์ แอล เฮอร์เบอร์ และคณะ ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1. ระดับตามตัวอักษร (Literal Level) คือ ความเข้าใจข้อมูลที่ระบุชัดเจนอยู่ในบทอ่าน
2. ระดับตีความ (Interpretive Level) คือ ความเข้าใจข้อมูลที่แสดงโดยนัยในบทอ่าน
3. ระดับประยุกต์ (Applied Level) คือการเชื่อมโยงข้อมูลที่ได้จากบทอ่านกับความรู้จากวิชา
ต่าง ๆ และหรือความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโลก

คริสติน นัททอล (Christine Nuttall, 1996 : 188-189) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 5 ระดับ ได้แก่

1. ความเข้าใจระดับตามตัวอักษร (Literal Comprehension) คือ ความเข้าใจในสิ่งที่ระบุชัดเจนในบทอ่าน
2. ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretation) คือ ความเข้าใจในการตีความข้อเท็จจริงหรือการพยายามให้ได้ข้อเท็จจริงจากบทอ่านด้วยวิธีการต่าง ๆ
3. ความเข้าใจระดับที่อ้างอิง (Inference) คือ ความเข้าใจในสิ่งที่ระบุโดยนัย ไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง
4. ความเข้าใจระดับประเมินค่า (Evaluation) คือ การตัดสินบทอ่าน ว่าผู้เขียนพยายามจะสื่อสารอะไร และทำได้เพียงใด โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน
5. ความเข้าใจระดับการตอบสนองส่วนตัวบุคคล (Personal Response) คือ การที่ผู้อ่านตอบสนองต่อบทอ่าน โดยมีได้คำนึงถึงอิทธิพลของผู้เขียน แต่การตอบสนองนั้นจะต้องสอดคล้องกับสิ่งที่ปรากฏชัดในบทอ่าน กล่าวคือ มิได้ตอบสนองแต่ในฐานะผู้อ่าน แต่เป็นการรวมเอาความรู้ที่ผู้เขียนเข้ามาด้วย ดังนั้น อย่างน้อยที่สุดการตอบสนองก็มาจากความเข้าใจจากบทอ่าน และทักษะของผู้อ่านที่สามารถอธิบายได้ว่าทำไมจึงทำให้ผู้อ่านรู้ดีเช่นนั้น

กล่าวโดยสรุป นักวิชาการศึกษากลุ่มใหญ่ได้จำแนกความเข้าใจในการอ่าน เป็น 3 ระดับ นั่นคือ ระดับข้อเท็จจริง คือความเข้าใจข้อมูลที่ระบุชัดเจนในบทอ่าน ระดับตีความ คือ ความเข้าใจข้อมูลที่มีได้ระบุชัดเจนในบทอ่าน และระดับประเมินค่า คือ การตัดสินข้อมูลที่ได้จากบทอ่านโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน

ภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

1. ภาษาอังกฤษทั่วไป

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของ ภาษาอังกฤษทั่วไป ไว้ต่าง ๆ กัน อาจสรุปได้ดังนี้

วาสนา โกวิทธา (2525 : 104) กล่าวว่า “ภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) เป็นภาษาอังกฤษพื้นฐาน ส่วนใหญ่เน้นไวยากรณ์ และรูปประโยคต่าง ๆ รวมทั้งทักษะทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน”

เฮซ จี วิดโดว์สัน (H.G. Widdowson , 1983 : 6-7) กล่าวถึงภาษาอังกฤษทั่วไปว่า “ในการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปนั้น ไม่มีการจำกัดขอบเขตของภาษา โดยจะมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทั่วไปในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถที่จะใช้ภาษาต่อไป”

นราทร โรจนจันทร์ และศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์ (2524 : 1) กล่าวถึงการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปว่า

เป็นการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language) หรือการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (English as a Second Language) ต่อมาเมื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาอย่างใกล้ชิด การเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) จึงไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเพราะผู้เรียนไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ ในการศึกษาเฉพาะสาขาวิชาได้เท่าที่ควร ดังนั้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) จึงเข้ามามีบทบาทมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในแต่ละสาขาวิชาหรือสาขาอาชีพ และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและคุ้มค่าซึ่งจะเป็นการแก้ปัญหาได้ดีที่สุดในกรณีที่ต้องคำนึงถึงเวลา ค่าใช้จ่าย และบุคลากรที่มีจำกัด

อาจสรุปได้ว่า ภาษาอังกฤษทั่วไปคือภาษาอังกฤษที่เน้นการใช้ทักษะทางภาษาทั้งสี่ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียน และมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยทั่วไป ไม่มีการจำกัดขอบเขตของภาษา อย่างไรก็ตามภาษาอังกฤษทั่วไปไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเพียงพอเมื่อผู้เรียนมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาเฉพาะสาขาวิชาหรือในการประกอบอาชีพ

2. ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

นักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยอาจสรุปได้ดังนี้

นราทร โรจนจันทร์ และศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์ (2524 : 2) กล่าวถึงความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะว่า

คือการเรียนภาษาอังกฤษ ที่มีจุดประสงค์ต่าง ๆ กัน การสอนภาษาอังกฤษเพื่อ

วัตถุประสงค์เฉพาะ มีใช้การเปลี่ยนแปลงการสอนภาษาอังกฤษใหม่โดยสิ้นเชิง แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงบางอย่าง เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนซึ่งมีแตกต่างกันออกไป เช่น เพื่อใช้ในการศึกษาระดับปริญญาในสาขาวิชาการ (Academic) หรือระดับสาขาวิชาชีพ (Vocational) หรือเพื่อใช้ในการทำงานในสาขาวิชาชีพชั้นสูง (Professional) เช่น วิศวกร ทนายความ เป็นต้น หรือวิชาชีพทั่ว ๆ ไป (Occupational) เช่น เลขานุการ นักอุตสาหกรรม เป็นต้น ภาษาที่ใช้ก็มีได้เป็นภาษาชนิดพิเศษ (Special Language) แต่เป็นภาษารวมคำที่มีขอบเขตการใช้ (Restricted Repertoire) ส่วนทักษะ (Skills) ก็เน้นเฉพาะทักษะที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนสรุปได้ว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นการสอนที่ให้ความสำคัญต่อผู้เรียน และต่อความต้องการของเขา

แจค เอเวอร์ (Jack Ewer , 1979 : 4) กล่าวเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะว่า “ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ มีความสมบูรณ์ในตัวเอง มีใช้เป็นส่วนที่เรียนต่อจากโปรแกรมการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) กล่าวคือ ผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ควรเริ่มต้นด้วยลักษณะภาษาที่ใช้ร่วมกัน (Core Language) ซึ่งเรียกว่า ภาษาอังกฤษทางวิทยาศาสตร์พื้นฐาน (Basic Scientific English) ก่อนที่จะแยกเรียนตามสาขาวิชาต่างๆ”

พัณณ์ น้อยแสงศรี (2524 : 9) กล่าวถึงความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะว่า

หมายถึงการเรียนการสอนที่ไม่ใช่เป้าหมายปลายทางในตัวของมันเอง แต่เป็นการเรียนเพื่อให้เป็นมรรคอันจำเป็น เพื่อนำไปสู่ผลคือเป้าหมายที่ได้วางไว้แล้วอย่างเข้มงวด หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ จึงเป็นหลักสูตรที่เน้นจุดประสงค์ที่เด่นชัด และมุ่งถึงการแสดงออกอย่างเหมาะสมในบทบาทของอาชีพ หรือการศึกษา ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอยู่บนพื้นฐานการวิเคราะห์ความต้องการของนักศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วนและควรจะต้องถูกต้องและเหมาะสมด้วย หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอาจจะแตกต่างกันไปในด้านการเลือกทักษะต่าง ๆ (Skills) หัวข้อ (Topics) สถานการณ์ (Situations) หน้าที่ (Functions) และภาษา (Language) ด้วย ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีความจำกัดในด้านช่วงเวลา นักเรียนของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยทั่วไปจะเป็นผู้ใหญ่แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นเสมอไปและอาจจะเป็นระดับใด ๆ ที่มีการใช้ภาษาคถองแคล้วแคล้ว (Competence in the Language) เช่นระดับเริ่มต้น (Beginner)

ระดับหลังเริ่มต้น (Post-beginner) ระดับกลาง (Intermediate) เป็นต้น นักศึกษาอาจเข้ามาศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ก่อนที่จะออกไปประกอบอาชีพ หรือเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาการใด ๆ ก็ได้ หรือเขาอาจจะศึกษาภาษาอังกฤษแบบเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะร่วมไปกับการทำงานหรือการเรียนวิชาเฉพาะก็ได้ หรือเขาอาจจะมีความรู้ความสามารถในวิชาชีพหรือสาขาวิชานั้นคืออยู่แล้ว แต่ต้องการความรู้ในด้านภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เช่นเดียวกับภาษาของคน เป็นต้น

อาจสรุปได้ว่า การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ การเรียนภาษาอังกฤษที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนเพื่อการศึกษาเฉพาะสาขาวิชาหรือการประกอบอาชีพ หลักสูตรของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีความสมบูรณ์ในตัวเองไม่ใช่หลักสูตรต่อเนื่องจากภาษาอังกฤษทั่วไป

นอกจากนี้ นักการศึกษาหลายท่านยังได้จำแนกภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

โอดette บอยส์ (Odette Boys, 1979 : 2) ได้แบ่งภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามความต้องการ ดังนี้

1. ภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (EST-English for Science and Technology) เพื่อสนองความต้องการในระดับมหาวิทยาลัย สำหรับนักศึกษาชั้นปริญญาตรี โท เอก และสำหรับอาจารย์เฉพาะสาขาวิชา รวมทั้งเพื่อสนองความต้องการของบุคคลทั่วไป ในวิชาชีพชั้นสูง เช่น ระดับผู้บริหาร ผู้อำนวยการ ผู้จัดการ เป็นต้น

2. ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ (EVP-English for Vocational Purposes) เพื่อสนองความต้องการของบุคคลทั่วไปในวิชาชีพต่าง ๆ โดยแบ่งเป็น

2.1 ภาษาอังกฤษทางการพาณิชย์ (Commercial English) ใช้โดย เลขานุการ คนทำบัญชี ประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

2.2 ภาษาอังกฤษเทคนิค (Technical English) ใช้โดยช่างเครื่อง ช่างโลหะ เป็นต้น

3. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในวิชาชีพอื่น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษที่ใช้ในวิชากฎหมาย (English for Law) ภาษาอังกฤษที่ใช้ในวิชาศิลปกรรม (English for Arts) เป็นต้น

พัลลภ น้อยแสงศรี (2524 : 12) ได้แบ่งหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ออกเป็น

1. ภาษาอังกฤษเฉพาะด้านอาชีพ (Occupational) ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังอาชีพนั้น ๆ
2. ภาษาอังกฤษเฉพาะด้านการศึกษา (Educational) ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการศึกษาในด้านนั้น ๆ
3. ภาษาอังกฤษเฉพาะด้านทักษะหรืองานพิเศษ (Special Skill or Task) เช่น การอ่านทางการแพทย์ การพูดเพื่อวิชาชีพเลขานุการ
4. ภาษาอังกฤษเฉพาะด้านเนื้อหาวิชาพิเศษ (Special Subject Matter Themes Notions Concepts) เช่น ฟิสิกส์ เทคโนโลยีน้ำมัน
5. ภาษาอังกฤษเฉพาะด้านความต้องการหรือหน้าที่ในการสื่อความหมายพิเศษ (Special Communicative Needs or Functions) เช่น ภาษาอังกฤษที่ใช้ในสายการบิน

โจ แมคโดนนาฟ (Jo McDonough , 1984 : 3-4) ได้จำแนกประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะออกเป็น 2 ประเภท คือ ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ (English for Academic Purposes : EAP) และภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางอาชีพ (English for Occupational Purposes : EOP) และที่แยกย่อยมาจาก ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ คือ ภาษาอังกฤษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (English for Science and Technology : EST) โดยเขียนสรุปเป็นแผนผังได้ดังนี้

อาจสรุปได้ว่านักวิชาการศึกษาส่วนใหญ่ จำแนกภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ (English for Academic Purposes : EAP) และภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางอาชีพ (English for Occupational Purposes : EOP)

3. ความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษทั่วไปกับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้

พัทธน์ น้อยแสงศรี (2524 : 9) กล่าวว่า “การสอนภาษาอังกฤษทั่วไป แตกต่างจากการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ที่สำคัญก็คือการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปนั้นเน้นทางด้านวัฒนธรรม วรรณคดี และการศึกษาเพื่อชีวิตโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งสอนในวิชาภาษาโดยมีตัวภาษาเป็นเนื้อหาวิชา (Subject Matter) และเป็นจุดประสงค์ (Purpose) ของรายวิชานั้น ๆ ส่วนนักศึกษาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ นั้นเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเป็นทาง (Enroute) ไปสู่การรับรู้เนื้อหาวิชาที่แตกต่างออกไป หรือกลุ่มทักษะที่แตกต่างออกไป” สรุปแล้วจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ มีอยู่ 3 ประการ คือ

1. เพื่อสนองความต้องการในด้านอาชีพ (Occupational Requirements) เช่น สำหรับพนักงานโทรศัพท์ระหว่างประเทศ นักบินนานาชาติ เป็นต้น
2. เพื่อโครงการฝึกอบรมอาชีพ (Vocational Training Programmes) เช่น สำหรับบุคลากรประจำโรงแรม เจ้าหน้าที่ฝ่ายการค้าพิเศษ ฯลฯ
3. เพื่อการศึกษาทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพระดับสูง (Academic or Professional Study) เช่น วิศวกรรม แพทย์ กฎหมาย ฯลฯ

เมื่อพิจารณาเฉพาะทักษะอ่าน แคทเธอริน วอลเลซ (Catherine Wallace , 1993 : 66) ได้สรุปเกี่ยวกับความแตกต่างของบทอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะว่า ในการเลือกบทอ่านภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะให้ใกล้เคียงกับความต้องการของผู้เรียนนั้น บทอ่านต้องมีลักษณะทางสาขาวิชาเฉพาะ เช่นการเลือกบทอ่านทางวิศวกรรมศาสตร์โดยเฉพาะ บทอ่านนั้นจะต้องต่างกับบทอ่านทางเภสัชศาสตร์ จากการวิเคราะห์ลักษณะของบทอ่านภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกับภาษาอังกฤษทั่วไปในด้านโครงสร้างประโยค (Syntax) คำศัพท์ (Lexis) หรือรูปแบบการจัดบทอ่าน (Organizational Pattern in Texts) แต่เมื่อพิจารณาลักษณะของบทอ่านทางสาขาวิชาเฉพาะ พบว่ามีการนำเสนอเนื้อหาในบทอ่านแตกต่างออกไปจากการนำเสนอเนื้อหาในบทอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป นั่นคือ มีการนำเสนอเนื้อหานอกเหนือจากหัวข้อของบทอ่าน ในขณะที่บทอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปมุ่งขยายความหัวข้อของบทอ่าน

อาจสรุปได้ว่า ภาษาอังกฤษทั่วไปเป็นการเน้นตัวภาษาเป็นเนื้อหาหลัก ในขณะที่ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้น เป็นการเรียนภาษาเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาเฉพาะต่าง ๆ

นอกจากนี้ลักษณะของบทอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปยังแตกต่างกับบทอ่านภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในเรื่องของการสื่อสาร โดยบทอ่านภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมุ่งที่จะนำเสนอแนวคิดที่อยู่นอกเหนือจากบทอ่าน

ความสำคัญของทักษะอ่านสำหรับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

เนื่องจากสภาพสังคมปัจจุบันที่ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจากสังคมเกษตรกรรม เป็นสังคมอุตสาหกรรมซึ่งมีเทคโนโลยีเกิดขึ้นมากมาย ช่วยให้ประชาชนได้รับความสะดวกจากเทคโนโลยีเหล่านั้น โลกที่เคยกว้างใหญ่กลับแคบลงเพราะมีการติดต่อสื่อสารทั่วถึงกันในทุกห้องที่ ทักษะการอ่านจึงจำเป็น ต้องมีการพัฒนาให้รวดเร็วสอดคล้องกับความเจริญของสังคม ครูจึงต้องศึกษาวิธีอ่านในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อจะนำไปฝึกให้นักเรียนรู้จักใช้วิธีเหล่านั้น (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ , 2537 : 128)

แมรี เร็นค จาลองโก และคณะ (Mary Rench Jalongo and others , 1996 : 65) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านที่มีค่อนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยว่า

นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยต้องเริ่มต้นโดยการอ่านสิ่งต่าง ๆ ที่หลากหลายในแต่ละหลักสูตร ไม่ว่าจะเป็นวิทยาศาสตร์ หรือสังคมวิทยา คณิตศาสตร์หรือการตลาด ซึ่งล้วนมีลักษณะ รูปแบบและคำศัพท์ทางสาขาวิชาที่แตกต่างกัน นี่คือเหตุผลที่ว่าเหตุใดจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักศึกษาในระดับนี้ ที่จะต้องเข้าใจกระบวนการอ่านและพัฒนาทวิวิธีต่าง ๆ ที่ส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านชนิดต่าง ๆ กัน เมื่อนักศึกษาระดับสูงกว่าในระหว่างภาคการศึกษาหนึ่ง พวกเขาอาจต้องอ่านและทำความเข้าใจคำศัพท์ของนักปรัชญาผู้ยิ่งใหญ่ เช่น การอ่านบทละครของเชกสเปียร์ อ่านคำอธิบายทฤษฎีทางจิตวิทยา และสัญลักษณ์ที่ซับซ้อนของสูตรคณิตศาสตร์ ดังนั้นนักศึกษาจึงเริ่มที่จะเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาทวิวิธีการอ่านที่มีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยของ กมลรัตน์ จรัสศรี (2525 : 47-114) เรื่อง ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกี่ยวกับโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา สอดคล้องกับ คำกล่าวของ แมรี เร็นค จาลองโก และคณะ โดยพบว่า ทั้งอาจารย์และนักศึกษาเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการศึกษาวิชาเฉพาะ เพราะภาษาอังกฤษช่วยในการ

ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่จัดสอนอยู่นั้นเหมาะสมตรงกับความต้องการ แต่ควรเน้นการอ่านเพื่อความเข้าใจซึ่งเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุด

นักศึกษาในระดับนี้มีความจำเป็นในการอ่านบทอ่านที่มีลักษณะเป็นภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังที่ แคทเธอริน วอลเลซ (Catherine Wallace , 1993 : 65-68) ได้กล่าวว่า

นักศึกษาจำนวนมากเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยจะต้องนำความรู้ทางภาษามาสัมพันธ์กับเนื้อหาทางวิชาการ โดยเฉพาะ เช่น วิศวกรรมศาสตร์ หรือเภสัชศาสตร์ สำหรับนักศึกษาในสาขาเหล่านี้จำเป็นต้องอ่านความรู้ทางสาขาเฉพาะบ่อยกว่าการใช้ภาษาในด้านอื่น ๆ ส่วนการอ่านเพื่อจุดประสงค์ทั่วไป (Reading for General Purposes) นั้นก็มีความสำคัญควบคู่กับการอ่านเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเช่นกัน เนื่องจากนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษ มีความต้องการและมีความจำเป็นที่จะต้องเป็นผู้อ่านเพื่อจุดประสงค์ทั่วไป ในการเรียนแม้นักศึกษาจำเป็นต้องอ่านภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะแต่ก็ต้องอ่านถึงที่เป็นความสนใจทั่วไปเพื่อนำไปสัมพันธ์กับการอ่านเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะด้วย ซึ่งแน่นอนว่าความรู้เดิมที่ได้จากความสนใจนั้นสามารถนำไปพัฒนาความรู้เฉพาะทางสาขาวิชาได้

นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ มีความจำเป็นในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน ดังที่ ฮูธ ชัยเสรี (2537 : 109) ได้กล่าวถึงความจำเป็นของทักษะการอ่านสำหรับนักศึกษาทางวิศวกรรมศาสตร์ว่า

ในการลงนามในเอกสาร เช่น สัญญากรรมธรรม์ในการประกันความเสียหาย ตลอดจนการอ่าน รายละเอียดลักษณะของงาน (Specifications) ให้เข้าใจต้องแท้ เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะมักจะมีเรื่องที่ไม่เข้าใจ หรือเข้าใจกันไปคนละทางอยู่เสมออันเป็นสาเหตุให้เกิดกรณีพิพาทขึ้นบ่อย ๆ เพราะภาษาทางกฎหมายกับภาษาทางเทคนิคความหมายแตกต่างกัน ฉะนั้น งานระดับสากลที่จำเป็นต้องใช้สัญญาและเอกสารต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ การไม่เข้าใจหรือเข้าใจข้อความผิดพลาดเพียงเล็กน้อย อาจนำมาซึ่งความเสียหายหรือความสูญเสียอย่างใหญ่หลวงได้ ในอนาคตอันใกล้นี้ภาษาอังกฤษจะเป็นส่วนสำคัญต่อชีวิตการทำงานประจำวันของวิศวกรเป็นอย่างมาก สมควรที่วิศวกร

ทุกคนจะเอาใจใส่เป็นพิเศษทั้งในเวลาเรียนและภายหลังจากจบมหาวิทยาลัยแล้ว

จากความสำคัญของทักษะการอ่านดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย จำเป็นต้องแสวงหาความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง มีความจำเป็นต้องอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเป็นแนวทางในการเพิ่มพูนความรู้ โดยจำเป็นต้องอ่านบทอ่านที่มีลักษณะเป็นภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

การทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

1. ความสำคัญของการทดสอบ

การเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องที่ผู้สอนต้องหาข้อมูลมาปรับปรุงการสอนของตนอยู่ตลอดเวลา เพื่อช่วยผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้ ในการประเมินผลการสอนนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องใช้เครื่องมือที่มีความเที่ยงตรง สามารถใช้วัดสิ่งที่ต้องการวัดได้ และต้องรู้วิธีการและเทคนิคประเมินผลอื่น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลจากหลาย ๆ ด้าน มาช่วยประกอบการตัดสินใจ (กาญจนา ปราภพ, 2532 : 1)

การทดสอบมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอนดังที่ อังฉรา วงศ์โสธร (2538 : 8) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการทดสอบไว้ดังนี้

1. ทางด้านการเรียนการสอน แบบสอบที่ดีสามารถช่วยนักเรียนให้ปรับปรุงความสามารถในการใช้ภาษาของคนได้
2. ทางด้านการวัดผล แบบสอบที่ดีให้ข้อมูลกับครูและนักเรียนว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่
3. ทางด้านทัศนคติ แบบสอบที่ดีสามารถช่วยให้ครูและนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกัน นักเรียนเห็นว่าครูเป็นผู้ช่วยที่ดีและครูมีกำลังใจที่จะสอน ทั้งครูและนักเรียนมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน
4. ทางด้านการวิจัยข้อบกพร่องของนักเรียน ผลการสอบช่วยให้ครูเห็นว่านักเรียนยังต้องการความช่วยเหลือในเรื่องใดบ้าง
5. ทางด้านการประเมินหลักสูตร การทดสอบให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : ก) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการทดสอบว่า

การเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับการทดสอบและวัดผลอย่างแยกไม่ออก เพราะการทดสอบเป็นเครื่องมือของการประเมิน ซึ่งช่วยให้ข้อมูลป้อนกลับที่ทำให้กระบวนการเรียนการสอนครบวงจร การทดสอบประสานสัมพันธ์กับการเรียนการสอนอย่างละเอียดอ่อนในทุกขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นก่อนเรียนที่มีการสอบคัดเลือก การสอบจัดระดับ การสอบวินิจฉัยปัญหาก่อนเรียน จนถึงขั้นระหว่างเรียนที่มีการสอบย่อยเป็นระยะ ๆ การสอบวัดความก้าวหน้าระหว่างเรียนที่เป็นรายเดือน การสอบกลางภาคเรียน การสังเกตการณ์ การสำรวจความต้องการ ปัญหา ความคิดเห็นของผู้เรียน ผู้สอน การวัด ทักษะคิ แรงจูงใจ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และผู้สอนและท้ายสุดคือการทดสอบเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอนแล้วมีการสอบปลายภาคเพื่อตัดสินผลการเรียน ทั้งหมดนี้ล้วนแต่เป็นการทดสอบและวัดผลทั้งสิ้น กระบวนการเรียนการสอนจึงควบคู่ไปกับการทดสอบ และ วัดผลอย่างแยกกันไม่ออก

อาจกล่าวได้ว่า การทดสอบความเข้าใจในการอ่านสามารถนำมาช่วยปรับปรุงความสามารถของผู้เรียน ทำให้รู้ว่าผลการเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้สอนและผู้เรียน และสามารถนำผลที่ได้จากการทดสอบไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

2. ลักษณะของแบบสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

ครูสามารถประเมินความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับกระบวนการอ่านได้โดยใช้วิธีการต่าง ๆ ซึ่งโดยมากจะเป็นการสอบที่ใช้กระดาษและคินสอ เท่านั้น ซึ่งนักเรียนจะถูกสั่งให้เติมสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการอ่านให้สมบูรณ์ (Mark W. Conley , 1995 : 66)

มาร์ค ดับเบิลยู คอนเลย์ (Mark W. Conley , 1995 : 66) ได้นำเสนอการใช้นแบบสอบเชิงสมจริงในการประเมินความเข้าใจของนักเรียน โดยกล่าวว่า

นักวิจัยได้สนใจศึกษาการประเมินผลการอ่านซึ่งมุ่งไปที่การใช้ในห้องเรียน โดยตรง ที่เรียกว่า แบบสอบเชิงสมจริง (Authentic Tests) ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ทำระหว่างการเรียนการสอนกับการทดสอบ

หากเปรียบเทียบแบบสอบมาตรฐาน แบบสอบเชิงสมจริงมีลักษณะการทดสอบแบบปลายเปิดมากกว่า นักเรียนอาจถูกสั่งให้หาสมมติฐาน เตรียมคำถาม รวบรวมข้อมูลและหรือตัดสินใจ เพราะแบบสอบเชิงสมจริงมักจะเกี่ยวข้องกับปริบทในห้องเรียนมากกว่าแบบสอบมาตรฐาน แบบสอบเชิงสมจริงมักใช้ได้ดีกว่ากับนักเรียนกลุ่มเล็ก นอกจากนี้สิ่งสำคัญของการเลือกใช้วิธีการประเมินผลความเข้าใจในการอ่านพึงระลึกว่า ไม่มีวิธีการประเมินวิธีเดียวที่จะมีประสิทธิภาพในตัวเอง ดังนั้นจึงควรที่จะพิจารณาว่าจะใช้วิธีการต่าง ๆ อย่างไร ให้สามารถพัฒนาความเข้าใจตรงและให้เห็นภาพของจุดเด่นและจุดด้อย ในการอ่านของนักเรียน

ความเข้าใจเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความหมายของผู้เขียน ซึ่ง เจอร์รี แอล จอห์นส์ (Jerry L. Johns , 1986 : 118-140) ได้ระบุทักษะที่ควรประเมินความเข้าใจในการอ่านไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การหาใจความสำคัญ (Main Ideas) การหาใจความสำคัญในสิ่งที่อ่านนั้นต้องใช้หลายทักษะ ผู้อ่านต้องใช้ทักษะการคิดในระดับสูง ใจความสำคัญนั้นอาจจะอยู่ในบทอ่านหรือไม่ได้ระบุโดยตรง ผู้อ่านจำเป็นต้องหาใจความสำคัญเอง

2. การหาข้อเท็จจริงหรือรายละเอียด (Facts or Details) ข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดอาจเกี่ยวข้องกับการหาใจความสำคัญและจัดว่าเป็นทักษะความเข้าใจตามตัวอักษร(Literal-Comprehension Skill) ซึ่งถือว่าเป็นทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่าน

3. การจัดลำดับ (Sequence) ผู้อ่านมักรู้ดีกว่าการเล่าเรื่องเป็นสิ่งที่ยาก เพราะต้องมีการลำดับเหตุการณ์ ผู้อ่านต้องระลึกเรียงลำดับเหตุการณ์และสามารถทำนายได้ว่าอะไรเกิดขึ้นต่อไปจากความต่อเนื่องของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหน้านั้น

4. การสรุปและการสรุปอ้างอิง (Conclusions and Inferences) การสรุปและการสรุปอ้างอิงเป็นทักษะความเข้าใจระดับสูง เมื่อผู้อ่านสรุปความจะต้องหาใจความสำคัญ หาข้อมูลสนับสนุนและลำดับเหตุการณ์ในบทอ่านได้ การสรุปความนั้นอาจถือได้ว่าเป็นการหาข้อสรุปอย่างมีเหตุผล ต่อมาเมื่อมีการบัญญัติคำว่า การสรุปอ้างอิง (Inferences) เพื่อนำมาช่วยในการให้คำจำกัดความของคำว่า การสรุป (Conclusions) การสรุปและการสรุปอ้างอิงจึงสามารถนำมาพิจารณาาร่วมกัน โดยอาจสรุปได้ว่าการสรุปและการสรุปอ้างอิง มีความคล้ายกันในเรื่องการอธิบายถึงความพยายามของผู้อ่านที่จะทำนายเหตุการณ์อย่างมีเหตุผลโดยยึดตามข้อมูลที่มีอยู่

5. การประเมินผลและการแสดงปฏิกิริยาได้ตอบ (Evaluation and Reacting) เป็นความสามารถในการอ่านที่อยู่นอกเหนือบรรทัด (Beyond the Lines) ถือว่าเป็นทักษะความเข้าใจในระดับสูง

ในระดับนี้ถือว่าเป็นการอ่านเพื่อวิเคราะห์ (Critical Reading) ประกอบไปด้วย ความสามารถในการตัดสินใจ การวิเคราะห์หรือการประเมินสิ่งที่อ่าน เช่นการวิเคราะห์ทักษะต่าง ๆ ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อเท็จจริงจากความคิดเห็น การประเมินความลำเอียงของผู้เขียน (Author's bias) เป็นต้น ส่วนการแสดงผลปฏิกิริยาได้ตอบเป็นการโต้ตอบกับพื้นความรู้และประสบการณ์ของแต่ละคน

ลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของข้อคำถามความเข้าใจในการอ่านคือ ข้อคำถามควรจะเข้าใจง่าย เนื่องจากในการทดสอบมีการแลกเปลี่ยนการสื่อสารอย่างต่อเนื่องของผู้อ่านและผู้เขียนกล่าวคือเป็นการนำความรู้ของผู้ส่งสารเข้าไปไว้ในภาษาเขียน ความยากที่เกิดขึ้นในการทดสอบจึงควรเกิดจากการอ่านบทอ่านเท่านั้น เพราะนักเรียนถูกทดสอบความสามารถในการอ่านและความเข้าใจบทอ่านทางวิชาการไม่ใช่ความสามารถในการถอดรหัสข้อคำถามที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษ

นักทดสอบจำนวนมากในองค์กรทางการศึกษา จะเขียนแบบสอบเพื่อค้นหาจุดบกพร่องของนักศึกษา ในทางตรงกันข้ามจุดประสงค์ที่สำคัญของการทดสอบ คือ แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความเข้าใจในการอ่านเพียงไร ซึ่งเกือบจะเป็นสิ่งสำคัญที่นักศึกษาต้องแสดงออกในการทดสอบ (Michael Kirschner and others , 1993 : 541-542)

คลิฟฟอร์ด ฮิลล์ และคณะ (Clifford Hill and others , 1992 : 343) กล่าวว่า การทดสอบความเข้าใจในการอ่านนั้นใช้กันอย่างกว้างขวางและมีการพัฒนาไปทั่วโลก ซึ่งเท่าที่ใช้มีวิธีหลักของการทดสอบอยู่ 2 วิธี คือวิธีเดิมที่มีการพัฒนาใน สหราชอาณาจักร ซึ่งให้ใช้การเขียนตอบตนเอง (Response) และที่มีการพัฒนาในสหรัฐอเมริกา ซึ่งให้ใช้รูปแบบแบบสอบหลายตัวเลือก (Multiple-choice Format) "

วิธีการทดสอบความเข้าใจในการอ่านนั้นมีหลากหลายวิธี แต่ละวิธีมีข้อดีและข้อเสีย แตกต่างกันไป ดังที่ ซีริล เจ เวียร์ (Cyril J. Weir , 1993 : 22-51) ได้เสนอวิธีการที่ใช้ในการประเมินความเข้าใจในการอ่าน 7 วิธี พร้อมทั้งข้อดีและข้อเสียดังต่อไปนี้

1. คำถามแบบหลายตัวเลือก (Multiple-choice Questions) มีลักษณะเป็นแบบสอบที่ให้ผู้เข้ารับการทดสอบได้เลือกคำตอบจากชุดคำตอบที่กำหนดให้ ซึ่งมีคำตอบที่ถูกเพียงคำตอบเดียว กระบวนการให้คะแนนนั้นมีความเป็นปรนัย เพราะผู้ตรวจไม่ต้องใช้การตัดสินใจในการให้คะแนนคำตอบของผู้สอบ มีการทำข้อคกลงเกี่ยวกับคำตอบที่ถูกต้องในทุกข้อคำถามไว้แล้ว บางทีการสร้างแบบสอบก็อาจมีลักษณะเป็นอัตนัยซึ่งผู้สร้างแบบสอบ ต้องตัดสินใจว่าข้อใดควรเป็นคำตอบที่ถูกต้อง

ข้อดีของแบบสอบหลายตัวเลือก

1) แบบสอบหลายตัวเลือกเป็นแบบสอบที่มีความเที่ยง (Reliability) ในการให้คะแนน คะแนนของผู้สอบด้วยแบบสอบชนิดนี้จะต่างกับคะแนนที่ได้จากแบบสอบอัตนัยเนื่องจากไม่ได้มาจากผลของการตัดสินใจของบุคคลหรือเกิดความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้ตรวจ การให้คะแนนจึงมีความเที่ยง ตรวจได้ง่าย รวดเร็ว และประหยัดค่าใช้จ่ายในการตรวจกว่าแบบสอบชนิดอื่น

2) เนื่องจากแบบสอบสามารถนำไปทดลองสอบได้โดยง่าย จึงมักเป็นไปได้ที่จะประมาณค่าระดับความยากของแต่ละข้อและทั้งฉบับได้ล่วงหน้า การทดลองสอบทำให้ได้ข้อมูลเพิ่มขึ้นว่าแต่ละข้อคำถามนั้นส่งเสริมสิ่งที่แบบสอบทั้งฉบับมุ่งวัดเพียงใด การใช้ถ้อยคำที่กำกวมในการเขียนข้อคำถามอาจแก้ไขได้โดยการวิเคราะห์จากการทดสอบก่อนซึ่งทำให้สามารถนำมาปรับปรุงแบบสอบให้ดีขึ้นได้

3) รูปแบบของแบบสอบหลายตัวเลือกมีความชัดเจนไม่กำกวม ผู้สอบรู้ว่าแบบสอบต้องการให้ทำอะไร ซึ่งในแบบสอบแบบปลายเปิด (Open-ended Formats) มีความเป็นไปได้ที่การใช้ถ้อยคำในข้อคำถามมีความกำกวม ไม่ชัดเจน อาจทำให้ผู้ทำข้อสอบเกิดความสับสนและตอบคำถามได้ไม่ตรงตามที่ต้องการ

4) ในรูปแบบที่เป็นแบบปลายเปิด เช่น คำถามให้ตอบสั้น ๆ (Short Answer Questions) ผู้สอบจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการเขียน ซึ่งสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อการใช้วัดก็คือ ไม่ได้วัดคุณสมบัติที่ต้องการวัด ซึ่งแบบสอบหลายตัวเลือกสามารถหลีกเลี่ยงปัญหานี้ได้

ข้อเสียของแบบสอบหลายตัวเลือก

1) หากผู้สอบเลือกตัวเลือกที่ผิด เนื่องจากความผิดพลาดจากตัวคำถาม กระดาษคำตอบที่ผู้สอบใช้ตอบก็ไม่ต้องแสดงให้เห็นข้อเท็จจริงนี้ นอกจากนี้เรายังไม่รู้ว่าความผิดพลาดของผู้สอบเกิดจากความไม่เข้าใจบทอ่านหรือไม่เข้าใจคำถาม ผู้สอบอาจได้คำตอบที่ถูกต้องโดยการขจัดตัวเลือกที่ผิดออก หรืออาจมีการใช้ทักษะต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกคำตอบที่ถูกต้องได้

2) คะแนนที่ได้จากแบบสอบหลายตัวเลือก เช่น ในแบบสอบถูกผิด (True-false Tests) อาจจะไม่น่าเชื่อถือ เพราะผู้สอบสามารถเดาคำตอบได้เกือบทั้งหมด ซึ่งมีผลต่อการให้คะแนนเนื่องจากแบบสอบรูปแบบดังกล่าวส่งเสริมให้ผู้สอบเดาและบางครั้งก็เป็นการขัดขวางการแสดงผลออกของผู้สอบ อาจเป็นไปได้ที่มีการทำข้อสอบโดยไม่ได้อาศัยบทอ่านที่กำหนดให้ไม่ว่าจะต้องการทดสอบอะไร จึงไม่สามารถแสดงว่าผู้สอบเข้าใจบทอ่านได้

3) แบบสอบหลายตัวเลือกมักมีขนาดยาวกว่าและเสียค่าใช้จ่ายมากกว่า และจัดทำยากกว่าแบบสอบแบบปลายเปิด เช่น การให้เขียนเรียงความ การที่มีจำนวนข้อสอบมาก ทำให้ผู้

เขียนข้อคำถามต้องเป็นผู้ได้รับการอบรมเป็นพิเศษและข้อสอบเหล่านั้นต้องนำไปทดสอบก่อนจะนำมาใช้สอบจริง ข้อสอบแต่ละข้อต้องได้รับการเข้มงวดในกรณีดังนี้

ไม่มีข้อมูลที่เกินความต้องการอยู่

การสะกด ไวยากรณ์ และเครื่องหมายต่าง ๆ ถูกต้อง

ใช้ภาษารัดกุม และเหมาะสมกับระดับของผู้สอบ

ให้ข้อมูลที่เพียงพอแก่การตอบคำถาม

มีคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ตัวถ่วงต้องผิดแต่มีความเป็นไปได้

คำตอบต้องเหมือนกัน กล่าวคือ มีความยาวเท่ากัน และไม่เกี่ยวข้องกับ

ข้อกับตัวเลือกอื่น และตัวถ่วงนั้นเหมาะสมกับแบบสอบ

4) เวลาที่ใช้ในการสร้างแบบสอบต้องใช้เวลามากและต้องการจำนวนของข้อสอบที่เพียงพอต่อหนึ่งอนุเขตโดยเฉพาะ

5) ผลเสียของรูปแบบที่ส่งผลกระทบต่อคุณสมบัติของการวัด เห็นได้ชัดเจนว่ารูปแบบหลายตัวเลือกนั้นมีปัญหามากในจุดนี้ นั่นคือความสัมพันธ์ระหว่างการวัดความสามารถในการอ่านกับข้อมูลอื่น ๆ ที่มีความตรงภายนอกของผู้สอบอยู่ในระดับต่ำ

6) การตอบคำถามแบบหลายตัวเลือก มีลักษณะไม่สมจริงเหมือนในชีวิตประจำวันที่แทบจะ ไม่มีการเสนอตัวเลือก 4 ข้อ เพื่อเป็นตัวเลือก โดยปกติแล้วหากต้องการที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่านหรือได้ยิน เราสามารถสื่อสารโดยการใช้การพูดคุยหรือการเขียน ในแบบสอบหลายตัวเลือกตัวถ่วงที่นำเสนออาจจะไม่ได้อยู่ในความคิดของผู้สอบเลย ซึ่งอาจแย้งได้ว่าในบางคำถามอาจมีคำตอบที่ถูกต้องได้มากกว่าหนึ่งโดยเฉพาะในระดับแสดงความคิดเห็น สิ่งนี้ผู้สร้างแบบสอบมีความเห็นให้เป็นคำตอบที่ถูกอาจจะไม่ใช่ความเห็นของผู้อ่านคนอื่น ๆ หรือไม่จำเป็นต้องปรากฏชัดเจนในบทอ่านก็ได้

2. คำถามแบบตอบสั้น (Short Answer Questions) เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้สอบเขียนคำตอบเฉพาะในช่องว่างที่จัดไว้ในคำถามนั้น เทคนิคนี้มีประโยชน์อย่างมากสำหรับการทดสอบทั้งความเข้าใจในการอ่านและการฟัง

ข้อดีของแบบตอบสั้น

1) ไม่มีการกำหนดคำตอบให้ผู้สอบ เหมือนในแบบเลือกตอบ ดังนั้นหากผู้สอบสามารถเขียนคำตอบที่ถูกได้ ก็หมายความว่าไม่ได้เกิดจากเหตุผลอื่นนอกจากความเข้าใจที่มีต่อบทอ่าน

2) สร้างข้อคำถามด้วยความระมัดระวัง การตอบสนองของผู้สอบจึงสามารถทำได้โดยย่อ ดังนั้นจึงสามารถใช้ข้อคำถามได้มากข้อในรูปแบบนี้ ทำให้เขียนคำถามได้ครอบคลุม

3) มีความจำกัดเกี่ยวกับจำนวนของคำตอบที่ยอมรับได้ จึงเป็นไปได้ที่จะมีการให้แนวทางที่ชัดเจนแก่ผู้ตรวจให้คะแนน

4) ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การแสดงความเห็น การจัดลำดับ การเปรียบเทียบ และการหาใจความสำคัญของบทอ่าน จำเป็นต้องใช้ความสัมพันธ์ของประโยคในบทอ่านกับข้อคำถามอื่น ๆ ซึ่งอาจจะอยู่นอกเหนือบทอ่าน กิจกรรมเหล่านี้สามารถใช้คำถามแบบตอบสั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากต้องการคำตอบที่ต้องแสวงหาไม่ใช่เป็นคำตอบที่กำหนดให้

5) สามารถใช้ในบริบทเฉพาะได้ เช่น การทดสอบภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ (English for Academic Purpose : EAP) ใช้กับบทอ่านที่มีความยาวได้เนื่องจากรูปแบบตอบสั้นนั้นอยู่บนพื้นฐานของการนำเสนอการอ่านในสถานการณ์เป้าหมาย รูปแบบนี้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านของผู้สอบโดยเพิ่มระดับความเที่ยง (Reliability) ยิ่งขึ้น

ข้อเสียของแบบตอบสั้น

1) การวัดสิ่งที่ต้องการถูกจำกัดโดยการเขียนของผู้สอบ และสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ความยาวของเรื่อง

2) การสร้างข้อสอบต้องมีการเอาใจใส่เกี่ยวกับการจำกัดจำนวนของคำตอบที่ยอมรับได้และให้มีเนื้อที่สำหรับเขียนเพียงพอ ในกรณีที่มีการโต้แย้งกันมากเกี่ยวกับการยอมรับคำตอบ เช่น ในคำถามที่ต้องการทักษะการแสดงความคิดเห็น จึงเป็นไปได้ที่คำตอบย่อมมีความหลากหลายซึ่งอาจทำให้ขาดความเที่ยงของผู้ตรวจ อย่างไรก็ตามการประมาณการอย่างระมัดระวังและมาตรฐานของผู้ตรวจอาจช่วยลดปัญหานี้ได้

3. แบบโคลส (Cloze) ในกระบวนการสร้างข้อสอบแบบโคลส คำต่าง ๆ ในบทอ่านจะถูกลบออกไปหลังจากประโยคเริ่มต้นไม่กี่ประโยค อัตราการลบคำนั้นเป็นการลบอย่างเป็นกลไก มักจะใช้ระหว่างทุก ๆ คำที่ 5 ถึง 11 ผู้สอบจำเป็นต้องเติมแต่ละช่องว่างด้วยคำที่คิดว่าเป็นคำที่ถูกลบไป งานวิจัยของ เจ ชาร์ลส์ อัลเดอร์สัน (J. Charles Alderson's research) พบว่าแบบสอบโคลสใช้ได้กับบทอ่านที่ยากมากกว่าบทอ่านที่ง่าย

ข้อดีของแบบโคลส

1) แบบสอบโคลสสร้างง่ายและให้คะแนนง่าย ถ้าใช้กระบวนการให้คะแนนคำที่เติมโดยเฉพาะ แบบสอบนี้ได้รับการกล่าวถึงว่าเป็นตัวบ่งชี้ที่มีความตรงในการวัดความสามารถทางภาษาโดยรวม

2) ข้อสอบจำนวนมากที่ใช้อัตราคในทก ๆ ค่ำที่ 5 สำนรณำนมำใช้กับบทอ่านสั้น ๆ นอกจกนั้ยังมีค่ำควมเชื่มนันภยในสูง (Internal Consistency) คมค่ำสัมพันธ์ภคิทธภคสัมพันธ์ของคูเดอริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) ซึ่งค่ำควมเชื่มนันนี้จะอยู่ทีการเลือกบทอ่านจุดที่เริ่มถบค่ำและอัตราการถบค่ำ

3) ในแบบสอบโคลสเจิงวรรณกรรม (The Literature Cloze) มักจะมีควมตรงและเป็นกรวัดควมเข้าใจในการอ่านอย่างเดีย

ข้อเสียของแบบโคลส

1) มีความบกพร่องในเรื่องของควมตรง (Validity) ของแบบสอบ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ใช้ในการคิดเลือกบทอ่านเพื่อนำมำสร้งแบบสอบ นอกจกนั้ ซิริล เจ เวียร์ (Cyril J. Weir, 1990 : 50) ยังได้กล่ำวว่ำ “แบบสอบโคลสยังมีควมบกพร่องในเรื่องวิธีการถบค่ำโดยการสุ่ม”

2) เหมาะที่จะทดสอบโครงสร้ง (Syntax) และค่ำศัพท์ (Lexis) ในระดับประ โยคมกกว่ำการทดสอบควมเข้าใจในการอ่าน ในระดับการแสดงควมคิดเห็น

3) มีปัญหำในการแปลควมหมยของคะแนนที่ได้จกแบบสอบโคลส เมื่อนำมำเปรียบเทียบกับควมสำมรณในชีวิตจริง

4. แบบเติมช่องว่างที่ถบออกอย่างเลือกสรร (Selective Deletion Gap Filling) เป็นแบบสอบที่มีกรถบค่ำจกบทอ่านโดยอศัยเหตุผล การเลือกถิ่งที่จะถบออกโดยอศัยถกควมรู้ทงภษภษ ควมขยภของบทอ่าน และการปฏิบัติกรทงภษภษกับบทอ่านที่เฉพาะ จึงเป็นการสะดวกที่จะสำมรณจะระบุได้ว่ามุ่งที่วัดอะไร เทคนิคนี้มนันที่กรเติมค่ำในช่องว่างที่เลือกถบค่ำ ซึ่งต่างจกวิธีการของแบบโคลส

ข้อดีของแบบเติมช่องว่างที่ถบออกอย่างเลือกสรร

1) กรถบออกอย่างเลือกสรร ทำให้อุสร้งแบบสอบสำมรณพิจารณาตำแหน่งที่จะถบออกและมุ่งที่จะเลือกถบค่ำอย่างมีเหตุผล จึงสำมรณเลือกถิ่งที่มีควมสำคัญเฉพาะแก่ผู้เรียน และเป่ำหมยของการทดสอบ

2) ผู้สร้งแบบสอบสำมรณเปลี่ยนแปลงถิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็นถกจกทำกรวิเคราะห์ข้อสอบและยังกรรักษำจนวนแบบสอบที่ค้องกรไว้ได้ เช่นอจนำข้อสอบที่มีค่ำอำนจจำนน (Discrimination Value) และค่ำควมง่ำย (Facility Value) ที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ออกป้ได้

ข้อเสียของแบบเติมช่องว่างที่ถบออกอย่างเลือกสรร

1) มีความจ่ำกคในการให้ตอบสนอง เพราะเป็นเพียงกรให้เติมค่ำเดีย ๆ ในช่องว่าง ซึ่งเป็นเพียงกรทดสอบทงประ โยคที่เกี่ยวข้งกับทักษะกรอ่าน

2) หากต้องการวัดทักษะการอ่านในระดับสูงขึ้นไป ไม่ควรใช้แบบสอบชนิดนี้เพียงอย่างเดียว ควรนำแบบสอบชนิดนี้ไปใช้ร่วมกับแบบสอบชนิดอื่น

5. แบบสอบซี (C- Tests) เป็นการพัฒนามาจากแบบโคลส และแบบเติมคำในช่องว่างที่เลือกถบคำ โดยมีการถบคำทุก ๆ 2 คำในบทอ่าน และเพื่อแก้ปัญหาความหลากหลายของคำที่จะเติมจึงมีการถบไปครึ่งคำหลัง ผู้สอบต้องเติมคำลงไปในกระดาษข้อสอบ

ข้อดีของแบบสอบซี

1) สามารถใช้กับบทอ่านที่มีความหลากหลาย และสามารถสร้างข้อสอบได้จำนวนมาก

2) มีความเป็นปรนัย ในการให้คะแนน

3) ในแบบสอบโคลส คำตอบของเจ้าของภาษา (Native Speaker) อาจมีความหลากหลาย แต่ในแบบสอบซี พบว่าเป็นเรื่องปกติที่เจ้าของภาษาจะได้คะแนนเต็ม 100% จึงสามารถนำข้อดีนี้มาช่วยในการกำหนดเปอร์เซ็นต์ผ่านได้

4) ประหยัดและผลที่ได้มีความเที่ยง และมีความตรงภายนอกและภายใน

ข้อเสียของแบบสอบซี

1) ในการทดสอบไม่ควรใช้เทคนิคนี้แต่เพียงอย่างเดียว ควรนำไปใช้สอดแทรกกับเทคนิคอื่น ๆ

2) ผู้สอบต้องให้ความพยายามอย่างมากเพื่อที่จะหาคำตอบให้ถูกต้อง

6. แบบสอบให้ตัดคำออกแบบโคลส (Cloze Elide) เป็นเทคนิคที่มีการแทรกคำที่ไม่ถูกต้องหรือเกี่ยวข้องเข้ามาในอนุเฉท ผู้สอบต้องพิจารณาว่าตรงไหนที่ถูกแทรกเข้ามาและตัดคำนั้นออกไป

ข้อดีของแบบสอบให้ตัดคำออกแบบโคลส

เมื่อเปรียบเทียบกับแบบสอบหลายตัวเลือก (Multiple Choice) หรือแบบตอบสั้นแล้ว ผู้สอบไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการทำความเข้าใจตัวคำถาม ซึ่งแบบสอบนี้มีลักษณะคล้ายกับแบบโคลส

ข้อเสียของแบบสอบให้ตัดคำออกแบบโคลส

การให้คะแนนมักมีปัญหา ดังเช่น ผู้สอบอาจเลือกคำที่คิดว่าไม่เกี่ยวข้องกับอนุเฉทเพียงเพราะเห็นว่าเป็นคำซ้ำซ้อน (Redundant) ซึ่งไม่ตรงกับจุดมุ่งหมายของการทดสอบ

7. แบบสอบถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer) ในการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน มักพบปัญหาของการวัดว่ามีความไม่ชัดเจนเนื่องจากการให้เขียนแสดงคำตอบ มีความไม่ชัดเจนในการให้คะแนน จึงมีการพิจารณาลักษณะของการถ่ายโอนข้อมูลที่ได้อากการอ่านมาเป็นสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น การทำแผนผัง การเติมแผนภูมิ หรือการให้หมายเลขตามลำดับเหตุการณ์

ข้อดีของแบบสอบถ่ายโอนข้อมูล

- 1) เทคนิคการถ่ายโอนข้อมูลเหมาะสมอย่างยิ่งกับการทดสอบความเข้าใจ ในกระบวนการจัดประเภทหรือการบรรยายลำดับ และมีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการทดสอบบทอ่านประเภทต่าง ๆ เป็นการหลีกเลี่ยงการที่ผู้สอบจะต้องเขียนแสดงคำตอบได้
- 2) การทดสอบมีความสมจริงในสถานการณ์ต่าง ๆ กับความสนใจและความสมจริงของความตรงในปริบท

ข้อเสียของแบบสอบถ่ายโอนข้อมูล

- 1) ต้องระมัดระวังว่าการให้ถ่ายโอนเป็นสัญลักษณ์นั้นไม่ซับซ้อนจนเกินไป ซึ่งบางครั้งผู้สอบอาจเข้าใจบทอ่านแต่ไม่สามารถถ่ายโอนออกมาได้
- 2) มีข้อบกพร่องเนื่องมาจากความถนัดเชิงทางวัฒนธรรมและทางการศึกษา ผู้สอบที่เรียนในสาขาวิชาเฉพาะอาจเสียเปรียบ เช่น ผู้สอบที่เรียนทางสังคมศาสตร์อาจไม่สามารถถ่ายโอนเป็นสัญลักษณ์ได้ เมื่อพบเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์

อาจสรุปได้ว่า แบบสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมีการระบุทักษะที่ประเมินได้แก่ การหาใจความสำคัญ การหาข้อเท็จจริง การจัดลำดับ การสรุปและการสรุปอ้างอิง และการประเมินผล โดยในการเขียนข้อคำถามนั้นควรจะเน้นให้ผู้สอบสามารถเข้าใจได้โดยง่าย วิธีการที่ใช้ในการทดสอบความเข้าใจนั้นมีหลากหลายวิธี ได้แก่ การใช้คำถามแบบหลายตัวเลือก คำถามแบบตอบสั้น แบบโคลต แบบเติมช่องว่างที่ตอบออกอย่างเลือกสรร แบบตอบชั้ แบบสอบให้ตัดคำออกแบบโคลต และแบบสอบถ่ายโอนข้อมูล ซึ่งแต่ละวิธีมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ซึ่งผู้สร้างแบบสอบควรนำไปพิจารณาในการสร้างแบบสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อให้ได้แบบสอบที่มีประสิทธิภาพ

3. การสร้างแบบสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : 150-151) ได้เสนอแนวทางการสร้างแบบสอบความเข้าใจในการอ่านโดยกล่าวว่า

การทดสอบการอ่านอาจทำได้ตามขั้นตอนของทักษะอ่าน กล่าวคือประกอบด้วยขั้นกลไก คือการอ่านออกเสียง ขั้นความจำคือการอ่านข้อความและเข้าใจความหมายจากที่ได้เรียนและท่องจำไว้แล้วเข้าใจเพราะเป็นข้อความที่ได้เรียนมา ขั้นถ่ายโอน คือการนำความรู้ความจำมาใช้ในการอ่านข้อความใหม่ๆ ให้เข้าใจได้ คือศัพท์ และโครงสร้างเป็นสิ่งที่ได้เรียนรู้และจำไว้ แต่เนื้อความที่สิ่งเหล่านี้ไปปรากฏอยู่เป็นข้อความใหม่หรือเป็นปริบทใหม่ที่ผู้อ่านไม่เคยพบมาก่อน ขั้นสื่อสารคือขั้นการอ่านโดยเสรีเพื่อจับใจความสำคัญและรายละเอียดต่างๆ และขั้นวิพากษ์วิจารณ์ คือขั้นที่ผู้อ่านจะต้องสามารถตีความเพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนมิได้กล่าวถึงตรงๆ เพียงแต่แนะหรือพาดพิงถึง ผู้อ่านต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินสารได้ เช่น ต้องตีความได้ว่าผู้เขียนมีเจตนาอย่างไร หน้าที่ของสารคืออะไร ลักษณะภาษาที่ใช้เป็นแบบใด หรือคาดเดาเหตุหรือผลของการกระทำที่ไม่ได้ระบุไว้ได้ การทดสอบผู้เริ่มเรียนภาษาอาจรวมไว้ทุกระดับของทักษะ โดยเน้นระดับสื่อสาร การทดสอบในระดับกลางและระดับสูงมักจะใช้ 3 ระดับ คือ ระดับการถ่ายโอน ระดับสื่อสารและระดับวิพากษ์วิจารณ์ โดยให้น้ำหนักความสำคัญแก่ระดับสื่อสารเช่นกัน ระดับถ่ายโอนและวิพากษ์วิจารณ์มักจะได้น้ำหนักในการสอบไล่เดียวกัน ยกเว้นรายวิชาการอ่านเชิงวิจารณ์ที่จะเน้นระดับสุดท้ายมากกว่าระดับอื่นตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ในการสร้างแบบสอบ ส่วนที่สำคัญของแบบสอบคือ ข้อคำถาม ซึ่ง เจ คับเบิลยู เออร์วิน (J. W. Irwin, 1991 : 145) ได้กล่าวถึงประเภทของการตั้งคำถามในแบบสอบการอ่านว่ามี 3 ประเภทคือ

1. คำถามที่หาคำตอบได้จากบทอ่าน (Text-explicit Questions)
2. คำถามที่อนุมานคำตอบได้จากบทอ่าน (Text-implicit Questions)
3. คำถามที่ผู้อ่านต้องใช้ความรู้เพิ่มเติมหรือประสบการณ์เข้ามาผสมผสานกับข้อมูลที่ได้จากบทอ่านในการหาคำตอบ (Scripturally-implicit Questions)

เพื่อช่วยให้การทดสอบมีความสมจริงยิ่งขึ้น แอล เอฟ บัคแมน (L. F. Bachman, 1990 : 315) ได้กล่าวถึงการใช้ภาษาในการทดสอบ ดังนี้

1. ข้อคำถามควรประกอบไปด้วยการแลกเปลี่ยนการสื่อสาร ระหว่างผู้เขียนแบบสอบและผู้ที่ทำข้อสอบ
2. ข้อคำถามควรทำให้ผู้ที่ทำข้อสอบเข้าใจง่ายที่สุดเท่าที่จะทำได้

3. หน้าที่ของผู้ทำข้อสอบจะต้องกำหนด ระบุ และเปลี่ยนถึงต่าง ๆ ที่จะทำให้อรรถา
ถามเกิดความยาก

เนื่องจากสถานการณ์การทดสอบความเข้าใจในการอ่านนั้นเหมือนกับการเขียนได้ตอบเพราะ
เป็นการส่งสารไปยังผู้รับสารเพื่อให้ตอบสนองตามรูปแบบเฉพาะ นอกจากนั้นยังต่างกับการสื่อสาร
ด้วยคำพูดซึ่ง ถ้ามีเหตุให้ยุติการสื่อสารกระทันหันก็ยังสามารถที่จะแก้ไขได้ทันที การตอบสนองของ ผู้
ส่งข้อความก็จะช้าลง อย่างไรก็ตามสถานการณ์การทดสอบก็ยังแตกต่างจากการเขียนได้ตอบ เพราะ

1. ระหว่างผู้ใช้ภาษามีความไม่เท่าเทียมกัน ถึงแม้ว่าการสื่อสารที่ไม่ใช่การทดสอบจะ
มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดความไม่เท่าเทียมกัน

2. สถานการณ์การทดสอบถูกกำหนดให้มีรูปแบบที่แน่นอน โดยในการแลกเปลี่ยน
การสื่อสารในสถานการณ์การทดสอบประกอบไปด้วย คำถามเกี่ยวกับบทอ่านซึ่งมีความจำกัดในคำ
ถามและการตอบ ในขณะที่การแลกเปลี่ยนการสื่อสารในสถานการณ์ปกติสามารถที่จะพัฒนาได้อย่าง
อิสระในทุกทิศทาง และไม่ถูกจำกัดโดยบทอ่านใด ๆ

3. ช่องทางของคำถาม และคำตอบมีทิศทางเดียว

4. แม้ว่าข้อความจะประกอบด้วยบทอ่าน ที่มีลักษณะต่อเนื่องในแต่ละข้อความ แต่
ความต่อเนื่องนั้นยังน้อยกว่าความต่อเนื่องในสถานการณ์การสื่อสารตามปกติ

ในการเลือกบทอ่านเพื่อสร้างแบบสอบนั้น เมย์ ชิน (May Shin , 1992 : 294-297) ได้ให้ข้อ
เสนอแนะเกี่ยวกับการเลือกบทอ่านที่ช่วยในการฝึกกลยุทธ์ในการอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายทางวิชาการ ใน
ระดับมัธยมศึกษาและระดับมหาวิทยาลัย ดังนี้

1. เลือกบทอ่านจากหนังสือเรียนทั้งหมดมากกว่าบทอ่านที่คัดลอกมาจากที่ใดที่หนึ่ง

2. ในการสอนเนื้อหาทางวิชาการ ผู้สอนควรให้ผู้อ่านได้อ่านเนื้อหาทางวิชาการ
อย่างลึกซึ้ง แต่ในการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป ผู้อ่านควรจะได้อ่านเนื้อหาอย่างกว้าง ๆ เพราะมุ่งที่
ทักษะการอ่านเท่านั้น

3. เลือกเรื่องให้เหมาะกับอายุ ระดับการศึกษา และความสนใจ เป็นต้น

นอกจากนี้ในการเลือกบทอ่านควรพิจารณาว่า การทดสอบทักษะการอ่านนั้นเป็นการวัดความ
สามารถในการอ่านทั่วไปหรือวัดความสามารถในการอ่านเฉพาะสาขาวิชา การวัดความสามารถทั่วไป
นิยมใช้บทอ่านเชิงปฏิบัติการที่เป็นเรื่องเล่าจากประสบการณ์ การบรรยายเกี่ยวกับคน สถานที่และ เหตุ
การณ์ การอธิบายเกี่ยวกับกรรมวิธี การให้เหตุผล ความขัดแย้ง การรายงานข่าว การสังเกตการณ์ การ
วิพากษ์วิจารณ์ การประเมิน การวิเคราะห์และสังเคราะห์จากประสบการณ์ความรู้เดิม การสรุป การอ่าน

ภาพการ์ตูน การบรรยายได้ภาพ การพาดหัวข่าว คำโฆษณา ฯลฯ การสอบมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดความสามารถจับใจความ การรู้ศัพท์ การพาดพิงถึงสิ่งต่าง ๆ ความหมายของคำสรรพนาม การระบุ และการชี้บ่งถึงเหตุผลและรายละเอียด

การทดสอบการอ่านเฉพาะสาขาวิชามักใช้ตัวกระตุ้นที่เป็นบทอ่านคัดมาจากตำราที่เกี่ยวข้องกับทศวรรษวิชาการ แผ่นพับ คำอธิบายเฉพาะเรื่อง มีการใช้ข้อมูลที่เป็นตัวเลขจากตาราง การทำนายจากกราฟ การเติมโคอะแกรมและภาพที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่ศึกษาหรือฝึกอบรม วัตถุประสงค์ของการสอบความเข้าใจในการอ่านทั่วไปมุ่งวัดความรู้ด้านภาษา ไม่ใช่ความรู้ทางสาขาวิชา ดังนั้นเนื้อหาที่ใช้เป็นตัวกระตุ้นในการสอบจึงเป็นเนื้อหาที่ไม่ลำเอียงต่อผู้ที่มีความรู้ทางสาขาวิชา หรือบริบทของเนื้อหา แต่จะเป็นเรื่องที่ทุกคนมีพื้นฐานเท่ากัน หรือเป็นสิ่งใหม่ที่ทุกคนได้อ่านเหมือนกัน คำถามในการสอบจะวัดความสามารถในการระบุ จัดลำดับ กำหนดกรรมวิธีหรือขั้นตอน ตีความเกี่ยวกับแนวโน้มในอดีต ปัจจุบัน อนาคตจากข้อมูลที่เป็นตัวหนังสือ ตัวเลข เส้นกราฟ หรืออีกนัยหนึ่งคำถามจะเน้นความคิดเชิงเหตุผล การสร้างสมมติฐาน การประเมินและการวิเคราะห์สถานการณ์ การหาข้อมูลและสรุปจากข้อมูลที่ได้ ประเภทของเนื้อความจะเป็นการอธิบาย การบรรยายและรายงานข้อเท็จจริงมากกว่าการเล่าเรื่องหรือการใช้จินตนาการ ส่วนการทดสอบเฉพาะสาขาวิชามุ่งวัดความสามารถหรือทักษะที่ช่วยให้เข้าใจและตีความบทอ่าน โดยความสามารถหรือทักษะเหล่านี้สามารถนำไปใช้ได้กับบทอ่านอื่น ๆ ไม่จำกัดอยู่เฉพาะแค่บทอ่านใดบทอ่านหนึ่งเท่านั้น

ดังนั้นในการสร้างแบบสอบสิ่งที่คุณสร้างแบบสอบต้องคำนึงถึงคือการพิจารณาว่าจะประเมินความสามารถในขั้นตอนใดของทักษะการอ่าน ซึ่งประกอบด้วย ชำนาญโลก ชำนาญจำ ชำนาญโอน ชำนาญสื่อสาร และชำนาญวิพากษ์วิจารณ์ ในการเขียนข้อคำถามควรเขียนให้ครอบคลุมประเภทของคำถามทั้ง 3 ประเภท ได้แก่ คำถามที่หาคำตอบได้จากบทอ่าน คำถามที่อนุมานคำตอบได้จากบทอ่าน และคำถามที่ผู้อ่านต้องใช้ความรู้เพิ่มเติมหรือประสบการณ์เข้ามาผสมผสานกับข้อมูลที่ได้จากบทอ่าน ผู้สร้างแบบสอบควรคำนึงถึงการเลือกบทอ่านที่จะนำมาทดสอบ โดยควรเลือกบทอ่านจากหนังสือที่ใช้ในการเรียน หรือบทอ่านที่มีความเหมาะสมกับอายุ ความสนใจ และระดับของผู้เรียน นอกจากนี้ควรคำนึงว่าการทดสอบความเข้าใจในการอ่านนั้นเป็นการทดสอบภาษาอังกฤษทั่วไปหรือภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการเลือกบทอ่านให้มีความเหมาะสม

4. เกณฑ์การวัดระดับความเข้าใจในการอ่าน

นักการศึกษาได้กำหนดเกณฑ์การวัดระดับความเข้าใจในการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการวัดระดับความเข้าใจในการอ่านอย่างมีหลักเกณฑ์ สรุปได้ดังต่อไปนี้

โรเบิร์ต ลาโด (Robert Lado, 1988 : 187-188) ได้เสนอเกณฑ์ในการวัดระดับความเข้าใจในการอ่าน โดยให้ผู้อ่านเป็นผู้ประเมินด้วยตนเอง แบ่งออกเป็น 5 สเตจ ดังนี้

0 คือความเข้าใจเป็นศูนย์ (Zero Comprehension) หมายถึง ผู้อ่านไม่เข้าใจสิ่งที่อ่านเลย

1 คือความเข้าใจเกิดขึ้นเล็กน้อย (Spotty Comprehension) หมายถึง ผู้อ่านไม่เข้าใจหลายสิ่ง และมีคำศัพท์จำนวนมากที่ไม่รู้

2 คือความเข้าใจเกิดขึ้นอย่างช้าๆ (Laborious Comprehension) หมายถึง ผู้อ่านไม่เข้าใจใจความสำคัญและบางรายละเอียด มีคำศัพท์จำนวนมากที่ไม่เข้าใจ

3 คือความเข้าใจพอที่จะรู้เรื่องที่อ่าน (Practical Comprehension) หมายถึง ผู้อ่านเข้าใจใจความสำคัญ แต่มีความคลุมเครือในบางประเด็น มีคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายบ้าง

4 คือความเข้าใจเกือบเต็มที่ (Near Full Comprehension) หมายถึง ผู้อ่านเข้าใจใจความสำคัญ แต่มีบางรายละเอียด และบางประเด็น ที่ยังไม่ค่อยแจ่มชัด

5 คือความเข้าใจอย่างเต็มที่ (Full Comprehension) หมายถึง ผู้อ่านเข้าใจใจความสำคัญ รายละเอียด และประเด็น ต่าง ๆ อย่างแจ่มชัด

สถาบันภาษาอเมริกันทางการสอนภาษาต่างประเทศ (American Council on the Teaching of Foreign Languages) (ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์ 2538 : 9-11) ได้จัดสร้างระดับสมิทริภาพของทักษะการอ่าน โดยความสามารถในระดับต่าง ๆ ที่ระบุนี้เป็นเพียงตัวอย่างความสามารถ ไม่ใช่ความสามารถทั้งหมด และมีการเรียงระดับจากความสามารถเบื้องต้นไปสู่ระดับความสามารถซับซ้อนสูงขึ้นไป นอกจากนี้ยังเป็นการระบุความสามารถในสิ่งที่แต่ละคนสามารถทำได้ หรือไม่ได้ โดยเกณฑ์ในที่นี้ระบุว่าข้อความที่อ่านทุกชิ้นหมายถึงข้อความที่ใช้จริง เพื่อจุดประสงค์บางอย่าง สรุปรายละเอียดของระดับความสามารถทางการอ่านได้ดังนี้

1. ชั้นเริ่มต้น (Novice)

1.1 ชั้นเริ่มต้น - ต่ำ (Novice - Low) ซึ่งคำใด ๆ หรือวลีได้ถ้ามีบริบทเพียงพอ

1.2 ชั้นเริ่มต้น - กลาง (Novice - Mid) รู้จักและอ่านเข้าใจได้ไม่เกินวลีเดียวในการอ่านแต่ละครั้ง และอาจต้องมีการอ่านใหม่อีกครั้งหนึ่ง

1.3 ชั้นเริ่มต้น - สูง (Novice - High) อ่านข้อความที่เป็นคำสั้นหรือคำแนะนำบอกทิศทางเป็นวลีหรือจำนวนได้ เช่น ในรายการอาหาร กำหนดการ ตารางเวลา แผนที่ และป้ายต่าง ๆ บาง

ครั้งอาจเข้าใจความหมายของเนื้อหาที่อ่านได้ในระดับที่สูงขึ้น ถ้ามีบริบทหรือความรู้ในเรื่องที่นอกเหนือไปจากความรู้ด้านภาษาอย่างเพียงพอ

2. ชั้นกลาง (Intermediate)

2.1 ชั้นกลาง - ต่ำ (Intermediate - Low) อ่านเข้าใจความสำคัญและ ข้อเท็จจริงบางอย่างในข้อความต่อเนื่องที่เป็นเรื่องของความต้องการส่วนตัวและทางสังคมได้ อ่านเรื่องราวที่มีเหตุการณ์เรียงลำดับเวลาเกิดขึ้นก่อนหรือหลังได้ ซึ่งอาจเป็นการประกาศหรือคำสั่งให้ปฏิบัติตามอย่างตรงไปตรงมา ในความจำเป็นของชีวิตประจำวันที่ต้องอยู่ร่วมกันในสังคม มีความเข้าใจผิดบ้าง และต้องใช้ความพยายามในการอ่านมาก

2.2 ชั้นกลาง - กลาง (Intermediate - Mid) อ่านได้เหมือนระดับแรก แต่มีความเข้าใจได้มากกว่า และอ่านเข้าใจเนื้อหาหลายเรื่องได้มากกว่า แต่ก็ยังต้องใช้ความพยายามในการอ่านพอสมควร เรื่องที่อ่านได้จะเป็นเรื่องสั้น ๆ ที่บรรยายบุคคล สถานที่ หรือสิ่งต่าง ๆ

2.3 ชั้นกลาง - สูง (Intermediate - High) อ่านเข้าใจข้อความยาวต่อเนื่องได้หมด อาจเป็นเรื่องของการบรรยายและการเล่าเรื่อง เข้าใจผิดบ้างเนื่องจากความซับซ้อนของโครงสร้างไวยากรณ์หรือสับสนสิ่งที่อ้างถึง หรืออาจต้องอ่านหลายครั้งจึงจะเข้าใจ

3. ชั้นสูง (Advanced)

3.1 ชั้นสูง - ต่ำ (Advanced-Low) อ่านเข้าใจข้อความยาวหลายย่อหน้า เข้าใจความสำคัญแต่อาจเก็บรายละเอียดบางอย่างได้ไม่หมด ข้อความเชิงบรรยายและเล่าเรื่องในระดับนี้ อาจเป็นเรื่องสั้น ข่าว ข้อมูลเกี่ยวกับหนังสือ ป้ายประกาศ จดหมายได้ตอบส่วนบุคคล จดหมายธุรกิจประจำวัน และเอกสารวิชาการที่เขียนให้คนธรรมดาอ่าน

3.2 ชั้นสูง - สูง (Advanced - High) อ่านเข้าใจความหรือความรู้เฉพาะ หรือที่อยู่ในความสนใจได้ เข้าใจเนื้อความที่มีความเป็นนามธรรม และ โครงสร้างไวยากรณ์ที่ซับซ้อน รวมทั้งเรื่องหรือสถานการณ์ ต่าง ๆ ที่ไม่คุ้นเคย หรือวรรณกรรม สามารถสรุปข้อความในวงกว้าง หรือเข้าใจความหมายแฝงได้ แต่อาจจะมีความเข้าใจผิดเกิดขึ้นเป็นบางครั้ง

4. ชั้นดีเยี่ยม (Superior)

4.1 ชั้นดีเยี่ยม (Superior) อ่านเข้าใจร้อยแก้วเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่คุ้นเคย หรือเป็นเรื่องราว วรรณกรรมได้หมดด้วยความเร็วปรกติ ความสามารถในการอ่านไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้ของเรื่องหรือในสาขาวิชาที่อ่าน ข้อความที่อ่านอาจเป็นการสนทนา การอภิปรายและการแสดงความคิดเห็นจากแหล่งต่าง ๆ เช่น วรรณคดี บทบรรณาธิการ จดหมายได้ตอบ รายงานทั่วไป และเอกสารทางวิชาการใน

วิชาชีพ สามารถอ่านและเดาความในคอนต้อไปล่วงหน้าได้ หรืออ่านแบบเก็บรายละเอียดหมดโดยไม่มี ความจำเป็นต้องอ่านใหม่เพื่อให้เข้าใจ แทบจะไม่มีกรอ่านแล้วตีความผิดเลย นอกจากในกรณีที่โครงสร้างทางไวยากรณ์ยุ่งยากซับซ้อนเป็นพิเศษ และใช้สำนวนที่ไม่ค่อยนิยมใช้กัน

4.2 **ชั้นยอดเยี่ยม (Distinguished)** อ่านได้คล่องและเข้าใจถูกต้องทุกรูปแบบของ ภาษาที่ใช้วงการศึกษาและวิชาชีพ เข้าใจสังคมและวัฒนธรรมได้อย่างลึกซึ้ง สามารถเข้าใจความหมาย ต่าง ๆ รวมทั้งความหมายแฝงที่ซับซ้อนอีกด้วย อ่านเข้าใจความคิดและจุดประสงค์ที่ซับซ้อนของผู้ เขียนบทบรรณาธิการบทความในวารสารเฉพาะสาขา และวรรณกรรม เช่น นวนิยาย บทละคร โคลง กลอน หรือเรื่องใด ๆ ก็ตามที่เขียนให้คนธรรมดาอ่าน

อาจสรุปได้ว่า เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดระดับความเข้าใจในการอ่านนั้น มีความแตกต่างกันไปตาม ที่นักการศึกษาได้กำหนดไว้ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วสามารถระบุได้ว่า เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดระดับความเข้าใจ ในการอ่าน จะประกอบไปด้วย ชั้นเริ่มต้น ชั้นกลาง ชั้นสูง และชั้นยอดเยี่ยม

ภาษาที่ใช้ในแบบสอบ

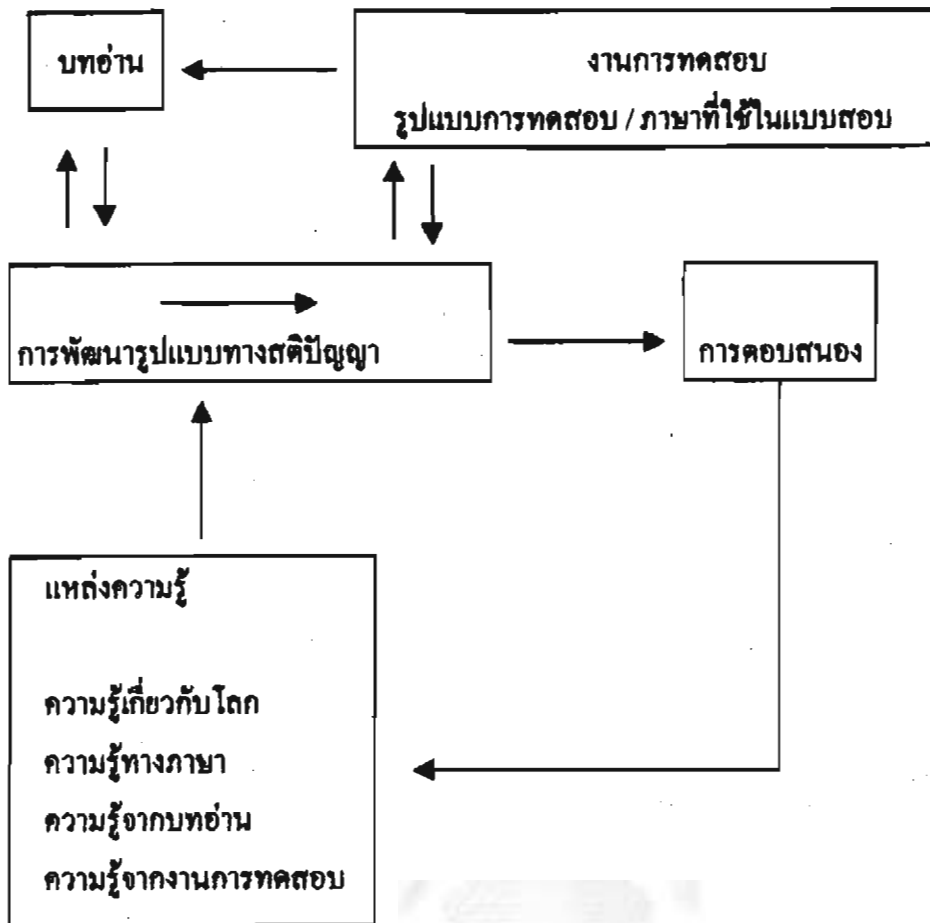
ภาษาที่ใช้ในแบบสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งได้แก่ภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ของผู้ทำข้อ สอบและภาษาที่สองหรือภาษาที่เรียนนั้น มีผลต่อการแสดงออกของผู้ทำข้อสอบดังที่ อีลานา โชฮามิ (Elana Shohamy cited by Gail L. Reley and others , 1996 : 174) ได้ศึกษาผลของวิธีการทดสอบ ระดับความสามารถและภาษาที่ใช้ในการประเมินผลความเข้าใจในการอ่านภาษาที่สองของผู้อ่านที่อ่าน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลที่ได้พบว่าตัวแปรทั้ง 3 ซึ่งได้แก่ วิธีการทดสอบ ระดับความ สามารถ และภาษาที่ใช้ในการประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาที่ สองอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ การใช้คำถามแบบหลายตัวเลือก และแบบปลายเปิด ที่นำเสนอทั้งใน กลุ่มภาษาที่หนึ่ง และภาษาที่สอง ผู้อ่านแสดงออกได้ดีที่สุดในแบบสอบหลายตัวเลือกที่นำเสนอเป็น ภาษาที่หนึ่ง และผลดังกล่าวส่งผลกระทบต่อผู้อ่านที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำมากที่สุด

เอ็ม เอ เวิร์นสมเบอร์ (M.A. Gernsbacher , 1990 cited by Claire M. Gordon and David Hanauer , 1995 : 300-301) ได้กล่าวถึงการทำความเข้าใจขอบทอ่านไว้ในทฤษฎีการสร้างโครงสร้าง (Theory of Structure Building) สรุปได้ว่า กระบวนการสร้างความหมายตามทฤษฎีการสร้างโครงสร้าง มีกระบวนการเริ่มจากโครงสร้างหลักที่มีอยู่แล้วของผู้อ่าน เมื่อได้รับข้อมูลผู้อ่านจะพิจารณาว่า ข้อมูลใหม่นั้นเกี่ยวข้องกับโครงสร้างหลักหรือไม่ หากมีความเกี่ยวข้องกัน ข้อมูลใหม่จะถูกจัดเข้าสู่

โครงสร้างหลัก แต่หากไม่เกี่ยวข้องจะมีการสร้างโครงสร้างใหม่ขึ้นมา แหล่งของข้อมูลที่ผู้อ่านได้รับ ขณะอ่านไม่ได้จำกัดเฉพาะข้อมูลจากบทอ่านเท่านั้น แต่สามารถมาจากแหล่งต่าง ๆ ได้ เช่น ความรู้เกี่ยวกับโลก ความรู้เกี่ยวกับภาษา และกระบวนการทดสอบ เป็นต้น

แคตริ เอ็ม กอร์ดอน และเดวิด แฮเนียร์ (Claire M. Gordon and David Hanauer , 1995 : 303-305) ได้สรุปเกี่ยวกับทฤษฎีของเยิร์นสเบเชอร์ว่า กระบวนการทดสอบอาจกลายเป็นแหล่งความรู้ที่ได้ระหว่างทำข้อสอบ ซึ่งในการตอบสนองต่อข้อคำถามไม่ได้แสดงถึงความเข้าใจที่ผู้ทำข้อสอบมีต่อบทอ่านเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการแสดงถึงความเข้าใจที่มีต่อบทอ่านและความรู้ที่ได้จากกระบวนการทดสอบในการทำข้อสอบข้อนั้นหรือข้อก่อนหน้านั้น กระบวนการทดสอบจึงเป็นกระบวนการที่ดำเนินและสะสมต่อไปเรื่อย ๆ ในรูปแบบทางความคิด โดยมีการตอบสนองที่เกิดจากผลของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างงานการทดสอบ ซึ่งได้แก่ รูปแบบการทดสอบ และภาษาที่ใช้ในแบบสอบ กับรูปแบบทางความคิดที่ผู้ทำข้อสอบได้สร้างขึ้น โดยงานการทดสอบจะช่วยเพิ่มเติมแหล่งความรู้ซึ่งสามารถนำไปรวมเข้าไว้ในรูปแบบทางความคิดและนำไปใช้ในข้อสอบข้อต่อไปภายในการทดสอบเดียวกันนั้น โดยเฉพาะภาษาที่ใช้ในแบบสอบมีผลโดยตรงต่อการทดสอบการอ่านในภาษาที่สอง ผู้ทำข้อสอบที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาที่หนึ่งหรือให้ตอบสนองเป็นภาษาที่หนึ่ง จะลดปัญหาความไม่เข้าใจหรือเข้าใจข้อคำถามได้ไม่เต็มที่ และยังสามารถแสดงความเข้าใจที่เกิดขึ้นโดยปราศจากอุปสรรคที่เกิดจากความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาที่สองที่ไม่ดี นอกจากนี้ผลจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างงานการทดสอบกับรูปแบบทางความคิดในการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มความตรงของแบบสอบ เอ็ม เอ เยิร์นสเบเชอร์ จึงได้สรุปรูปแบบของกระบวนการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ดังแผนผังต่อไปนี้

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปแบบของกระบวนการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

คริสติน นัททอล (Christine Nuttall , 1996 : 181-187) ได้สรุปการใช้ภาษาในแบบสอบวัดความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ภาษาที่ใช้ในการตอบสนอง (Language of Responses) การที่ไม่สามารถแสดงออกมาได้ในภาษาที่เรียนเป็นสิ่งที่ลดคุณภาพการตอบสนองของนักเรียน จึงมีความเป็นไปได้ในการที่นักเรียนได้รับการอนุญาตให้ใช้ภาษาที่ 1 ในการตอบสนองจะตอบคำถามได้อย่างเที่ยงตรงและตลอดบทอ่านกว่าผู้ที่ถูกจำกัดให้ตอบสนองในภาษาที่เรียน

อย่างไรก็ตามการใช้ภาษาที่ 1 ในการตอบสนองก็ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในห้องเรียน แต่สิ่งสำคัญก็คือไม่ควรควบคุมการใช้ภาษาที่ 1 หรือภาษาแม่ของนักเรียน อาจไม่จำเป็นที่นักเรียนบางคนต้องแสดงออกด้วยภาษาที่เรียน พวกเขาควรตอบสนองโดยใช้ภาษาที่สามารถแสดงให้เห็นความเข้าใจของเขาอย่างชัดเจน เพื่ออธิบายว่าปัญหาของพวกเขาอยู่ที่ใด

ข้อควรคำนึงที่สำคัญคือจะมีการใช้ภาษาแม่มากเกินไปในห้องเรียน ทางที่ดีคือการยอมรับให้มีการตอบสนองเป็นภาษาแม่ เพียงเมื่อการใช้ภาษาที่เรียนเพียงอย่างเดียวอาจทำให้คำตอบที่ได้ใช้เวลาเกินควร หรือมีคุณภาพไม่ดี

2. ภาษาที่ใช้ในคำถาม (The Language of Questions) บางครั้งการแสดงออกต่อคำถามอาจไม่เป็นไปตามต้องการ โดยเฉพาะหากบทอ่านนั้นยาก ผู้สร้างแบบสอบบางคนอาจถือว่าการอ่านข้อคำถามเป็นส่วนหนึ่งของการทดสอบการอ่าน แต่แท้จริงการทดสอบการอ่านนั้นมีความหมายว่าเป็นการอ่านบทอ่าน และสามารถแย้งได้ว่า สิ่งใดก็ตามที่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านบทอ่านนั้นย่อมไม่ทำให้เกิดประโยชน์

ภาษาที่ใช้ในคำถาม โดยเฉพาะคำถามที่เขียนขึ้นซึ่งไม่ได้มาจากเสียงพูดที่มีการอธิบายเป็นพิเศษ ควรจะมีความชัดเจนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อย่างน้อยที่สุดไม่ควรจะยากกว่าภาษาในบทอ่าน ซึ่งมีวิธีแก้ไข 2 วิธี ดังนี้

วิธีแรกคือควรถามคำถามเป็นภาษาแม่ ซึ่งควรพิจารณาว่าเป็นเพียงทางเลือกหนึ่งที่จะถามคำถามที่ไม่อยากถามเนื่องจากความจำกัดเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของนักเรียน ซึ่งไม่ได้ทำให้คำถามง่ายขึ้น แต่เป็นการปรับปรุงคุณภาพของคำถาม ส่วนวิธีที่ 2 คือการพยายามหาวิธีการทดสอบแบบใหม่มาใช้

ไมเคิล เคอร์สเนอร์ (Michael Kirschner and others, 1993 : 537) ได้เสนอแนะการใช้ภาษาที่หนึ่งในแบบสอบว่า “ในมหาวิทยาลัยที่เป็นศูนย์กลางการเรียนการสอนและการติดต่อสื่อสารที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ นักศึกษาต้องอ่านเนื้อหาที่เรียนเป็นภาษาอังกฤษ ในมหาวิทยาลัยเทค อวิฟ ซึ่งอยู่ในบริบทนี้ ได้มีการใช้ภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ในการทดสอบความเข้าใจในการอ่านเพื่อให้เกิดความสนใจในการทดสอบ โดยกำหนดให้ใช้ภาษาแม่ทั้งในข้อคำถามและการตอบของผู้สอบ เนื่องจากผู้เรียนต้องใช้หนังสือทางวิชาการส่วนใหญ่เป็นภาษาที่ 2 และมีการนำมาอภิปรายและทดสอบเป็นภาษาแม่ของคน”

อาจสรุปได้ว่า นักการศึกษาหลายท่านมีความเห็นว่า การใช้ภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ในแบบสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ทั้งในการเขียนข้อคำถามและการตอบสนองของผู้ทำข้อสอบ จะสามารถวัดความเข้าใจในการอ่านของผู้ทำข้อสอบได้ดียิ่งขึ้น

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษา และค้นคว้างานวิจัยต่าง ๆ ภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของเรื่องที่อ่าน และภาษาที่ใช้ในแบบสอบที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ไม่พบว่าม้งงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องนี้โดยตรง แต่มีงานวิจัยซึ่งศึกษาเกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนี้ คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดความสามารถหรือความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและการหาคุณภาพของแบบสอบ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ กับผลการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่าน งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทดลองการสอนอ่าน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนทักษะการอ่าน ดังจะได้เสนอตามลำดับดังนี้

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดความสามารถหรือความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

สุมณฑา วิรุฒญาณ (2530) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย” ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ที่กำลังศึกษาในภาคปลาย ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จาก 12 เขตการศึกษาและกรุงเทพมหานคร โดยสุ่มตัวอย่างมาจำนวน 1,440 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างประชากรแบบแบ่งชั้นหลายชั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ 15 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ในระดับที่ 1 คือระดับทักษะกลไก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ 15 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ในระดับที่ 1 คือระดับทักษะกลไก และระดับที่ 2 คือระดับความรู้

เทพนคร ทาทง (2537) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรรายวิชาทักษะอ่าน 1 (อ 051) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี” ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี จำนวน 248 คน ที่เรียนรายวิชาทักษะอ่าน 1 (อ 051) ปีการศึกษา 2536 และครูผู้สอนจำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน และการสัมภาษณ์ครูผู้สอน ผลการ

วิจัยพบว่า มีโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษเพียงขนาดเดียวที่นักเรียนมีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ผลจากการสัมภาษณ์ครูสรุปว่า ครูยังใช้การสอนอ่านแบบแปลแทนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

ปานใจ ยังเจิมจันทร์ (2537) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความสามารถในการอนุมานความจากบทอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดปัตตานี” ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดปัตตานีจำนวน 312 คน ที่เรียนรายวิชา อ 031 ทักษะอ่าน 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536-2537 และครูผู้สอนจำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบทดสอบวัดความสามารถในการอนุมานความ จำนวน 30 ข้อ ประกอบไปด้วยการวัดความสามารถในการอนุมานความ 6 ทักษะ คือ การอนุมานใจความสำคัญ รายละเอียด ลำดับในเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล ลักษณะของตัวละครและการทำนายผลที่ตามมา และแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถในการอนุมานความในทุกทักษะรวมกันและในรายทักษะต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ตั้งไว้ และทักษะที่ผู้เรียนมีปัญหามากที่สุดคือการอนุมานความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล และมีปัญหาน้อยที่สุดคือการอนุมานใจความสำคัญ ผลการสัมภาษณ์ครูสรุปได้ว่า ครูยังใช้วิธีการสอนอ่านแบบแปลซึ่งไม่ช่วยในการพัฒนาความสามารถในการคิดและการอ่านเชิงกระบวนการของนักเรียน

นงลักษณ์ สุทธิ (2537) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การสำรวจความสามารถในการใช้ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านบทอ่านที่ให้ความรู้ของนิสิตศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอน ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิสิตศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอน ภาควิชาการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทั้ง 6 สาขาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลายปีการศึกษา 2536-2537 จำนวน 56 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านบทอ่านที่ให้ความรู้ เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ซึ่งทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจที่นำมาศึกษา คือ ทักษะการจับใจความสำคัญ การหารายละเอียด การลำดับความหรือเหตุการณ์ การเปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง การบ่งชี้ความสัมพันธ์ของเหตุและผล และการสรุปความหรือการสรุปคาดการณ์ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของความสามารถในการใช้ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านบทอ่านที่ให้ความรู้ของกลุ่มตัวอย่างประชากร ไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

2. ค่าเฉลี่ยของความสามารถในการใช้ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านบทอ่านที่ให้ความรู้แต่ละทักษะ ไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ฉรงค์ ภูมิสวัสดิ์ (2529) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคของนักเรียน โปรแกรมช่างอุตสาหกรรมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคของนักเรียน โปรแกรมช่างอุตสาหกรรม ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียน โปรแกรมช่างอุตสาหกรรมระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 376 คน และนักเรียน โปรแกรมช่างอุตสาหกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 399 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างประชากรแบบหลายชั้น คือ สุ่มจังหวัดในแต่ละเขตการศึกษามาร้อยละ 25 รวมกับกรุงเทพมหานคร แล้วสุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและวิทยาลัยเทคนิคในแต่ละจังหวัดที่สุ่มได้ และกรุงเทพมหานคร มาร้อยละ 25 จากนั้นจึงสุ่มนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและวิทยาลัยเทคนิคมาแห่งละ 10 คน และ 21 คน ตามลำดับด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างประชากรอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิค ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรและเนื้อหาของแบบเรียนภาษาอังกฤษเทคนิค เล่ม 1 และ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม ในการทำแบบสอบความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิครวมทั้งทักษะ และในทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายได้คะแนนเฉลี่ยในการทำแบบสอบทักษะการเขียนสูงกว่าทักษะอื่น และได้คะแนนเฉลี่ยในทักษะการพูดต่ำที่สุด

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม ในการทำแบบสอบความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิครวมทั้งทักษะและในทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน แต่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มในทักษะการฟัง ทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคที่นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงที่สุด คือ ทักษะการเขียน และทักษะที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ทักษะการฟัง

ในการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า ความสามารถในทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รวมทั้งทักษะ และແກ່เป็นรายทักษะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นิรนาท สถิตวากร (2531) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางภาษากับประเภทตัวอักษรจีน่าที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4” ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2531 จำนวน 137 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความถนัดทางภาษาของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ในการวิจัย 2 เรื่อง คือ James' Luck และ Sports and Amusements และแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านแบบให้เลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก และมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว สร้างจากเนื้อหาเรื่อง James' Luck และ Sports and Amusements เรื่องละ 20 ข้อ รวม 40 ข้อ เป็นคำถามประเภทแปลความ และตีความหมาย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางภาษา กับประเภทตัวอักษรจีน่าต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. นักเรียนที่มีความถนัดทางการเรียนต่างกันเมื่อเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาสูงและปานกลาง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาด้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5
3. นักเรียนที่เรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่มีประเภทตัวอักษรจีน่าต่างกัน จะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

รุ่งนภา นุศรวาส์ (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน และมีความสนใจในหัวเรื่องที่แตกต่างกัน” ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 64 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น จากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดความสนใจและแบบ

ทดสอบพื้นความรู้เดิม เนื้อเรื่อง 4 เรื่องที่แตกต่างกันไปตามระดับพื้นความรู้และความสนใจในหัวเรื่องของแต่ละคน และแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนในเรื่องที่มีระดับพื้นความรู้สูง แตกต่างจากความเข้าใจในการอ่านเรื่องที่มีระดับพื้นความรู้ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนในเรื่องที่มีระดับความสนใจในหัวเรื่องสูง แตกต่างจากความเข้าใจในการอ่านเรื่องที่มีระดับความสนใจในหัวเรื่องต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3. มีปฏิกริยาร่วมระหว่างพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่าน และความสนใจในหัวเรื่องต่อความเข้าใจในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

แวนวิภา ภักดีอาษา (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษและพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านแตกต่างกัน” ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ภาคคัน ปีการศึกษา 2532 ที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษและพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านแตกต่างกัน นักศึกษาทั้งหมดได้รับการจัดแบ่งเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 31 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและปานกลาง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักศึกษาที่มีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านมากและน้อย มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3. มีปฏิกริยาร่วมระหว่างพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านกับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและการหาคุณภาพของแบบสอบ

ศุภวัฒน์ สุกมลตันด์ (2528) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลของวิธีการให้คะแนนต่อค่าความตรง ความเที่ยง และความคงที่ของอันดับที่ของแบบสอบการอ่านเข้าใจความภาษาอังกฤษที่มีโครงสร้างความรู้ต่างกัน” ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1,872 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบ

ความสามารถทั่วไปในการอ่านเข้าใจความภาษาอังกฤษ 2 แบบ คือ แบบสอบที่ไม่มีชื่อเรื่องและภาพประกอบเรื่อง และแบบสอบที่มีชื่อเรื่องและภาพประกอบเรื่อง ซึ่งมีค่าความเที่ยง .856 และ .862 ตามลำดับ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความตรงเชิงพยากรณ์ของแบบสอบอิงกลุ่ม ที่ให้คะแนนวิธีต่าง ๆ มีค่าในระดับปานกลาง และไม่แตกต่างกัน ยกเว้นการให้คะแนนโดยวิธีใช้ค่าน้ำหนักคะแนนที่เหมาะสม (w) ซึ่งทำให้แบบสอบที่ไม่มีชื่อเรื่องและภาพประกอบเรื่อง มีค่าความตรงเชิงพยากรณ์ต่ำที่สุด การให้คะแนนโดยวิธีใช้ค่าเบต้าแปลง (B) ทำให้แบบสอบที่มีชื่อเรื่องและภาพประกอบเรื่อง มีค่าความตรงเชิงพยากรณ์ต่ำที่สุด

2. ความเที่ยงของแบบสอบอิงกลุ่มทั้ง 2 แบบ ที่ให้คะแนนวิธีต่าง ๆ มีค่าสูงทุกวิธี แบบสอบที่ให้คะแนนโดยวิธีใช้ค่าน้ำหนักคะแนนที่เหมาะสม (w) มีค่าความเที่ยงสูงสุด

3. เมื่อจุดตัดอยู่ระหว่างร้อยละ 0 ถึง 100 ความเที่ยงของแบบสอบอิงเกณฑ์ ที่ให้คะแนนวิธีต่าง ๆ มีค่าโดยเฉลี่ยสูงมาก การให้คะแนนโดยวิธีประเพณีนิยมทำให้แบบสอบทั้ง 2 แบบ มีค่าความเที่ยงสูงที่สุด แต่ถ้าจุดตัดอยู่ระหว่างร้อยละ 50 ถึง 100 ความเที่ยงของแบบสอบที่ให้คะแนนวิธีต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยสูง การให้คะแนนโดยวิธีใช้ค่าเบต้าแปลง (B) ทำให้แบบสอบทั้ง 2 แบบ มีค่าความเที่ยงสูงที่สุด

4. เมื่อเปรียบเทียบกับอันดับที่ของคะแนน ของวิธีประเพณีนิยม การให้คะแนนวิธีต่าง ๆ ทำให้อันดับที่ของคะแนนของแบบสอบทั้ง 2 แบบ มีความคงที่สูงมาก

5. คะแนนของแบบสอบแต่ละแบบที่ให้คะแนนวิธีต่างกัน ต่างก็มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระดับสูงมาก

6. ชื่อเรื่องและภาพประกอบเรื่อง ไม่มีผลต่อการอ่านเข้าใจความภาษาอังกฤษ แต่ความคุ้นเคยต่อสาระของเรื่องมีผลต่อการอ่าน ผู้สอบอ่านเรื่องที่คุ้นเคยมากกว่าได้เข้าใจมากกว่าเรื่องที่คุ้นเคยน้อยกว่า

7. ความคุ้นเคยต่อเรื่องที่อ่านมีความสัมพันธ์กับ ความยากง่ายของเรื่องในระดับปานกลาง

โสภา พิทักษ์วงศ์ (2537) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสร้างแบบทดสอบเชิงปฏิบัตินิยมเพื่อวัดการอ่านหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6" ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จำนวน 180 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบเชิงปฏิบัตินิยมวัดความเข้าใจในการอ่านหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์แบบ

โคลซเขียนเดิมเอง และแบบมีตัวเลือกให้และแบบเขียนตอบสั้น จำนวน 50 ข้อ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ได้แบบทดสอบเชิงปฏิบัตินิยมเพื่อวัดการอ่านหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 ข้อ มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20-.80 จำนวน 50 ข้อ ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .20-.71 จำนวน 48 ข้อ และค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า .20 จำนวน 2 ข้อ ค่าความเชื่อถือได้ Cronbach Alpha เท่ากับ 0.903 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.74 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 3.037 ส่วนระดับความสามารถรวมทางการอ่านของกลุ่มตัวอย่างผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด

นิธิ สุทธิมูหงา (2537) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบคุณภาพของแบบทดสอบโคลซวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่มีรูปแบบต่างกัน” การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบ ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบโคลซวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่มีรูปแบบต่างกัน 4 รูปแบบ คือ แบบซี แบบเอ็มซี แบบมีจำนวนอักษรและอักษรตัวแรกซีแอะ และแบบมีจำนวนอักษรและอักษรตัวสุดท้ายซีแอะ โดยแบบทดสอบโคลซทั้ง 4 รูปแบบ สร้างจากข้อความเดียวกัน 4 ข้อความ ที่ตัดตอนมาจากเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ 4 เรื่อง ข้อความละ 1 เรื่อง และ แต่ละข้อความจะเว้นคำให้นักเรียนเติม 15 คำ (ข้อ) รวมทั้งสิ้นรูปแบบละ 60 คำ (ข้อ) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 560 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีสุ่มแบบ 2 ขั้นตอน ผลการศึกษาพบว่า ทั้งค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบโคลซทั้ง 4 รูปแบบ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบทดสอบโคลซทั้ง 4 รูปแบบ มีคุณภาพไม่แตกต่างกันในการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ กับผลการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน

ภาวิณี จันศิษย์ยานนท์ (2528) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคกับทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคและทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษ และหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคและทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาในกลุ่มช่างอุตสาหกรรมจำนวน 858 คน จำแนกตามช่างต่าง ๆ 4 ช่างดังนี้คือ ช่างยนต์

จำนวน 254 คน ช่างกลโรงงาน 214 คน ช่างไฟฟ้ากำลัง 196 คน และช่างอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 226 คน ซึ่งเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ในวิทยาลัยเทคนิค 8 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิค และแบบทดสอบทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ฉบับละ 70 ข้อ แบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับมีค่าความเที่ยงของแบบสอบเท่ากับ 0.82 และ 0.88 ตามลำดับ ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนจาก แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเท่ากับ 38.5 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.0 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนจากแบบทดสอบทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษเท่ากับ 33.0 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.0 จากคะแนนเต็ม 70 คะแนน

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคและคะแนนทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษ เท่ากับ 0.91 และมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สุนทรี กิตติโสภากูร (2530) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจสัมพันธ์ภาพในข้อความและความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง ระดับปริญญาตรี โนมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร” ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง ระดับปริญญาตรีทุกคณะ โนมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร จำนวน 483 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบวัดความเข้าใจสัมพันธ์ภาพในข้อความ และแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความเข้าใจสัมพันธ์ภาพในข้อความมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง ระดับปริญญาตรี โนมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร ในทางบวก โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2. ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความเข้าใจสัมพันธ์ภาพในข้อความของนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 46.59 ของคะแนนเต็ม และประเภทของสัมพันธ์ภาพในข้อความที่นักศึกษาทำได้ถูกต้องเกินกว่าร้อยละ 50 คือ สัมพันธ์ภาพในข้อความประเภทการแสดงเหตุ-ผล และการแสดงเวลา

3. ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 47.29 ของคะแนนเต็ม

จันทร์ฉาย จาตุรงค์สาโรช (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเกษตรกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาสาขาเกษตรกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์

ประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษา ชั้นปีที่หนึ่งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาเกษตรกรรม ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2531 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 9 วิทยาเขต จำนวน 307 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป และแบบสอบถามความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะ ผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

4. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการทดลองสอนทักษะอ่าน

ถัดดาวัลย์ คุ้มรอบ (2530) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียน โดยการใช้กิจกรรมนำ การอภิปรายศัพท์ และการอ่านเรื่องที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน" โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมนำ การอภิปรายศัพท์ และการอ่านเรื่องที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่านก่อนการอ่าน ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ นัก

เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มละ 49 , 50 และ 50 คนตามลำดับ ที่กำลังเรียนอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี ตั้งกรุงเทพมหานคร ตามมีธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีพื้นฐานความรู้วิชาภาษาอังกฤษ จากการทดสอบกลางภาคเรียนไม่แตกต่างกัน แต่ละกลุ่มจะได้รับการเรียนการสอนที่ใช้การใช้กิจกรรมนำ การอภิปรายศัพท์ และการอ่านเรื่องที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่านวิธีการละ 3 ครั้ง รวมเป็นการสอนทั้งสิ้น 27 ครั้ง หลังจากจบการสอนในแต่ละคาบ นักเรียนทำแบบทดสอบทุกครั้ง นำคะแนนมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติโดยหาค่ามัธยิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบค่า F ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมนำ การอภิปรายศัพท์ และการอ่านเรื่องที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รณชฎน คำวชิรพิทักษ์ (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ผลของการฝึกกลวิธีการอ่านตามแนวทฤษฎีจิตวิทยาปัญญาานิยมที่มีต่อการอ่านเข้าใจความภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง” โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัยคือ เพื่อมุ่งศึกษาผลของการฝึกกลวิธีการอ่านที่มีต่อการอ่านเข้าใจความภาษาอังกฤษโดยการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านด้วยตัวแปรตาม 4 ด้าน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีการอ่านต่างกัน 3 วิธีต่อไปนี้คือ 1. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำ 2. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำและขยายความ 3. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีผสม และระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งหลังของกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประจำภาคต้นปีการศึกษา 2532 จำนวน 45 คน ซึ่งจำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน ด้วยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำ มีความสามารถในการจำได้แบบคำต่อคำสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำและขยายความและสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีผสม

2. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำ กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำและขยายความ และกลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีผสม มีความสามารถในการจับใจความหลัก การอนุมานและการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน

3. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำและขยายความ และกลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีผสม มีความสามารถในการจับใจความหลัก การอนุมาน และการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน

4. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำ มีความสามารถในการจำได้แบบคำต่อคำ จากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าจากการทดสอบครั้งแรก

5. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำและขยายความ มีความสามารถในการจับใจความหลัก จากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าจากการทดสอบครั้งแรก แต่มีความสามารถในการอนุมานและการแก้ปัญหา จากการทดสอบครั้งหลังไม่แตกต่างจากการทดสอบครั้งแรก

6. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีผสม มีความสามารถในการจับใจความหลักและการอนุมานจากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าจากการทดสอบครั้งแรก แต่มีความสามารถในการแก้ปัญหา จากการทดสอบครั้งหลังไม่แตกต่างจากการทดสอบครั้งแรก

เรวดี หิรัญ (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ที่เรียน โดยการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านเอง และโดยการย่อเรื่องที่อ่าน” ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2532 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) กลุ่มละ 37 คน ทำการสอนกลุ่มที่ 1 ด้วยวิธีการสอนแบบให้ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านเอง และทำการสอนกลุ่มที่ 2 ด้วยวิธีการสอนแบบให้ย่อเรื่องที่อ่าน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียน โดยการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านเอง มีสัมฤทธิ์ผลในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยการย่อเรื่องที่อ่าน โดยค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่เรียนโดยการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านเอง เท่ากับ 31.95 ซึ่งสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยการย่อเรื่องที่อ่านที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.97 แต่จากการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า คะแนน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สุณีย์ สิงห์ประไพ (2533) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่อง และกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่อง” โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องและการเขียนเรื่อง ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษานารี เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2533 จำนวน 60 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง ตัวอย่างประชากรแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน และกำหนดให้กลุ่มหนึ่งฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่อง อีกกลุ่มหนึ่งฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการสอน จำนวน 10 แผน และแบบสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับใช้ทดสอบตัวอย่างประชากรหลังการทดลอง วิเคราะห์คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองโดยการ

ทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าและกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่อง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รุ่งทิพย์ จุฑาภักดิ์ (2533) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ฝึกการอ่านในใจอย่างเคียวกับที่ฝึกการอ่านในใจพร้อมกับการฟังเทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วปกติและด้วยความเร็วที่ช้ากว่าปกติ” โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ฝึกการอ่านในใจอย่างเคียวกับที่ฝึกการอ่านในใจพร้อมกับการฟังเทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วปกติ และด้วยความเร็วที่ช้ากว่าปกติ ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางเมืองเขินผ่องอนุสรณ์ จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2533 จำนวน 120 แบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการสอน และแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ฝึกการอ่านในใจพร้อมกับการฟังเทปบันทึกเสียงเรื่องที่อ่านมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ฝึกการอ่านในใจอย่างเคียวอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยค่ามัธยิมเลขคณิตของกลุ่มที่ฝึกการอ่านในใจพร้อมการฟังเทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วปกติ และด้วยความเร็วที่ช้ากว่าปกติเท่ากับ 67.32 และ 77.27 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่ากลุ่มที่ฝึกการอ่านในใจเพียงอย่างเดียวที่ค่ามัธยิมเลขคณิตเท่ากับ 55.75

2. นักเรียนที่ฝึกการอ่านในใจพร้อมกับการฟังเทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วที่ช้ากว่าปกติมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ฝึกการอ่านในใจพร้อมกับการฟังเทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

นภคธ ปุรุประเสริฐ (2533) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการอภิปราย และการทำแผนผังสรุปโยงเรื่องที่อ่าน” โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการอภิปรายและการทำแผนผังสรุปโยงเรื่องที่อ่าน กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพานทอง จังหวัดชลบุรี จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากการทดสอบความมีนัยสำคัญของมัธยิมเลขคณิตของคะแนนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 4 ด้วยค่าที (t-test) พบว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีพื้นฐานความรู้วิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน กลุ่มทดลองเรียนด้วยการทำแผนผังสรุปโยงเรื่องที่อ่าน ส่วนกลุ่มควบคุมเรียน

ด้วยการอภิปรายใช้เวลาในการเรียน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ ผู้วิจัยทำการทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนทั้งสองกลุ่มทุกครั้งที่ยี่สิ้นสุดการเรียนในแต่ละคาบ โดยใช้แบบสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้ววิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้โดยใช้ค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการทำแผนผังสรุปโยงเรื่องที่ย่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการอภิปรายอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

วิโรจน์ คล้ายถิ (2533) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคและศึกษาความสนใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์โดยใช้การติดตามรูปแบบเริค้า (ERICA) ที่จัดเป็นชุดการสอนมินิคอร์สกับการติดตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา” โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างอุตสาหกรรม ที่เรียนโดยใช้การสอนแบบเริค้าที่จัดเป็นชุดการสอนมินิคอร์ส กับการติดตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 โรงเรียนเซนต์จอห์นอาชีวศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนตามรูปแบบเริค้าที่จัดเป็นชุดการสอนมินิคอร์ส กลุ่มควบคุมได้รับการติดตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลองด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิค แล้วนำเอาคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test ชนิด Independent เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และเปรียบเทียบพฤติกรรมความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคโดยคิดเทียบเป็นร้อยละ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการทดลองพบว่า

1. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนตามรูปแบบเริค้า ที่จัดเป็นชุดการสอนมินิคอร์สและกลุ่มที่ได้รับการติดตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอน ตามเริค้าที่จัดเป็นชุดการสอนมินิคอร์ส และที่ได้รับการติดตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา มีพฤติกรรมความสนใจ

ในการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคแตกต่างกัน โดยคิดเทียบเป็นร้อยละ ปรากฏว่ากลุ่มทดลองมีพฤติกรรมที่แสดงว่าสนใจ คิดเป็นร้อยละ 58.14 กลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมที่แสดงว่าสนใจ คิดเป็นร้อยละ 41.86

ชาวดี นาคสุขศรี (2534) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยจำนวนครั้งที่แตกต่างกัน” วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยจำนวนครั้งที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2532 จำนวน 108 คน จากโรงเรียนวัดน้อยหนองพญา โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ข้อความจำนวน 6 ข้อความ แผนการสอนจำนวน 6 แผน และแบบสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 6 ฉบับ ซึ่งมีค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.60 ถึง 0.77 ใช้เวลาสอน 18 คาบ นำคะแนนที่ได้จากการสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบค่า F ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกอ่านด้วยจำนวนครั้งที่แตกต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

มลิวัดย์ สายสงคราม (2534) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างการทำแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยกับกระบวนการโคลซ” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ทำแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยและนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้กระบวนการโคลซ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 โรงเรียนบัวใหญ่ อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 83 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 41 คน และกลุ่มควบคุม 42 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้กระบวนการโคลซ และกลุ่มควบคุมฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที ดำเนินการทดสอบก่อนและหลังการทดลองด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test Dependent Group และทดสอบความแตกต่างระหว่างความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร t-test Different Score ผลการทดลองพบว่า

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบ โคลซแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทย และนักเรียนที่ฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดอ่านแบบ โคลซแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประหยัด ภูมิโคกรักษ์ (2535) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความกับวิธีการสอนตามคู่มือครู” การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน อำนวยธานีชนูปถัมภ์ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 ซึ่งได้มาโดยการใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง กลุ่มควบคุม 1 ห้อง ห้องละ 40 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความ กลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการทดลองสอนกลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที โดยก่อนการทดลองมีการทดสอบก่อน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดเจตคติ หลังการทดลองมีการทดสอบการอ่านอีกครั้ง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการทดลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test ในรูป Difference Score ผลการทดลองพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อความต่อเนื่อง โดยใช้ตัวสัมพันธ์ความ มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทิพย์สุมาลย์ บุรณกิติพงษ์ (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพของเทคนิค “คิดตั้ง” ในการพัฒนาความเข้าใจด้วยการอนุมานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์ จังหวัดนนทบุรี” กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเบญจมราช

นุตรณ์ จังหวัดนนทบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนราชวิชา ทักษะอ่าน 2 (อ 032) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535-2536 จำนวน 60 คน ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสอนอ่าน 2 วิธี นักเรียนกลุ่มทดลองได้รับการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยการอนุมาณโดยใช้เทคนิค "คิดดัง" และนักเรียนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีปกติ เมื่อสิ้นสุดภาคเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มได้รับการทดสอบด้วยแบบทดสอบความเข้าใจด้วยการอนุมาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้รับจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบความเข้าใจด้วยการอนุมาณของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบแสดงว่า เทคนิค "คิดดัง" เป็นวิธีการสอนที่ใช้ในการพัฒนาความเข้าใจด้วยการอนุมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าวิธีสอนปกติ

ประยูทธ พันธุ์บัว (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียน ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู" การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียน ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียน ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ และเพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสอนกับระดับความสามารถที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียน ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2534 โรงเรียนบางลำโพง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาจากประชากรทั้งหมดโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น ตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย สุ่มเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองและกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ แบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษภายหลังการทดลอง แล้วนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบและคะแนนจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทิศทาง (Two-way Analysis of Variance) แบบ Two-way Classification , Several Observations Per Cell และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ้ (Scheffe) ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูงมีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลางและต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลางมีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถต่ำอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การสอนและระดับความสามารถไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ

รัตนา รอดอ่อง (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ฝึกการอ่านในใจซ้ำ ๆ อย่างเดียวกับการฟังเทปบันทึกเสียง ด้วยความเร็วปกติและด้วยความเร็วที่ช้ากว่าปกติ” การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ฝึกการอ่านในใจซ้ำ ๆ อย่างเดียว กับที่ฝึกการอ่านในใจซ้ำ ๆ พร้อมกับการฟังเทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วปกติ และด้วยความเร็วที่ช้ากว่าปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก ที่กำลังเรียนวิชา อ 032 ทักษะการอ่าน 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 3 ห้องเรียน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการวิจัยแบบที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแบบสุ่มและมีการสอบครั้งแรกกับสอบครั้งหลังใช้เวลาในการทดลองห้องละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน แยกต่างกันอย่างขั้นตอนการอ่านในใจซ้ำ ๆ พร้อมกับการฟังเทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วปกติ ห้องที่ 3 ฝึกการอ่านในใจซ้ำ ๆ พร้อมกับการฟังเทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วที่ช้ากว่าปกติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ฝึกการอ่านในใจซ้ำ ๆ อย่างเดียวกับการฟังการอ่านในใจซ้ำ ๆ พร้อมกับการฟังเทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วปกติและด้วยความเร็วที่ช้ากว่าปกติ มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ฝึกการอ่านในใจซ้ำ ๆ อย่างเดียวกับการฟังการอ่านในใจซ้ำ ๆ พร้อมกับการฟังเทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วปกติ และด้วยความเร็วที่ช้ากว่าปกติ มีเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ฝึกการอ่านในใจซ้ำ ๆ อย่างเดียวกับที่ฝึกการอ่านในใจซ้ำ ๆ พร้อมกับการฟังเทปบันทึกเสียงด้วยความเร็วปกติและความเร็วที่ช้ากว่าปกติ มีเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ศิริพรรณ กางคำแหง (2538) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการระลึกสิ่งที่อ่านได้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนอ่านตามคู่มือครู” การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความคงทนในการระลึกการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนตากพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดตาก จำนวน 80 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน ผลการทดลองพบว่า

1. นักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายมีการระลึกได้ในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายมีความคงทนในการระลึกได้ในระยะถัดไปคาบที่ 2 สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนทักษะการอ่าน

ในการศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาการเรียนทักษะการอ่าน พบว่ามีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนและความต้องการภาษาอังกฤษทุกทักษะ ซึ่งรวมทักษะการอ่านเข้าไว้ด้วย ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอ ดังนี้

สุจินดา อภิชาติวัฒน์ (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษบังคับพื้นฐานของนิสิตมหาวิทยาลัยนครสวรรค์” การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษบังคับพื้นฐานของนิสิตมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ กลุ่มประชากรสำหรับการวิจัย คือ นิสิตชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2535 มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จำนวน 340 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนอยู่ในระดับปานกลาง
2. ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ มีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะการฟัง การพูด และการอ่านอยู่ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ ส่วนความต้องการในทักษะการเขียนอยู่ในระดับปานกลาง
3. นิสิตทุกคณะวิชา มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะการฟัง และการเขียนอยู่ในระดับมาก ส่วนการพูด และการอ่านมีอยู่ในระดับปานกลาง
4. นิสิตทุกคณะวิชา มีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน อยู่ในระดับมาก ส่วนการเขียนมีอยู่ในระดับปานกลาง
5. นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน อยู่ในระดับมาก ส่วนการเขียนอยู่ในระดับปานกลาง
6. นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน อยู่ในระดับมาก ส่วนการเขียนอยู่ในระดับปานกลาง

งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษา และค้นคว้างานวิจัยต่าง ๆ ในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยแบ่งหัวข้อการค้นคว้าออกเป็น 4 หัวข้อ คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนทักษะอ่าน งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการ

ทดสอบทักษะอ่าน งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อทักษะการอ่าน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ กลวิธีการอ่าน ดังจะได้เสนอตามลำดับดังนี้

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนทักษะอ่าน

รอส พาร์โด และเอลบา ลัช (Rios Pardo and Elba Luz, 1995) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ผลของการสอนกลวิธีการถามคำถามที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง" การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของกลวิธีความสัมพันธ์ของการถามคำถามและการตอบ (The Question-answer Relationships : QAR) และกลวิธีการสร้างคำถาม (The Question-generation : QG) ในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของนักเรียนเกรด 9 ความเข้าใจในการอ่านได้รับการประเมินด้วยการให้สรุปใจความสำคัญ สรุปรายละเอียด ทั้งก่อนและหลังการเรียน นอกจากนี้ยังให้นักเรียนทุกคนได้เล่าสิ่งที่จำได้ขณะเรียน ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนเกรด 9 จำนวน 80 คน กระจายไปด้วยนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาที่สองอยู่ในระดับสูงจำนวน 40 คน และระดับต่ำ 40 คน จากนั้นทำการสุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มเพื่อให้เป็นกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาใกล้เคียงกัน แล้วกำหนดกลุ่มหนึ่งให้ได้รับการสอนตามกลวิธีความสัมพันธ์ของการถามคำถามและการตอบ (QAR) ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งได้รับการสอนตามกลวิธีการสร้างคำถาม (QG) โดยครูผู้สอนทั้ง 2 กลุ่มเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และได้รับการอบรมเป็นเวลา 13 วัน จากผู้วิจัยในการสอนด้วยคำถาม 3 ประเภท ได้แก่ คำถามเพื่อต้องการข้อมูลที่ชัดเจนจากบทอ่าน (Textually Explicit) คำถามเพื่อต้องการข้อมูลโดยนัยจากบทอ่าน (Textually Implicit) และคำถามเพื่อต้องการข้อมูลเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย อารมณ์ที่แฝงในบทอ่าน (Scriptally Implicit) ในกลุ่ม QAR ครูเป็นผู้ถามคำถามตามลักษณะประเภทของคำถาม ส่วนในกลุ่ม QG นักเรียนเป็นผู้สร้างคำถามและพิจารณาความเหมือนของลักษณะคำถาม จากนั้นครูผู้สอนรวบรวมการเขียนบันทึกเล่าสิ่งที่จำได้ขณะเรียนและการบันทึกเกี่ยวกับชนิดของคำถามที่ได้เรียนของนักเรียน แล้วนำมาวิเคราะห์ทุกวันทั้งที่ 4 8 และ 13 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Covariance :ANCOVA) การทดสอบ ไค-สแควร์ (Chi-square) จากข้อมูลที่ได้จากประเภทของคำถามทั้งก่อนและหลังการเรียนในแต่ละกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่าทั้งสองกลุ่มมีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่ากลวิธีที่ได้ทดลองกับทั้ง 2 กลุ่มมีผลทางบวกต่อความเข้าใจของนักเรียนที่มีความผลสัมฤทธิ์ในระดับต่ำของทั้ง 2 กลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ ผู้อ่านที่มีผลสัมฤทธิ์สูงในกลุ่ม QAR แสดงออกได้ดีกว่าผู้อ่านที่มีผลสัมฤทธิ์สูงในกลุ่ม QG จึงสรุปได้ว่ากลวิธี QAR มีประสิทธิภาพสำหรับกลุ่มผู้อ่านที่มีผลสัมฤทธิ์การอ่านสูง ส่วนกลุ่มผู้อ่านที่มีผล

สัมฤทธิ์ผลการอ่านคำแสดงออกได้ดีกว่ากลุ่มผู้อ่านที่มีผลสัมฤทธิ์คำในกลุ่ม QAR ดังนั้นกลวิธี QG จึงมีประสิทธิภาพสำหรับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์การอ่านต่ำ นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าการสอนนักเรียนด้วยชนิดของคำถามที่แตกต่างกันจะช่วยให้นักเรียนใช้กระบวนการทางความคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นรานันน์ เรืองฤติ (Naramunn Reongrudee,1996) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความเข้าใจในการอ่าน : การสอนเชิงแลกเปลี่ยน แก่ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง” โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อที่จะทดสอบการสอนเชิงแลกเปลี่ยน ซึ่งในการทดสอบประกอบด้วย การสรุปความ การถามคำถาม การจัดประเภท และการพยากรณ์ ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองแก่ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษา จำนวน 26 คน ที่เข้าศึกษาในหลักสูตรการอ่านที่มหาวิทยาลัย เวสเทิร์น นิว ยอร์ค ทับติก (Western New York Public University) โดยกลุ่มทดลองประกอบด้วยนักศึกษาจำนวน 13 คน ได้รับการสอนโดยใช้แนวคิดการสอนเชิงแลกเปลี่ยน และกลุ่มควบคุมประกอบด้วย นักศึกษา จำนวน 13 คน ได้รับการสอนโดยเน้นทักษะทางภาษา เช่น การเรียนรู้คำศัพท์ ไวยากรณ์และโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า

1. เมื่อนำแบบสอบวัดความเข้าใจในการอ่านไปทดสอบทั้งสองกลุ่ม ทั้งก่อนและหลังการเรียน แล้วนำคะแนนมาเปรียบเทียบกัน พบว่ากลุ่มทดลองมีความก้าวหน้ากว่ากลุ่มควบคุม

2. นอกเหนือจากวิธีการสอนที่ได้รับขณะดำเนินการวิจัยแล้ว ยังพบว่าผู้อ่านที่มีทักษะทางภาษาดีกว่าจะมีคะแนนจากทั้งแบบสอบมาตรฐานและแบบสอบที่มีข้อคำถามแบบความเรียง (Essay Question Tests) สูงกว่าผู้อ่านที่มีทักษะทางภาษาที่ต่ำกว่า

3. นักศึกษาทุกคนมีความเห็นว่าคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการอ่าน อย่างไรก็ตามพบว่า ผู้อ่านที่มีทักษะการอ่านสูงมักจะให้ความสำคัญกับความคุ้นเคยของหัวเรื่องและปริศนามากกว่า ในขณะที่กลุ่มผู้อ่านที่มีทักษะน้อยกว่ามักจะให้ความสำคัญกับคำศัพท์

4. นักศึกษาวัยผู้ใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง ในการวิจัยนี้ทุกคนสามารถที่จะตรวจสอบความเข้าใจของตนเองได้ อย่างไรก็ตาม ผู้อ่านที่มีทักษะอ่านสูงมีแนวโน้มที่จะใช้กลวิธีในการแก้ปัญหาหลากหลายกว่า ผู้อ่านที่มีทักษะอ่านน้อยกว่า ซึ่งปกติแล้วมักจะยึดติดอยู่กับกลวิธีใดกลวิธีหนึ่งในการแก้ปัญหาหนึ่ง ๆ

5. การหาใจความสำคัญเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับกลุ่มที่ได้รับการสอนเชิงแลกเปลี่ยน ในขณะที่ความรู้ทางคำศัพท์ ไวยากรณ์ และ โครงสร้าง เป็นสิ่งสำคัญสำหรับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยเน้นทักษะ

6. กลุ่มที่ได้รับการสอนเชิงแลกเปลี่ยน รายงานว่าได้ใช้กลวิธีการอ่านที่หลากหลายที่ ได้รับการสอนในขณะดำเนินการวิจัย ซึ่งคล้ายกันกับกลุ่มเน้นทักษะที่ได้รายงานว่าได้ใช้กลวิธีที่ได้รับการฝึกฝนมาเช่นกัน อย่างไรก็ตาม พบว่า กลวิธีหลัก ๆ ทั้ง 4 ที่กลุ่มผู้อ่านที่ได้รับการสอนเชิงแลกเปลี่ยนใช้มีแนวโน้มที่จะมีประสิทธิภาพมากกว่าการใช้ของกลุ่มเน้นทักษะ ซึ่งเห็นได้จากผลของคะแนนที่ได้จากการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบทักษะอ่าน

นูเรนี มารอฟ (Nooreiny Maarof, 1994) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การประเมินผลความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาชาวมาเลเซียที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในมหาวิทยาลัย : การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างแบบสอบให้เขียนเล่าสิ่งที่จำได้ทันทีกับแบบสอบหลายตัวเลือก” จุดประสงค์ของการวิจัยนี้เพื่อตรวจสอบผลของวิธีการทดสอบและระดับความสามารถในการอ่านที่มีต่อคะแนนความเข้าใจของผู้อ่าน และเพื่อตรวจสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทั้งสองนี้ กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาที่สอง ชาวมาเลเซีย จำนวน 162 คน จากหลักสูตรความสามารถในการอ่าน 3 ระดับ ที่ มหาวิทยาลัยแห่งชาติมาเลเซีย (National University of Malaysia) โดยกลุ่มตัวอย่างอ่านปริเฉทที่มีความยาว 306 คำ เกี่ยวกับวันขอบคุยพระเจ้า หลังจากนั้นให้ทำแบบสอบหลายตัวเลือกหรือแบบสอบให้เขียนเล่าสิ่งที่จำได้ทันที นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบทั้ง 2 ฉบับ มาวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบ 3X2 ในการตรวจสอบผลของวิธีการทดสอบและระดับความสามารถในการอ่านที่มีต่อคะแนนความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่าง ผลจากการใช้ ANOVA แสดงให้เห็นว่าชนิดของวิธีการทดสอบมีผลอย่างมาก แต่อย่างไรก็ตามดูเหมือนว่าระดับความสามารถจะมีผลต่อคะแนนความเข้าใจอย่างไม่มีนัยสำคัญ ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทั้งสอง นอกจากนี้ผลที่ได้ยังสนับสนุนให้มีการใช้เทคนิคการประเมินแบบหลายตัวเลือก ในการประเมินความเข้าใจในการอ่านภาษาที่สอง แบบสอบการเขียนเล่าสิ่งที่จำได้ทันทีนั้น ได้รับการเสนอแนะว่าเป็นเครื่องมือการประเมินที่มีความตรงควรได้รับการประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน

เอลิซาเบธ มาร์ทีเนซ (Elizabeth Martinez, 1994) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาภาษาที่เรียนและภาษาของผู้เรียนที่ใช้ในการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน” โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาผลของภาษาในการทดสอบเมื่อประเมินความเข้าใจในการอ่านภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย (อายุ 18-21 ปี) ที่เข้าศึกษาภาษาสเปนในภาคการศึกษาที่ 1 จำนวน 27 คน

และในภาคเรียนที่ 3 จำนวน 19 คน แต่ละกลุ่มได้รับอนุญาตภาษาสเปนที่แตกต่างกันในการอ่าน และได้รับชุดคำถาม 2 ชุด โดยที่ชุดแรกข้อคำถามเขียนเป็นภาษาสเปนและให้ตอบเป็นภาษา สเปนและอังกฤษ ชุดที่ 2 แจกหลังจากเก็บรวบรวมชุดแรกเรียบร้อยแล้ว ข้อคำถามเขียนเป็นภาษาอังกฤษและให้ตอบเป็นภาษาอังกฤษและสเปน อนุญาตและข้อคำถามแจกให้พร้อมกัน ผลที่ได้พบว่า ความผิดพลาดของนักศึกษาอาจะมีสาเหตุมาจากองค์ประกอบอื่นมากกว่าความเข้าใจในการอ่านอนุญาต โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสับสนที่เกิดจากการใช้คำในข้อคำถามหรือไม่สามารถจะตอบตนเองเป็นภาษาที่เรียนได้ และยังได้สรุปว่าการใช้ภาษาที่เรียนในการทดสอบทำให้ลดความตรงของแบบสอบ (Test Validity)

โช ดองวาน (Cho Dongwan, 1995) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ผลของลักษณะรายละเอียดของแบบทดสอบทางภาษาที่มีต่อโครงสร้างข้อคำถาม" จุดมุ่งหมายของการวิจัยนี้ เพื่อศึกษาลักษณะของแบบสอบ 3 ลักษณะ ซึ่งได้แก่ แบบสอบที่ประกอบด้วยข้อคำถามที่ยึดพื้นฐานของลักษณะของข้อสอบที่มีความชัดเจนมาก แบบสอบที่ประกอบด้วยข้อคำถามที่พัฒนาโดยใช้ลักษณะของข้อสอบที่มีความชัดเจนปานกลางและแบบสอบที่ประกอบด้วยข้อคำถามที่พัฒนาโดยใช้ลักษณะของข้อสอบที่มีความชัดเจนต่ำ สำหรับทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาที่สอง โดยลักษณะแบบทดสอบทั้ง 3 นั้น ผู้เขียนข้อคำถามจำนวน 9 คน ต้องสร้างข้อคำถาม 54 ข้อ (คนละ 6 ข้อ) แบบสอบประกอบไปด้วยข้อคำถาม 15 ข้อ ซึ่งเลือกมาจาก 54 ข้อ นำไปใช้กับนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง จำนวน 527 คน การพัฒนาข้อคำถาม 54 ข้อ ได้รับการตรวจสอบโดยผู้ตัดสิน 3 คน ซึ่งพิจารณาตามคุณภาพของข้อคำถาม การประเมินผลของผู้ตัดสินแสดงให้เห็นว่า ข้อคำถามที่ยึดพื้นฐานของลักษณะของข้อสอบที่มีความชัดเจนน้อยกว่านั้นมีคุณภาพกว่า ข้อคำถามที่พัฒนาโดยใช้ลักษณะของข้อสอบที่มีความชัดเจนกว่า การวิเคราะห์แบบทดสอบทางสถิติโดยใช้ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (Classical Test Theory) พบว่าข้อคำถามตอบตนเองต่อทฤษฎี อย่างไรก็ตาม พบว่าลักษณะของข้อสอบที่ชัดเจนกว่า จะดีกว่าลักษณะของข้อสอบที่มีความชัดเจนน้อยกว่าในการสร้างการตอบตนเองที่ถูกต้อง

วิลลิส เอ็ดวิน พูล (Willis Edwin Poole, 1996) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาเชิงสภาวะสองภาษาในการใช้กลวิธีในกระบวนการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ด้วยแบบสอบหลายตัวเลือก" จุดมุ่งหมายของการวิจัยนี้ เพื่อที่จะระบุและเปรียบเทียบการใช้กลวิธีโดยผู้อ่านและผู้ใหญ่ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาสเปนในการตอบคำถามความเข้าใจในการอ่านในแบบสอบหลายตัวเลือกเป็นภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง และเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลวิธีและการแสดงออก

กลุ่มตัวอย่างคือผู้อ่านวัยผู้ใหญ่ที่มีความคล่องแคล่วในการอ่านภาษาสเปนเป็นภาษาที่หนึ่ง และมีระดับความสามารถในการอ่านภาษาที่สองแตกต่างกัน จำนวน 15 คน เข้าเรียนในโปรแกรมภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาที่สองที่วิทยาลัยนิวอิงแลนด์ (New England College) โดยกลุ่มตัวอย่างจะต้องเขียนรายงานการตรวจสอบภายในตนเอง (Introspective Verbal Report) ขณะที่อ่านปริเฉท 3 ปริเฉทและตอบคำถาม 5 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามความเข้าใจในการอ่านแบบหลายตัวเลือกเป็นภาษาที่หนึ่งซึ่งเป็นภาษาของตนเอง และภาษาที่สอง และใช้เทคนิคคิดดัง (Think-aloud Protocols) เพื่อระบุและแยกประเภทกลวิธีที่ใช้ดำเนินการ การวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นความคล้ายคลึงทั้งภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม เมื่อพิจารณาตามแนวคิดที่กลุ่มตัวอย่างใช้เมื่อทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบหลายตัวเลือกในภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในภาวะสองภาษาส่วนใหญ่ขาดการใช้กลวิธีการทำข้อสอบทั่วไปที่เหมาะสมในทั้งภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง อย่างไรก็ตาม นักศึกษาส่วนใหญ่ของทุกกลุ่มใช้กลวิธีการทำข้อสอบที่ยึดการปฏิบัติงาน (Task-based Test-taking Strategies) ซึ่งสอดคล้องกับการตอบคำถาม 5 ข้อที่ใช้ในการวิจัยนี้ นอกจากนี้การแสดงออกเชิงลบหรือเชิงบวกในการทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบหลายตัวเลือกไม่ใช่สิ่งจำเป็นที่จะระบุชี้ระดับความเข้าใจในการอ่าน และพบว่าองค์ประกอบอื่น เช่น โครงสร้างข้อคำถาม และความคุ้นเคยที่มีต่อแบบสอบ ซึ่งไม่ใช่เกี่ยวข้องกับประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการแสดงออกของกลุ่มตัวอย่างและมีอิทธิพลต่อการใช้กลวิธีในภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง

ทามารา ลอริง (Tamara Loring, 1996) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาผลของแบบทดสอบคำศัพท์แบบ Yes/No ในการใช้เพื่อคัดเลือกจัดตำแหน่งนักศึกษาในมหาวิทยาลัย" งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้แบบสอบ Yes/No ที่วัดคำศัพท์ทั่ว ๆ ไป และแบบสอบ Yes/No ที่ประกอบด้วยรายการคำศัพท์ในระดับสอบเข้ามหาวิทยาลัย มาเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากแบบทดสอบเพื่อจัดตำแหน่งผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ของมหาวิทยาลัย นอร์ท อเมริกา (North America University) (แบบสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของมิชิแกน) กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย นอร์ท อเมริกา จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นผู้ที่พูดภาษาอารบิกและผู้ที่พูดภาษาฝรั่งเศส ผลการวิจัยพบว่าแบบสอบ Yes/No สัมพันธ์อย่างสูงกับแบบสอบมิชิแกน ในภาคของคำศัพท์ แต่กลุ่มผู้พูดภาษาอารบิกและกลุ่มผู้พูดภาษาฝรั่งเศส แสดงผลนอกเหนือจากนั้น กล่าวคือ ส่วนใหญ่ของกลุ่มผู้พูดภาษาอารบิก (Arabic-speaking) พบว่ามีอัตราในการเตาสูง ในทางตรงกันข้ามกลุ่มผู้พูดภาษาฝรั่งเศสพบว่าทำแบบทดสอบ Yes/No ด้วยความระมัดระวัง และคะแนนจากแบบทดสอบมิชิแกนในภาคคำศัพท์มีความสัมพันธ์กับคะแนนจากแบบสอบ Yes/No

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อทักษะการอ่าน

ซูซาน มาเรียน เจนคินส์ (Susan Marian Jenkins, 1988) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ผลของความสามารถทางภาษาและความรู้พื้นฐานที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่พูดภาษาอังกฤษในฐานะเจ้าของภาษาและพูดภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ” การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะศึกษาผลของความรู้พื้นฐานและความสามารถทางภาษาที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ไม่ใช่ผู้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตน และนักศึกษาที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตน ซึ่งเป็นนักศึกษาทางด้านวิศวกรรมศาสตร์และภาษาศาสตร์ จำนวน 227 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย บทอ่าน 4 บทจากหนังสือเรียนในระดับปริญญาตรีและแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านประเภทหลายตัวเลือกเกี่ยวกับบทอ่าน มีบทอ่าน 2 บท เป็นบทอ่านที่เกี่ยวข้องกับความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และอีก 2 บทเกี่ยวข้องกับความรู้พื้นฐานทางภาษาศาสตร์ ข้อคำถามประกอบไปด้วยข้อคำถาม 3 ชนิด ได้แก่ ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในบทอ่าน (Textually Explicit) ความหมายที่แฝงอยู่ในบทอ่าน (Textually Implicit) และความสามารถในการทราบถึงจุดมุ่งหมาย อารมณ์ที่แฝงในบทอ่าน (Scriptally Implicit) ความสามารถทางภาษาซึ่งศึกษาโดยการนำคะแนนของผู้พูดที่เป็นเจ้าของภาษามาเปรียบเทียบกับคะแนนของผู้พูดที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาจากทั้ง 2 หลักสูตร ในแบบทดสอบความเข้าใจ ตัวแปรแทรกซ้อนได้แก่ สถิติปัญญาและความถนัดทางสติปัญญาได้รับการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดสติปัญญาและการสอบ GRE Verbal Scores ในแต่ละกลุ่ม ผลที่ได้จากการวิจัยพบว่า ความรู้พื้นฐานมีบทบาทต่อความเข้าใจมากกว่าระดับความสามารถทางภาษาเมื่ออ่านบทอ่านที่มีความคุ้นเคย กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนในการทดสอบความเข้าใจสูงขึ้นเมื่อมีความรู้พื้นฐานสูง โดยไม่คำนึงถึงความสามารถทางภาษา อย่างไรก็ตามเมื่ออ่านบทอ่านที่ไม่คุ้นเคย ผู้พูดเจ้าของภาษาของทั้ง 2 หลักสูตร มีความเข้าใจดีกว่าผู้พูดที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ผู้พูดเจ้าของภาษามีคะแนนมากกว่าผู้พูดที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาในคำถามแบบถามข้อเท็จจริงที่ปรากฏในบทอ่าน แต่ไม่สามารถรักษาข้อได้เปรียบนี้ในคำถามที่ถามความหมายที่แฝงอยู่ในบทอ่าน สถิติปัญญาและความถนัดทางสติปัญญามีบทบาทที่สำคัญยิ่งในการอ่านเพื่อความเข้าใจเมื่อมีความรู้พื้นฐานน้อย สามารถตีความผลที่ได้จากการวิจัยว่าสนับสนุน รูปแบบทางทฤษฎีศึกษา (Schema Theoretic Models) ของความเข้าใจในการอ่าน

ชุน ชุง (Shun Chung, 1995) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ผลของการกำหนดหัวเรื่องต่อความเข้าใจในการอ่าน : บทอ่านเชิงพรรณนาภาษาอังกฤษและภาษาจีน” โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อที่จะศึกษาผลการกำหนดหัวเรื่องที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ในการอ่านทั้งภาษาจีนและภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ระดับ

ปริญญาตรีชาวจีน ที่จีนีส นาวาล อคาเดมี (Chinese Naval Academy) ปี 1994 ในได้หวัน จำนวน 192 คน โดยกลุ่มตัวอย่างถูกแบ่งกลุ่มตามเกรดวิชาภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่มีความสามารถการอ่านระดับปานกลางจนถึงระดับสูง จำนวน 6 กลุ่มเป็นกลุ่มสูง และกลุ่มที่มีความสามารถการอ่านระดับปานกลางจนถึงระดับต่ำ จำนวน 6 กลุ่มเป็นกลุ่มต่ำ กลุ่มให้แต่ละกลุ่มทำแบบสอบและแบบสอบถาม ก่อนการเรียน ใช้เทคนิคการเขียน (Written Protocols) เพื่อให้อ่านและจำอนุเฉทภาษาอังกฤษและภาษาจีน จากนั้นกลุ่มนักศึกษาจำนวน 12 คน มาจากในแต่ละกลุ่ม เพื่อสัมภาษณ์สำรวจทัศนคติและการรับรู้ที่มีต่อการกำหนดหัวเรื่อง ผลการวิจัยพบว่าทั้งกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ ที่เป็นชาวจีนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ แสดงออกเมื่ออ่านอนุเฉทภาษาจีนและภาษาอังกฤษที่มีการกำหนดหัวเรื่อง ได้ดีกว่าเมื่ออ่านอนุเฉทเหมือนกัน แต่ไม่มีหัวเรื่อง พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการใช้คำชี้แจงและข้อคำถามเกี่ยวกับหัวเรื่อง หรือการใช้อนุเฉทในรูปแบบไม่ขยาข และรูปแบบขยาข (Embedded and Marginal Format) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เชื่อว่า การกำหนดหัวเรื่องมีผลทางบวกต่อการอ่านไม่ว่าจะมีคำชี้แจงหรือคำถามประกอบหรือไม่ การวิเคราะห์ผลจากการสัมภาษณ์ แสดงให้เห็นว่าการกำหนดหัวเรื่องไม่เพียงแต่มีหน้าที่เป็นตัวกระตุ้นความรู้เดิม (Schema) หรือเป็นตัวช่วยในการทำความเข้าใจ ซึ่งเป็นถึงสำคัญสำหรับการจำและความเข้าใจในการอ่าน แต่การกำหนดหัวเรื่อง ยังมีหน้าที่เป็นเครื่องมือและองค์ประกอบที่เน้นในการช่วยให้นักศึกษาตัดสินใจว่าจะอ่านสิ่งใหม่ ๆ อย่างไร ในการสัมภาษณ์ยังแสดงให้เห็นว่า อย่างน้อยที่สุดข้อมูลที่ชัดเจนและให้ความสะดวกในการอ่านทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ นั้นมีแนวโน้มที่จะใช้กระบวนการ Top Down เป็นอย่างแรก ถ้าการกำหนดหัวเรื่องนั้นยากเกินไปที่จะเข้าใจ อย่างไรก็ตาม ผู้อ่านภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มต่ำ มีแนวโน้มที่จะไม่คำนึงถึงหัวเรื่องเลย

ยูคิ อคาทาวา (Yukie Akagawa, 1996) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ผลของความรู้พื้นฐานและความสนใจที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและการรู้คำศัพท์” โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาการตอนผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นนักศึกษาชาวญี่ปุ่น จำนวน 86 คน ด้วยข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กับความรู้พื้นฐานของเนื้อหาบทอ่านและการสร้างให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในคำศัพท์ต่าง ๆ โดยเฉพาะบทอ่านนั้นจะมีประสิทธิภาพในการช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจบทอ่านและรู้คำศัพท์เป้าหมาย จึงออกแบบสภาพการทดลอง 2 สภาพ คือ จัดให้มีความรู้พื้นฐาน (Provided Background Knowledge : PBK) และสร้างให้เกิดความสนใจ (Induced Careful Attention : ICA) และอีกสภาพคือการควบคุม (Control Condition) ก่อนให้อ่านปริเฉทกลุ่มตัวอย่างในสภาพทดลองได้รับกิจกรรมก่อนการอ่านเพื่อให้ความรู้พื้นฐานหรือกิจกรรมสร้างให้เกิดความสนใจ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับกิจกรรมตามหลักสูตร (เช่น คำถามและคำตอบ และการสรุปความ) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้

มี 4 กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วย การทดสอบก่อนเรียน กิจกรรมก่อนการอ่าน การอ่าน ปริเฉท แบบสอบความจำ แบบสอบความเข้าใจ แบบสอบคำศัพท์ และการทดสอบหลังเรียน นอกจากนี้ยังมีแบบสอบคำศัพท์ทั่วไปที่ใช้ในตอนต้นของการวิจัยและแบบสอบคำศัพท์ทั่วไปที่ใช้ในตอนสุดท้าย วัดความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบการจำและแบบสอบความเข้าใจ วัดความรู้ทางคำศัพท์ในปริบทก่อนเรียนโดยใช้แบบสอบคำศัพท์ การทดสอบหลังเรียนใช้แบบสอบหลังเรียน และแบบสอบที่เหลือทั้งหมด ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์นอกเหนือปริบทวัดโดยแบบสอบคำศัพท์ทั่วไป ผลที่ได้จากแบบสอบการจำและแบบสอบความเข้าใจแสดงให้เห็นว่า กลุ่ม PBK มีการแสดงออกมากกว่าอีก 2 กลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ แม้ว่าแต่ละกลุ่มจะไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในการวัดความรู้คำศัพท์จากแบบสอบในปริบท แต่ก็มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญในการวัดความรู้คำศัพท์โดยแบบสอบที่ปราศจากปริบท นั่นคือ กลุ่ม PBK มีการแสดงออกมากกว่าอีก 2 กลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ การจัดให้กลุ่มตัวอย่างได้รับข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กับความรู้พื้นฐานของเนื้อหาบทอ่าน สามารถปรับปรุงความเข้าใจและความรู้คำศัพท์โดยไม่มีปริบท ในขณะที่การสร้างให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความสนใจคำศัพท์เฉพาะในบทอ่านนั้น ไม่มีประสิทธิภาพต่อความเข้าใจและการรู้คำศัพท์

เจซี แบลนชาร์ด และ แอนทอยเนต เทเรซ (Gesi Blanchard and Antoinette Therese , 1997) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความเข้าใจในการอ่านภาษาที่สอง : บทบาทของสัทวิทยา (Phonology)" โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาการถ่ายโอนผลของหลักภาษาเฉพาะ และหลักภาษาทั่วไป ขณะอ่านสำหรับผู้เรียนภาษาที่สอง และเพื่อทดสอบแนวคิดในการเปลี่ยนแปลงข้อมูล (The Information Processing Approach) ควบคู่ไปกับลำดับขั้นการพัฒนาการเรียนรู้อ่านภาษาที่สอง โดยทำการทดลอง 4 การทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาผู้พูดภาษา สเปนเป็นภาษาที่หนึ่ง จำนวนกลุ่มละ 25 คน และตรวจสอบผลของความเหมือนและความต่างของระบบการเขียนภาษาสเปนและภาษาอังกฤษเนื่องจากผู้เข้าร่วมการวิจัยนี้เป็นผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และมีความสามารถทางภาษาอยู่ในช่วงระดับเริ่มต้นถึงระดับคล่องแคล่ว (Fluent English) เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบความสามารถ 3 ฉบับ ได้แก่ แบบสอบวัดความรู้เรื่องหน่วยเสียง แบบสอบเติมคำ (Cloze) และแบบสอบวัดความสามารถในการอ่าน เพื่อเป็นตัวพยากรณ์พฤติกรรมการอ่าน และเพื่อจะศึกษาแนวคิดการเปลี่ยนแปลงข้อมูลขณะอ่าน และผลที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน จึงกำหนดแบบสอบที่แตกต่างกัน 2 ฉบับ นั่นคือ ในการทดลองที่ 1 และ 2 ต้องการให้ผู้เข้าร่วมได้แสดงออกในแบบสอบเชิงค้นหาข้อมูล ได้แก่ การสืบหาตัวอักษรในขณะที่อ่านเรื่องเพื่อความเข้าใจ ส่วนในการทดลองที่ 3 และ 4 ให้ผู้เข้าร่วมได้แสดงออกในแบบสอบเชิงค้นหาความคิดรวบยอด ได้แก่ การค้นหาคำสะกดผิดขณะอ่านเพื่อความเข้าใจ

ใจ มีการเปรียบเทียบรูปแบบทั้ง 3 อันได้แก่ การใช้หน่วยเสียง รูปแบบการรวมกันเป็นหนึ่งเดียวโดยอาศัยความถี่ (The Unitization Frequency – dependent Model) และรูปแบบเป้าหมายที่เรียกว่ารูปแบบการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งข้อค้นพบนี้สนับสนุนการถ่ายโอนผลจากภาษาที่ 1 จากทั้งหลักภาษาเฉพาะและหลักภาษาทั่วไปขณะอ่านภาษาที่สอง รูปแบบการอ่านเพื่อความเข้าใจจุดมุ่งหมาย ได้รับการสนับสนุนมากที่สุดจากข้อมูลพฤติกรรมกรรมการอ่านที่อยู่ในลักษณะรูปแบบประมวลความจากบนลงมาล่าง (Top-down Model)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการอ่าน

เนล เจ แอนเดอร์สัน (Neil J. Anderson, 1991) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความแตกต่างระหว่างบุคคลในการใช้กลวิธีในการอ่านภาษาที่สองและการทดสอบ” โดยมีจุดประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาการใช้กลวิธีของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง ในการทดสอบความเข้าใจในการอ่านงานทางวิชาการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่พูดภาษาสเปนเป็นภาษาที่หนึ่ง จำนวน 36 คน ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับการรู้ว่าจะใช้กลวิธีอย่างไรมีประสิทธิภาพอย่างมาก มากกว่าการใช้กลวิธีเฉพาะและทำให้เพิ่มความเข้าใจในการอ่านได้มากขึ้น

ซูซานนา เควโรซ เดเมโล มอนเตโร (Suzanna Queiroz DeMelo Monteiro, 1993) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาเชิงเปรียบเทียบความตระหนักต่อกลวิธีในการอ่านและการใช้กลวิธีในการอ่านโดยนักเรียนวัยรุ่น ในการอ่านภาษาที่หนึ่ง (ภาษาโปรตุเกส) และในภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)” โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา เมื่ออ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และเมื่อเปลี่ยนมาอ่านเป็นภาษาของตน งานวิจัยนี้ประกอบด้วยการศึกษารายกรณี 25 กรณี นำมาแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มย่อย ตามความสามารถในการอ่านทั้ง 2 ภาษา นั่นคือ โปรตุเกสและอังกฤษ (ภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ) โดยมีการวางแผนที่จะให้ได้ข้อมูลจากแหล่งทั้ง 4 คือ แบบสอบถามความรู้พื้นฐาน เทคนิคการเขียน (Verbal Protocols) แบบสอบถามเชิงอภิปัญญา (Metacognitive Questionnaire) และแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อระบุชนิดที่หลากหลายของกลวิธีที่ผู้อ่านวัยรุ่นใช้เพื่อให้เกิดความเข้าใจบทอ่านและความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่าน การใช้กลวิธีและการรับรู้การใช้กลวิธีกับความสามารถในการอ่านของภาษาที่หนึ่งและภาษาต่างประเทศ หลังจากได้รับการสอนอ่านภาษาต่างประเทศเป็นเวลา 1 ภาคเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ปัญหาหลักในการอ่านภาษาต่างประเทศก็คือการขาดความรู้ที่จำเป็น

(กถาวีร) ในภาษาเป้าหมาย นอกจากนี้ในการศึกษารายกรณีบางชิ้นยังแสดงถึงการขาดความตระหนักในการอ่านภาษาที่หนึ่งอีกด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “ปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของเรื่องที่อ่านกับภาษาที่ใช้ในแบบสอบที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า” ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การค้นคว้าอย่างประชากร
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ ลักษณะของเรื่องที่อ่าน ซึ่งประกอบด้วยเรื่องที่มีลักษณะเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ศึกษาภาษาที่ใช้ในแบบสอบ ซึ่งประกอบด้วยภาษาแม่และภาษาที่เรียน จากหนังสือ เอกสาร วารสาร งานวิจัย และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

2. ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ จุดประสงค์การเรียนรู้ทางด้านทักษะการอ่าน สำหรับนักศึกษา ในระดับชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า และสำรวจเนื้อหาที่นักศึกษาอ่านประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ทุกสถาบัน โดยผู้วิจัยสอบถามจากอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อเป็นแนวทางในการเลือกเนื้อหาสำหรับสร้างแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

3. ศึกษาแนวทางในการสร้างแบบสอบ หลักและวิธีการสร้างแบบสอบ เทคนิค การเขียนข้อสอบและวิธีการใช้แบบสอบจากหนังสือ บทความ งานวิจัย และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และภาษาที่ใช้ในแบบสอบ

2. การสุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เนื่องจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังไม่สามารถให้ความร่วมมือในการวิจัย ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างประชากร นักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random-Sampling) จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ดังนี้

1. สอบถามจำนวนนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2540 พบว่ามีจำนวน 1,020 คน (งานทะเบียนและสถิณักศึกษา, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีและสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าพระนครเหนือ, 2540) จากนั้นดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยเทียบหาจำนวนตัวอย่างประชากรจากตารางสำเร็จรูปของยามานะ (Yamane, อ้างถึงใน อุทุมพร จามรมาน 2537 : 30) ให้มีความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ $\pm 5\%$ ที่ความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดตัวอย่างประชากร ประมาณ 286 คน

2. สุ่มตัวอย่างประชากรจากสถาบันทั้ง 2 แห่ง แห่งละ 30 % ได้จำนวนนักศึกษาที่เป็นตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 306 คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการสุ่มตัวอย่างประชากรนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

สถาบัน	จำนวนนักศึกษา	สุ่มตัวอย่าง 30 %
ธนบุรี	600	180
พระนครเหนือ	420	126
รวม		306

3. นำแบบสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษและแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยไปทดสอบกลุ่มนักศึกษาดังกล่าว จากนั้นแบ่งนักศึกษาแต่ละสถาบันออกเป็น 4 กลุ่ม โดยนำคะแนนของนักศึกษาแต่ละสถาบันที่ได้จากการทำแบบสอบทั้ง 2 ฉบับ มาพิจารณาคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษและคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักศึกษาที่ใกล้เคียงกันเพื่อสุ่มเข้ากลุ่มทั้ง 4 กลุ่ม (ดังปรากฏในภาคผนวก ข) ถ้านักศึกษาคงคนใดมีคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษและคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยไม่ใกล้เคียงพอที่จะสุ่มเข้ากลุ่มได้ ก็จะตัดทิ้งไป เหลือจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น กลุ่มละ 58 คน รวม 232 คน จากนั้นนำคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษและคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักศึกษาแต่ละกลุ่มมาหาค่ามัชฌิมเลขคณิตและหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีรายละเอียดดังนี้

	ความสามารถทางภาษาอังกฤษ		ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
กลุ่มที่ 1	55.59	7.90	17.19	3.28
กลุ่มที่ 2	55.22	7.73	18.12	2.79
กลุ่มที่ 3	54.93	7.61	18.21	3.01
กลุ่มที่ 4	54.78	7.85	18.10	2.79

4. นำค่ามัชฌิมเลขคณิตของความสามารถทางภาษาอังกฤษและความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ของทั้ง 4 กลุ่มดังกล่าวมาทดสอบ ความแตกต่างของค่าความแปรปรวน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า คะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษและคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ของทั้ง 4 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างระหว่างค่าความแปรปรวนที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังปรากฏในตารางที่ 2 และตารางที่ 3 จึงกำหนดให้นักศึกษาทั้ง 4 กลุ่มเป็นตัวอย่างประชากรต่อไป

ตารางที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบมัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ของคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา 4 กลุ่ม

แหล่ง	Df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	22.1552	7.3851	0.1222
ภายในกลุ่มหรือความคลาดเคลื่อน	228	13779.9655	60.4384	
ทั้งหมด	231	13802.1207	Xxx	

$$P < .05 ; (.05 F_{3,228} = 2.60)$$

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ค่า F ที่คำนวณได้ 0.1222 น้อยกว่า ค่า F จากตาราง 2.60 ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 หมายความว่า ค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับ .05

ตารางที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบมัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ของคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักศึกษา 4 กลุ่ม

แหล่ง	Df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	2.3233	.7744	0.0875
ภายในกลุ่มหรือความคลาดเคลื่อน	228	2018.7759	8.8543	
ทั้งหมด	231	2021.0991	Xxx	

$$P < .05 ; (.05 F_{3,228} = 2.60)$$

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ค่า F ที่คำนวณได้ 0.0875 น้อยกว่า ค่า F จากตาราง 2.60 ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 หมายความว่า ค่ามัธยเทศของคะแนนความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักศึกษาทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับ .05

5. กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ 1 ทำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั่วไป ที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาอังกฤษ กลุ่มที่ 2 ทำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาอังกฤษ กลุ่มที่ 3 ทำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั่วไป ที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาไทย และกลุ่มที่ 4 ทำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาไทย ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนนักศึกษาในการจัดกลุ่มตัวอย่างประชากรนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า จ้าแนกตามลักษณะของเรื่องที่อ่านและภาษาที่ใช้ ในแบบสอบ

ลักษณะของเรื่องที่อ่าน ในแบบสอบ	ภาษาที่ใช้ในแบบสอบ		รวม
	อังกฤษ	ไทย	
ภาษาอังกฤษทั่วไป	58	58	116
ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ	58	58	116
รวม	116	116	232

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ แบบสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ และแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย จำนวน 1 ฉบับ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบเพื่อวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั่วไป ที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ แบบสอบเพื่อวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั่วไป ที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาไทย จำนวน 1 ฉบับ แบบสอบเพื่อวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ และแบบสอบเพื่อวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาไทย จำนวน 1 ฉบับ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. การสร้างแบบสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ

1.1 เนื่องจากนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า มีการเรียนภาษาอังกฤษในลักษณะภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนั้นในการวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษผู้วิจัยจึงวัดความสามารถทางภาษาโดยใช้ความรู้ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นหลัก ผู้วิจัยสร้างตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้จากจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก อ 017 - อ 0112 มัธยมศึกษาตอนปลาย ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

1.2 คัดเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการสร้างข้อสอบ ให้เหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษา

1.3 สร้างแบบสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ ทักษะทั้ง 4 ในข้อที่ 1.1 และเนื้อหาในข้อ 1.2 ได้ ข้อสอบจำนวน 89 ข้อ (ดังปรากฏในภาคผนวก ค) ข้อสอบดังกล่าวมี 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความสามารถด้านการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะดังนี้

ฟังข้อความ 5 ข้อความ แต่ละข้อความประกอบด้วยข้อคำถามปรนัยแบบเลือกตอบ 5 ข้อ รวมจำนวน 25 ข้อ (25 คะแนน)

ตอนที่ 2 ความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะดังนี้

ข้อคำถามปรนัยแบบเลือกตอบจำนวน 25 ข้อ (25 คะแนน)

ตอนที่ 3 ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะดังนี้

อ่านข้อความ 5 ข้อความ แต่ละข้อความประกอบด้วยข้อคำถามปรนัยแบบเลือกตอบ 5 ข้อ รวมจำนวน 25 ข้อ (25 คะแนน)

ตอนที่ 4 ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะดังนี้

เรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยค จำนวน 5 ข้อ (5 คะแนน)

เติมคำลงในช่องว่าง จำนวน 8 ข้อ (8 คะแนน)

เขียนบรรยายภาพ จำนวน 1 ข้อ (12 คะแนน)

รวมข้อคำถามในตอนที่ 4 จำนวน 14 ข้อ

แบบสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ จึงประกอบไปด้วย การฟังข้อความจำนวน 5 ข้อ ความ การอ่านข้อความจำนวน 5 ข้อความ และคำถามปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 75 ข้อ 75 คะแนน แบบเรียงคำให้เป็นประโยค 5 ข้อ 5 คะแนน เติมคำในช่องว่าง 8 ข้อ 8 คะแนน เขียนบรรยายภาพที่กำหนด 1 ข้อ 12 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 100 คะแนน

1.4 นำแบบสอบที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ ความครอบคลุมของเนื้อหา ความเหมาะสมของการใช้ภาษา และความถูกต้องตามลักษณะการออกข้อสอบที่ดี แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำ ก่อนนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน (ดังรายนามในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความเหมาะสมของการใช้ภาษาและความถูกต้องตามลักษณะการออกข้อสอบที่ดี แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งสามารถสรุปความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิได้ดังต่อไปนี้

ก. ปรับปรุงคำสั่งในแบบสอบให้เหมาะสม เช่น

คำสั่งเก่า	Listen to the story and answer questions 1-5.
แก้ไขเป็น	Listen to the story twice and answer questions 1-5.
คำสั่งเก่า	Look at the series of pictures below and write for narrating the events that take place in the answer sheet. (150-200 words) 12 marks
แก้ไขเป็น	Look at the series of pictures below and in the answer sheet write a story according to the events that take place . (150-200 words) 12 marks

ข. ปรับปรุงการใช้ภาษาในข้อความและตัวเลือกให้เหมาะสม

ข้อ 5

c. I would believe him whether it would be a trick.

แก้ไขเป็น

c. I would believe him although it would be a trick.

ข้อ 20

a. feel delighted

b. feel disappointed

c. feel impressive

d. feel admiring

แก้ไขเป็น

a. delighted

b. disappointed

c. impressive

d. admiring

ข้อ 35

b. I think you should be sick now.

c. You should better ask some advice from our boss.

แก้ไขเป็น

b. I think you may be sick now.

c. You had better ask some advice from our boss.

ข้อ 57

The author mentions that a band's success is dependent on all of the following EXCEPT which choice ?

แก้ไขเป็น

The author mentions that a band's success is dependent on all of the following EXCEPT _____ .

ข้อ 58

a. has the final decision in producing an album

b. handles the recording arrangements for the band

c. sends representatives to look for new talent

d. orders someone to visit bars and night clubs

แก้ไขเป็น

a. It has the final decision in producing an album

b. It handles the recording arrangements for the band

c. It sends representatives to look for new talent

d. It orders someone to visit bars and night clubs

ข้อ 60

In your opinion , this passage can infer to which choice ?

แก้ไขเป็น

In your opinion , this passage can infer to which of the following statements ?

ข้อ 73 Where are the seafood of this restaurant from ?

แก้ไขเป็น Where does this restaurant get the seafood from ?

ก. เสนอแนะให้แบ่งแบบสอบออกเป็น 2 ชุด เพื่อความเหมาะสมในการใช้

จริง

ชุดที่ 1 ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ความสามารถด้านการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยการฟังข้อความจำนวน 5 ข้อความ และข้อคำถามปรนัยแบบเลือกตอบจำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 2 ความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยข้อคำถามปรนัยแบบเลือกตอบจำนวน 25 ข้อ

ชุดที่ 2 ประกอบด้วย

ตอนที่ 3 ความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยการอ่านข้อความจำนวน 5 ข้อความ และข้อคำถามปรนัยแบบเลือกตอบจำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 4 ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

การเรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยค จำนวน 5 ข้อ (5 คะแนน)

การเติมคำลงในช่องว่าง จำนวน 8 ข้อ (8 คะแนน)

การเขียนบรรยายภาพ จำนวน 1 ข้อ (12 คะแนน)

รวมข้อคำถามในตอนที่ 4 จำนวน 14 ข้อ

1.5 นำแบบสอบที่ได้แก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้ง

1.6 นำข้อความในแบบทดสอบความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษที่ได้รับการคัดเลือกว่ามีเนื้อหาเหมาะสมกับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไปบันทึกลงในแถบบันทึกเสียงตามลำดับเนื้อเรื่องในแบบทดสอบด้วยอัตราความเร็วของการพูดในระดับปกติ คือ อยู่ในช่วงประมาณ 130 – 160 คำ / นาที ตามเกณฑ์ของ เบคกี เกอเลซ สโนว์ และ ไคร์ เพอร์กินส์ (Becky Gerlach Snow and Kyle Perkins , 1979 : 51) โดยใช้การเว้นช่วงเวลาเพื่อทำแต่ละข้อคำถามเท่ากับ 20 วินาที (สมพร วันประกอบ 2535 : 108)

1.7 นำแบบสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษทั้งฉบับ ไปทดลองใช้ ครั้งที่ 1 กับนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตกลาง จำนวน 42 คน ในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2540

1.8 นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนโดยให้คำตอบที่ถูกต้อง 1 คะแนน และคำตอบที่ผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน ส่วนในการตรวจงานเขียนบรรยายภาพ ผู้วิจัยและผู้ตรวจอีกหนึ่ง

คน (ดังรายนามในภาคผนวก ก) ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ ทำการตรวจงานเขียนที่ส่งมา 10 ชิ้น พร้อมกับผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี (ดังรายนามในภาคผนวก ก) ที่มีประสบการณ์ในการสอนทักษะเขียน โดยผู้วิจัยถ่ายเอกสารงานเขียนของนักศึกษาจำนวน 10 ชิ้น ผู้เชี่ยวชาญตรวจงานเขียนที่เป็นต้นฉบับ และผู้วิจัยและผู้ตรวจคนที่ 2 ตรวจงานเขียนชุดเดียวกันที่เป็นฉบับถ่ายเอกสาร โดยใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนงานเขียนจากเกณฑ์ของ เจ บี ฮีตัน (J. B. Heaton, 1990 : 133-139) ดังนี้

1. ไวยากรณ์ (Grammar)

ไม่มีข้อบกพร่องด้านไวยากรณ์ ให้ 4 คะแนน

การเรียบเรียงคำและ โครงสร้างไวยากรณ์มีที่ผิด ซึ่งสังเกตเห็นได้เล็กน้อยให้

3 คะแนน

การเรียบเรียงคำและ ไวยากรณ์ผิดบ้างแต่ไม่ทำให้ความหมายคลาดเคลื่อนให้

2 คะแนน

การเรียบเรียงคำและ ไวยากรณ์ผิดมากขึ้นทำให้ความหมายคลาดเคลื่อนไปบ้างให้

1 คะแนน

การเรียบเรียงคำและไวยากรณ์มีที่ผิดมาก จนทำให้ไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่เขียน

ได้ ให้ 0 คะแนน

2. คำศัพท์ (Vocabulary)

ไม่มีข้อบกพร่องด้านคำศัพท์และสำนวน ให้ 4 คะแนน

ใช้ศัพท์และสำนวนส่วนใหญ่ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ให้ 3 คะแนน

ใช้คำศัพท์ผิดมากขึ้น แต่ยังสื่อความหมายให้ติดตามเรื่องได้ ให้ 2 คะแนน

ใช้คำศัพท์ผิดมากและจำกัดศัพท์ที่ใช้ ทำให้เข้าใจเรื่องได้ยาก ให้ 1 คะแนน

จำกัดศัพท์มากจนทำให้ไม่สามารถติดตามเรื่องได้ ให้ 0 คะแนน

3. กลไกในการเขียน (Mechanics)

ไม่มีข้อบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน ให้ 4 คะแนน

การเขียนสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอนมีที่ผิดน้อยมากให้ 3 คะแนน

การเขียนสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอนมีที่ผิดบ้างแต่ไม่ทำให้ความหมาย

เปลี่ยน ให้ 2 คะแนน

การเขียนสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอนผิดมากจนทำให้เข้าใจเรื่องได้ไม่ถึง

ครึ่งหนึ่ง ให้ 1 คะแนน

การเขียนสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอนผิดเกือบทั้งหมด ซึ่งทำให้ไม่สามารถจัดหมวดหมู่ของความคิดได้ ให้ 0 คะแนน

4. ความคล่องแคล่วในการสื่อความหมาย (Fluency)

เรื่องที่เขียนไม่มีข้อบกพร่องในด้านลีลา และการสื่อความหมาย ให้ 4 คะแนน

เรื่องที่เขียนมีข้อบกพร่องในด้านลีลา และการสื่อความหมายน้อยมาก ให้ 3 คะแนน

เรื่องที่เขียนมีข้อบกพร่องในด้านลีลาและการสื่อความหมายบ้าง แต่ไม่ทำให้เสียอรรถรส ให้ 2 คะแนน

เรื่องที่เขียนมีข้อบกพร่องในด้านลีลาและการสื่อความหมายมากขึ้น ทำให้เสียอรรถรส ให้ 1 คะแนน

เรื่องที่เขียนมีข้อบกพร่องในด้านลีลาและการสื่อความหมายมาก จนทำให้หมดอรรถรส ให้ 0 คะแนน

5. เนื้อหาที่สัมพันธ์กับเรื่องที่เขียน (Relevance)

เรื่องที่เขียนบรรยายได้ตรงกับภาพที่กำหนดให้ มีเนื้อหาชัดเจนมาก มีมาตรฐานเท่ากับเจ้าของภาษา ให้ 8 คะแนน

เรื่องที่เขียนบรรยายได้ตรงกับภาพ มีเนื้อหาชัดเจน หรือสื่อความหมายได้ตรงกับภาพที่กำหนดให้ ให้ 6 คะแนน

เรื่องที่เขียนบรรยายได้ตรงกับภาพ แต่ถ้าดับเนื้อหาที่สนเล็กน้อย ให้ 4 คะแนน

เรื่องที่เขียนสื่อความหมายได้มากกว่าครึ่งหนึ่ง แต่ถ้าดับเนื้อหาค่อนข้างสับสนให้ 2 คะแนน

เรื่องที่เขียนมีลำดับเนื้อหาที่สับสนมาก ไม่สามารถสื่อความหมายได้ ให้ 0 คะแนน

จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการตรวจของผู้ตรวจทั้ง 3 คนมาคำนวณหาค่าความเที่ยงในการตรวจ โดยใช้สูตรการหาความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlations) ซึ่งค่าสหสัมพันธ์ที่ได้นั้นจะต้องมีค่า .70 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีความสอดคล้องกันในระดับสูง (ประคองกรรมสูตร 2538 : 162) ผลปรากฏว่าค่าความสัมพันธ์ที่คำนวณได้จากการตรวจระหว่าง ผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญ เท่ากับ .86 ผู้ตรวจคนที่ 2 และผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ .71 ผู้วิจัยและผู้ตรวจคนที่ 2 เท่ากับ .84 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ จึงกำหนดให้ผู้วิจัยและผู้ตรวจคนที่ 2 เป็นผู้ตรวจงานเขียนต่อไป จากนั้นนำคะแนนที่ได้ของนักศึกษาแต่ละคนจากผู้ตรวจทั้ง 2 คน มารวมกันแล้วหารด้วย 2 ออกมาเป็นคะแนนสำหรับการเขียนบรรยายภาพของนักศึกษาแต่ละคน

1.9 นำแบบสอบในหน้าที่เป็นแบบปรนัย จำนวน 88 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง ทั้งฉบับโดยใช้สูตร คูเออร์วิชาร์ดสัน 20 (K-R20) พบว่า มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .91 จึงนำมาหาระดับ ความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) ของข้อสอบเป็นรายข้อ ปรากฏผลดังนี้

แบบสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ระดับความยาก (P)

ระดับความยากระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน 1	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน 8	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน 69	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน 10	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน -	ข้อ
รวม	88	ข้อ

ค่าอำนาจจำแนก (D)

ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน 7	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน 49	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน 31	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน 1	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน -	ข้อ
รวม	88	ข้อ

ถ้าสำหรับแบบสอบที่เป็นแบบอัตนัย การเขียนบรรยายภาพ จำนวน 1 ข้อ วิเคราะห์ หาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ อัลฟา (α -coefficient) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .71 จึงนำมา คำนวณหาค่าระดับความยากและค่าอำนาจจำแนก ซึ่งได้ผลออกมาดังนี้

ค่าระดับความยาก 0.50

ค่าอำนาจจำแนก 0.41

1.10 คัดเลือกข้อสอบในหน้าที่เป็นแบบปรนัยที่มีระดับความยากระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ปรากฏว่าได้ข้อสอบที่มีค่าระดับความยาก และ ค่าอำนาจ จำแนกตามเกณฑ์ จำนวน 81 ข้อ ส่วนข้อสอบที่มีระดับความยาก และ ค่าอำนาจจำแนกไม่ถึงเกณฑ์ จำนวน 7 ข้อ ผู้วิจัยได้นำมาแก้ไขปรับปรุงโดยปรับข้อคำถามและตัวลวงให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

1.11 นำข้อสอบที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้วทั้งฉบับ ไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตกลาง ซึ่งเป็นคณะ

กลุ่มกับนักศึกษาที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 1 จำนวน 42 คน แก่วนำมาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาระดับความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) ปรากฏผลดังนี้

แบบสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ (แบบปรนัย)

ระดับความยาก (P)

ระดับความยากระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	-	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	10	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	70	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	8	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
รวม	88		ข้อ

ค่าอำนาจจำแนก (D)

ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	-	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	44	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	42	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	2	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
รวม	88		ข้อ

แบบสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ (แบบอัตนัย) จำนวน 1 ข้อ

ระดับความยาก 0.52

ค่าอำนาจจำแนก 0.51

ได้ข้อสอบที่มีระดับความยากระหว่าง 0.21 – 0.67 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 – 0.71 ดังนั้น แบบสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 89 ข้อ จึงประกอบด้วย ข้อคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 75 ข้อ แบบเรียงคำให้เป็นประโยคและแบบเติมคำ (ให้คะแนนโดยตอบถูกให้ 1 ตอบผิดให้ 0) จำนวน 13 ข้อ และการเขียนบรรยายภาพ 1 ข้อ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข)

1.13 นำข้อสอบมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบในส่วนที่เป็นแบบปรนัย ปรากฏว่ามีค่าความเที่ยงเท่ากับ .93 ในส่วนที่เป็นแบบอัตนัย มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .81

2. การสร้างแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย

2.1 สร้างตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย (ท 405 – ท 606) เฉพาะทักษะการอ่าน ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

2.2 คัดเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการสร้างบทอ่านในแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ตามหัวข้อความสนใจของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่ได้จากการสอบถามนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 20 คน พบว่า นักศึกษามีความสนใจในการอ่านบทความทั่วไป ข่าววิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โฆษณาออนไลน์ ฤกษ์และคำแนะนำการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า ตามลำดับ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ง)

2.3 สร้างแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย โดยพิจารณาจากตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ในข้อ 2.1 และบทอ่านในข้อ 2.2 (ดังปรากฏในภาคผนวก จ) ได้ข้อความ 5 ข้อความและข้อสอบจำนวน 30 ข้อ เป็นคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ข้อสอบดังกล่าวมีรายละเอียดดังนี้

ข้อความที่ 1 ข่าว	จำนวน 5 ข้อ
ข้อความที่ 2 โฆษณา	จำนวน 5 ข้อ
ข้อความที่ 3 ฤกษ์และคำแนะนำการใช้สินค้า	จำนวน 5 ข้อ
ข้อความที่ 4 ร้อยกรอง	จำนวน 5 ข้อ
ข้อความที่ 5 บทความ	จำนวน 10 ข้อ

2.4 นำแบบสอบที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความเหมาะสมของการใช้ภาษา และความถูกต้องตามลักษณะการออกข้อสอบที่ดี แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำก่อนนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน (ดังรายนามในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความเหมาะสมของการใช้ภาษา และความถูกต้องตามลักษณะการออกข้อสอบที่ดี แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งสามารถสรุปความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิได้ดังต่อไปนี้

ปรับปรุงการใช้ภาษาของคำถามและตัวเลือกให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ข้อความที่ 1

ข้อที่ 1 ถึงประดิษฐ์ที่กรีนพีซ สร้างขึ้นมีจุดเด่นในข้อใด

แก้ไขเป็น ถึงประดิษฐ์ที่ “กรีนพีซ” สร้างขึ้น มีจุดเด่นในข้อใด

ข้อที่ 2 ขบวนการรักษาสิ่งแวดล้อม กรีนพีซ มีจุดมุ่งหมายใดในการสร้างถึงประดิษฐ์นี้

แก้ไขเป็น ขบวนการรักษาสิ่งแวดล้อม “กรีนพีซ” มีจุดมุ่งหมายใดในการสร้างถึงประดิษฐ์นี้

- ข้อที่ 4 ข. กรีนพีซ ประจําานพวกบริษัทผลิตรถยนต์
ง. กรีนพีซ ด้านรถยนต์ที่ไม่รักษาสภาพแวดล้อม
- แก้ไขเป็น ข. “กรีนพีซ” ประจําานพวกบริษัทผลิตรถยนต์
ง. “กรีนพีซ” ด้านรถยนต์ที่ไม่รักษาสภาพแวดล้อม
- ข้อที่ 5 ค. ทำให้เข้าใจว่ากรีนพีซเป็นองค์กรที่เน้นการทำงานเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม
แก้ไขเป็น ค. ทำให้เข้าใจว่า “กรีนพีซ” เป็นองค์กรที่เน้นการทำงานเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม
- ข้อความที่ 2
- ข้อที่ 7 ก. คิดตั้งเครื่องเสียงชั้นเยี่ยม พร้อมวีดีโอคิดตั้งในรถยนต์
ข. คิดตั้งตัวตรวจจับสัญญาณความเร็ว เพื่อความปลอดภัย
- แก้ไขเป็น ก. คิดตั้งเครื่องเสียงชั้นเยี่ยมพร้อมวีดีโอคิดตั้งในรถยนต์
ข. คิดตั้งตัวตรวจจับสัญญาณความเร็วเพื่อความปลอดภัย
- ข้อที่ 9 ค. ไร้ขีดจำกัด ทุกที่ดองแดนค์ ครูตเซอร์ พราโด
แก้ไขเป็น คําขวัญในข้อใดเหมาะสมกับโฆษณานี้
ค. ไร้ขีดจำกัดทุกที่ ดอง แดนค์ ครูตเซอร์ พราโด
- ข้อที่ 10 แดนค์ ครูตเซอร์ พราโด เหมาะกับการใช้งานใดมากที่สุด
แก้ไขเป็น แดนค์ ครูตเซอร์ พราโด เหมาะกับการใช้งานข้อใดมากที่สุด
- ข้อความที่ 3
- ข้อที่ 12 ง. นำเครื่องรับ ไปเปลี่ยนใหม่
แก้ไขเป็น ง. นำเครื่องรับ โทรศัพท์ไปเปลี่ยนใหม่
- ข้อที่ 13 ก. แจ้งพนักงานให้ทราบว่ามีสายของค์การเสีย
แก้ไขเป็น ก. แจ้งพนักงานให้ทราบว่ามีสายของค์การ ๑ หมายเลขนั้นเสีย
- ข้อที่ 15 จากคําแนะนำดังกล่าวทำให้ผู้อ่านเข้าใจว่าเครื่องรับ โทรศัพท์มีลักษณะอย่างไร
แก้ไขเป็น จากคําแนะนำดังกล่าวทำให้ผู้อ่านเข้าใจว่าเป็นเครื่องรับ โทรศัพท์ประเภทใด
- ข้อความที่ 4
- ข้อที่ 18 การที่ชาติไม่ถูกชาติอื่นครอบครองคล้ายกับมนุษย์ยังคงมีอะไร
แก้ไขเป็น การที่ถูกชาติอื่นครอบครองเปรียบเหมือนมนุษย์สูญเสียถึงใด
- 2.5 นำแบบตอบที่ได้แก้ไขคําถามคําแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ไปให้
อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง

2.6 นำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ไปทดลองใช้ ครั้งที่ 1 กับนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตกลาง จำนวน 42 คน ในภาคการศึกษาปลายปีการศึกษา 2540

2.7 นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนโดยให้คำตอบที่ถูกต้อง 1 คะแนน และคำตอบที่ผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

2.8 นำแบบสอบมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง ทั้งฉบับโดยใช้สูตร คูเคอร์ริชาร์ดสัน 20 (K-R20) พบว่า มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .68 จึงนำมาหาระดับความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) ของข้อสอบเป็นรายข้อ ปรากฏผลดังนี้

แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย

ระดับความยาก (P)

ระดับความยากระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	-	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	2	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	6	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	14	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	8	ข้อ
	รวม	30	ข้อ

ค่าอำนาจจำแนก (D)

ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	-	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	22	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	6	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	2	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
	รวม	30	ข้อ

2.9 คัดเลือกข้อสอบที่มีระดับความยากระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ปรากฏว่ามีข้อสอบที่มีค่าระดับความยาก และค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ จำนวน 22 ข้อ ส่วนข้อสอบที่มีระดับความยาก และค่าอำนาจจำแนกไม่ถึงเกณฑ์ จำนวน 8 ข้อ ผู้วิจัยได้นำมาแก้ไขปรับปรุงโดยปรับข้อคำถามและตัวถ่วงให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

2.10 นำข้อสอบที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตกลาง ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับนักศึกษา

ที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 1 จำนวน 42 คน แล้วย่านาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาระดับความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) ปรากฏผลดังนี้

แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย

ระดับความยาก (P)

ระดับความยากระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	-	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	1	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	21	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	8	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
	รวม	30	ข้อ

ค่าอำนาจจำแนก (D)

ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	-	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	17	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	8	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	5	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
	รวม	30	ข้อ

2.11 ได้ข้อสอบที่มีระดับความยากระหว่าง 0.39 – 0.75 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 – 0.71 ดังนั้น แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 จึงประกอบด้วย ข้อความจำนวน 5 ข้อความ ข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ เป็นข้อคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข)

2.12 นำข้อสอบมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบ ปรากฏว่า มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .80

3. การสร้างแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั่วไป

3.1 ตำราวงเนื้อหาเรื่องภาษาอังกฤษทั่วไป ที่นักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 อ่านประกอบการเรียน จากการสอบถามอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ปรากฏว่ามีเนื้อหา ดังต่อไปนี้

ป้ายโฆษณา โฆษณาจากหนังสือต่าง ๆ

ข่าว

จดหมาย

การสมัครงาน

บรรยายสถานที่ บุคคล

วัฒนธรรม สังคม

3.2 คัดเลือกบทอ่านจากเนื้อหาดังกล่าว โดยพิจารณาเลือกข้อความ ที่มีความยาวประมาณ 100 – 200 คำ ตามเกณฑ์ของ ฮาโรลด์ เอส แมดเซน (Harold S. Madsen , 1983 : 89-90) แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้แก่ อาจารย์ผู้มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษแก่นักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 5 ท่าน (ดังรายนามในภาคผนวก ก) พิจารณาเลือกบทอ่านจำนวน 4 บท ที่เหมาะสมกับระดับของนักศึกษา

3.3 นำบทอ่านที่ได้รับการคัดเลือกมาปรับเพื่อให้มีข้อความที่มีใจความสมบูรณ์ และมีความยาวใกล้เคียงกันเพื่อนำมาสร้างแบบสอบตามตารางกำหนดลักษณะข้อสอบ (ดังปรากฏในภาคผนวก ฉ) ที่สร้างขึ้นโดยยึดตามระดับความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับ คือ ความเข้าใจระดับข้อเท็จจริง ความเข้าใจระดับตีความ และความเข้าใจระดับประเมินค่า (Martha Dallman and others , 1978 : 197-203)

3.4 นำบทอ่านแต่ละบทมาสร้างแบบสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก และแบบสอบอัตนัยประเภทจำกัดคำตอบ (Restricted – Response Question) โดยมีข้อคำถามเป็นภาษาอังกฤษทั้งสิ้น 40 ข้อ ให้อัตราส่วนของจำนวนข้อคำถามและบทอ่านเท่ากัน คือ บทอ่านละ 10 ข้อ ซึ่งประกอบไปด้วยแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 5 ข้อ และแบบอัตนัยประเภทจำกัดคำตอบ 5 ข้อ โดยข้อคำถามวัดระดับความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับ คือ ความเข้าใจระดับข้อเท็จจริง ความเข้าใจระดับตีความและความเข้าใจระดับประเมินค่า มีรายละเอียดดังนี้

	บทอ่านที่ 1	บทอ่านที่ 2	บทอ่านที่ 3	บทอ่านที่ 4
ความเข้าใจระดับข้อเท็จจริง	6	6	6	6
ความเข้าใจระดับตีความ	2	2	2	2
ความเข้าใจระดับประเมินค่า	2	2	2	2
รวม	10	10	10	10

3.5 นำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั่วไป ที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความเหมาะสมของข้อความ และความถูกต้องของภาษา แล้วนำมาแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์

ที่ปรึกษา จากนั้นนำแบบสอบไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน (ตั้งรายนามในภาคผนวก ก) เป็นผู้
ตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความและความถูกต้องของภาษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ
นำของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งสามารถสรุปความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิได้ดังนี้

ก. ปรับปรุงและแก้ไขการใช้ภาษาในการเขียนคำตั้งให้ถูกต้องเหมาะสมและ
ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น

คำตั้งเก่า Read the following passage carefully and answer the questions 1-5 by choosing the
best alternatives and the questions 6-10 by writing the answer in English.

แก้ไขเป็น Read the following passage carefully. Choose the best choices to answer questions
1-5 ; and write the answer for questions 6-10.

ข. ปรับปรุงและแก้ไขการใช้ภาษาในการเขียนคำถามและตัวเลือกให้เหมาะสม
และชัดเจนยิ่งขึ้น

ข้อที่ 2 What is the most important thing mentioning in this advertisement ?

แก้ไขเป็น What is the passage mainly about ?

ข้อที่ 4 Which choice summarizes the duties of the priority passenger ?

แก้ไขเป็น Which choice summarizes the services offered to the priority passenger ?

ข้อที่ 7 Why does this advertisement suggest to be the priority passenger ?

แก้ไขเป็น Why does this advertisement promote the idea of being the priority passenger ?

ข้อที่ 15 According to the passage which knowledge that help to resolve this problem ?

แก้ไขเป็น According to the passage which knowledge helps to solve this problem ?

ข้อที่ 20 How does the knowledge of death rate help us ?

แก้ไขเป็น How does the knowledge of death rate help us lead a healthy life ?

ข้อที่ 22 a. an appointment with the manager

c. applying for a job

แก้ไขเป็น a. the appointment with the manager

c. the application for a job

ข้อที่ 24 If the writer is accepted which choice will not happen ?

แก้ไขเป็น If the writer is accepted , which choice will not happen to him ?

ข้อที่ 25 In which source that the writer also find the information to writer ?

b. The schedule of train in London

c. Bangkok Post

แก้ไขเป็น From where did the writer get the information about the new position ?
 b. The train timetable in London
 c. A newspaper

ข้อที่ 30 Specify the sources of information to write such type of this letter.

แก้ไขเป็น Specify the source of information used in writing this type of letter.

ข้อที่ 33 If you want to go to this place when it's crowded , when should you go ?

แก้ไขเป็น When is this place rather crowded ?

ข้อที่ 34 How did the passage summarize Bangkok ?

แก้ไขเป็น How did the writer summarize Bangkok ?

ค.เปลี่ยนแปลงการถามคำศัพท์ให้สามารถหาความหมายได้จากบริบท

(Context)

ข้อที่ 1 What does "Priority" (line 5) mean ?

- a. something that needs attention before others
- b. something that is very pleasant and enjoyable
- c. a condition of great comfort
- d. a condition of very high quality

แก้ไขเป็น What does "Priority Passenger" (line 5) mean ?

- a. Passenger who gets the attention before others.
- b. Passenger who needs to be pleasant and enjoyable.
- c. Passenger who has a condition of great comfort.
- d. Passenger who should be in a condition of very high quality.

ง. ปรับตัวลงให้เหมาะสมเนื่องจากอาจกลายเป็นคำตอบที่ถูกต้อง

ข้อที่ 3 b. the passengers on First Class or Raffles Class

แก้ไขเป็น b. the passengers who have been treated to a standard service

ข้อที่ 32 d. food imagination

แก้ไขเป็น d. Thai food

จ. เปลี่ยนแปลงทั้งคำถามและตัวเลือกให้เหมาะสม

ข้อที่ 11 Which choice describes the word "diabetes" most closely ?

- a. The same infectious disease during a single period of time
- b. Disease marked by bleeding and caused by not eating vitamin C

- c. New illness that happens during the course of another illness
- d. Disease in which there is too much sugar in the blood

แก้ไขเป็น

What does "harvest coconut" (line 8) mean ?

- a. to grow coconut
- b. to pick of coconut
- c. to look after coconut
- d. to eat coconut

3.6 นำแบบสอบที่แก้ไขแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

อีกครั้ง

3.7 นำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั่วไป ไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตกลาง จำนวน 42 คน ในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2540

3.8 นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน โดยในแบบสอบส่วนที่เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้คะแนนคำตอบที่ถูกต้อง 1 คะแนน และคำตอบที่ผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน และแบบสอบอัตนัยประเภทจำกัดคำตอบ (Restricted - Response Question) ผู้วิจัยและผู้ตรวจ อีกหนึ่งคน (ดังรายนามในภาคผนวก ก) ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ ทำการตรวจกระดาษคำตอบ 20 ข้อ ของนักศึกษาที่สุ่มมาจำนวน 10 คน พร้อมกับผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็น อาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี (ดังรายนามในภาคผนวก ก) มีประสบการณ์ในการสอน ทักษะเขียน โดยผู้วิจัยถ่ายเอกสารกระดาษคำตอบของนักศึกษา ผู้เชี่ยวชาญตรวจกระดาษคำตอบที่เป็นต้นฉบับ ผู้วิจัยและผู้ตรวจคนที่ 2 ตรวจกระดาษคำตอบชุดที่เป็นฉบับถ่ายเอกสาร โดยใช้เกณฑ์การ ตรวจให้คะแนนงานเขียนจากเกณฑ์ของ ของ เจ ชาร์ลส์ อัลเดอร์สันและคณะ (J. Charles Alderson and others , 1995 : 109) ดังนี้

- 0 คะแนน เมื่อคำตอบทั้งหมดไม่สัมพันธ์กับกรอบคำตอบที่กำหนดไว้ ซึ่งโดยภาพรวมแล้วเป็นคำตอบที่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์
- 1 คะแนน เมื่อคำตอบเกี่ยวข้องกับกรอบคำตอบอย่างจำกัด ขาดการระบุถึงสำคัญหรือการเน้นในสิ่งที่ไม่สำคัญ
- 2 คะแนน เมื่อคำตอบส่วนใหญ่เป็นไปตามกรอบคำตอบ แต่ยังขาดบางข้อมูล หรือมีการกล่าวถึงบางข้อมูลซ้ำ ๆ
- 3 คะแนน เมื่อคำตอบเกี่ยวข้องกับกรอบคำตอบอย่างสมบูรณ์

จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการตรวจของผู้ตรวจทั้ง 3 คนมาคำนวณหาค่าความเที่ยงในการตรวจ โดยใช้สูตรการหาค่าความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlations) ซึ่งค่าสหสัมพันธ์ที่ได้นั้นจะต้องมีค่า .70 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีความสอดคล้องกันในระดับสูง (ประคองกรรมสูตร 2534 : 162) ผลปรากฏว่าค่าความสัมพันธ์ที่คำนวณได้จากการตรวจระหว่าง ผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญ เท่ากับ .79 ผู้ตรวจคนที่ 2 และผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ .73 ผู้วิจัยและผู้ตรวจคนที่ 2 เท่ากับ .74 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ จึงกำหนดให้ผู้วิจัยและผู้ตรวจคนที่ 2 เป็นผู้ตรวจงานเขียนต่อไป จากนั้นนำคะแนนในแต่ละข้อของนักศึกษาแต่ละคนจากผู้ตรวจทั้ง 2 คน มารวมกันแล้วหารด้วย 2 ออกมาเป็นคะแนนที่ได้สำหรับแต่ละข้อของนักศึกษาแต่ละคน

3.9 นำแบบสอบถามวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง ของแบบสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร คูเคอร์ริชาร์ดสัน 20 (K-R20)กับแบบสอบในส่วนที่เป็นแบบปรนัย และใช้สูตรสัมประสิทธิ์ อัลฟา (α - coefficient) กับแบบสอบในส่วนที่เป็นแบบอัตนัย พบว่า ส่วนที่เป็นแบบปรนัยมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .69 ส่วนที่เป็นแบบอัตนัยมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .94 จึงนำมาหารระดับความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) ของข้อสอบเป็นรายชื่อ ปรากฏผลดังนี้

แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั่วไป
(แบบปรนัย)

ระดับความยาก (P)

ระดับความยากระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	-	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	7	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	13	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	-	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
	รวม	20	ข้อ

ค่าอำนาจจำแนก (D)

ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	3	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	6	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	8	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	3	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
	รวม	20	ข้อ

แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั่วไป

(แบบอัตนัย)

ระดับความยาก (P)

ระดับความยากระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	5	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	5	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	15	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	-	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
	รวม	20	ข้อ

คำอ่านาจจำแนก (D)

คำอ่านาจจำแนกระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	3	ข้อ
คำอ่านาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	7	ข้อ
คำอ่านาจจำแนกระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	1	ข้อ
คำอ่านาจจำแนกระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	9	ข้อ
คำอ่านาจจำแนกระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
	รวม	20	ข้อ

3.10 คัดเลือกข้อสอบที่มีระดับความยากระหว่าง 0.20 – 0.80 และคำอ่านาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ปรากฏว่ามีข้อสอบในส่วนที่เป็นแบบปรนัย ที่มีค่าระดับความยาก และคำอ่านาจจำแนก ตามเกณฑ์ จำนวน 17 ข้อ ส่วนข้อสอบที่มีระดับความยาก และคำอ่านาจจำแนกไม่ถึงเกณฑ์ จำนวน 3 ข้อ ผู้วิจัยได้นำมาแก้ไขปรับปรุงโดยปรับข้อคำถามและตัวถ่วงให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ในส่วนที่เป็นแบบอัตนัย ที่มีค่าระดับความยากและคำอ่านาจจำแนก ตามเกณฑ์ จำนวน 15 ข้อ ส่วนข้อสอบที่มีระดับความยาก และคำอ่านาจจำแนกไม่ถึงเกณฑ์ จำนวน 5 ข้อ ผู้วิจัยได้นำมาแก้ไขปรับปรุงโดยปรับข้อคำถามให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

3.11 นำข้อสอบที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตกลาง ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับนักศึกษาที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 1 จำนวน 42 คน ได้นำมาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาระดับความยาก (P) และคำอ่านาจจำแนก (D) ปรากฏผลดังนี้

แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั่วไป

(แบบปรนัย)

ระดับความยาก (P)

ระดับความยากระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	-	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	3	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	17	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	-	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
	รวม	20	ข้อ

คำอ่านาจจำแนก (D)

คำอ่านาจจำแนกระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	-	ข้อ
คำอ่านาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	6	ข้อ
คำอ่านาจจำแนกระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	12	ข้อ
คำอ่านาจจำแนกระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	2	ข้อ
คำอ่านาจจำแนกระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
	รวม	20	ข้อ

แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั่วไป

(แบบอัตนัย)

ระดับความยาก (P)

ระดับความยากระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	-	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	11	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	9	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	-	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
	รวม	20	ข้อ

คำอ่านาจจำแนก (D)

คำอ่านาจจำแนกระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	-	ข้อ
คำอ่านาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	2	ข้อ
คำอ่านาจจำแนกระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	5	ข้อ

ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	13	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
	รวม	20	ข้อ

3.12 ได้ข้อสอบในส่วนที่เป็นแบบปรนัย มีระดับความยากระหว่าง 0.39 – 0.57 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 – 0.64 ในส่วนที่เป็นแบบอัตนัย มีระดับความยากระหว่าง 0.33 – 0.54 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.33 - 0.80 ดังนั้น แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั่วไป จึงประกอบด้วยข้อความจำนวน 4 ข้อความ และข้อคำถามภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ เป็นข้อคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 20 ข้อ และข้อคำถามแบบอัตนัยแบบจำกัดคำตอบ (Restricted – Response Question) 20 ข้อ

3.13 นำแบบสอบมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบ ปรากฏว่า มีค่าความเที่ยงในส่วนที่เป็นแบบปรนัยเท่ากับ .74 และมีค่าความเที่ยงในส่วนที่เป็นแบบอัตนัยแบบจำกัดคำตอบ (Restricted – Response Question) เท่ากับ .97

4.การสร้างแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

4.1 ตำราวรรณคดีเรื่องภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ที่นักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 อ่านประกอบการเรียน จากการสอบถามอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ นักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ปรากฏว่ามีเนื้อหา ดังต่อไปนี้

คุณสมบัติของวัสดุช่าง

ไฟฟ้าพื้นฐาน (หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับไฟฟ้า เช่น มอเตอร์ คอนดักเตอร์ เซมิคอนดักเตอร์ ฯลฯ)

เครื่องยนต์

ก่อสร้าง เช่น คอนกรีต แรง ฯลฯ

อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์

เครื่องใช้ไฟฟ้า

วงจรไฟฟ้า

เคมีถึงทอ

พลศาสตร์

4.2 คัดเลือกบทอ่านจากเนื้อหาดังกล่าว โดยพิจารณาเลือกข้อความ ที่มีความยาว ประมาณ 100 – 200 คำ ตามเกณฑ์ของ ฮาโรลด์ เอส แมคเซน (Harold S. Madsen , 1983 : 89-90) แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้แก่ อาจารย์ผู้มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษแก่นักศึกษา คณะ วิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 5 ท่าน (ดังรายนามในภาคผนวก ก) พิจารณาเลือกบทอ่านจำนวน 4 บท ที่เหมาะสมกับระดับของนักศึกษา

4.3 นำบทอ่านที่ได้รับการคัดเลือกมาปรับเพื่อให้มีข้อความที่มีใจความสมบูรณ์ และ มีความยาวใกล้เคียงกันเพื่อนำมาสร้างแบบสอบตามตารางกำหนดลักษณะข้อสอบ (ดังปรากฏในภาคผนวก ฉ) ที่สร้างขึ้นโดยยึดตามระดับความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับ คือ ความเข้าใจระดับข้อเท็จจริง ความเข้าใจระดับตีความ และความเข้าใจระดับประเมินค่า (Martha Dallman , 1978 : 197-203)

4.4 นำบทอ่านแต่ละบทมาสร้างแบบสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก และแบบสอบอัตนัยประเภทจำกัดคำตอบ (Restricted – Response Question) โดยมีข้อคำถามภาษาอังกฤษทั้งสิ้น 40 ข้อ ให้อัตราส่วนของจำนวนข้อคำถามและบทอ่านเท่ากัน คือ บทอ่านละ 10 ข้อ ซึ่งประกอบไปด้วยแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 5 ข้อ และแบบอัตนัยประเภทจำกัดคำตอบ 5 ข้อ โดยข้อคำถามวัดระดับความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับ คือ ความเข้าใจระดับข้อเท็จจริง ความเข้าใจระดับตีความและความเข้าใจระดับประเมินค่า มีรายละเอียดดังนี้

	บทอ่านที่ 1	บทอ่านที่ 2	บทอ่านที่ 3	บทอ่านที่ 4
ความเข้าใจระดับข้อเท็จจริง	6	6	6	6
ความเข้าใจระดับตีความ	2	2	2	2
ความเข้าใจระดับประเมินค่า	2	2	2	2
รวม	10	10	10	10

4.5 นำแบบสอบที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความเหมาะสมของข้อความ และความถูกต้องของภาษา แล้วนำมาแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ต่อจากนั้นนำแบบสอบไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน (ดังรายนามในภาคผนวก ก) เป็นผู้ตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความและความถูกต้องของภาษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งสามารถสรุปความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิได้ดังนี้

ก. ปรับปรุงและแก้ไขการใช้ภาษาในการเขียนคำสั่งให้ถูกต้องเหมาะสม และชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น

คำสั่งเก่า Read the following passage carefully and answer the questions 1-5 by choosing the best alternatives and the questions 6-10 by writing the answer in English.

แก้ไขเป็น Read the following passage carefully. Choose the best choices to answer questions 1-5 ; and write the answers for questions 6-10.

ข. ปรับปรุงและแก้ไขการใช้ภาษาในการเขียนคำถามและตัวเลือกให้เหมาะสม

ถามและชัดเจนยิ่งขึ้น

- ข้อที่ 1 c. making less size
- แก้ไขเป็น c. reducing size
- ข้อที่ 2 a. one type of engineering
- แก้ไขเป็น a. types of metallurgical engineering
- ข้อที่ 4 Which choice summarizes one branch of metallurgist ?
- แก้ไขเป็น Which choice summarizes the work of one branch of metallurgist ?
- ข้อที่ 5 Which knowledge is related to the passage ?
- แก้ไขเป็น Which knowledge is linked to the metallurgical engineering ?
- ข้อที่ 14 The knowledge that get from this passage help you in which point ?
- แก้ไขเป็น What do you learn from this passage ?
- ข้อที่ 15 If you use higher resolution color monitor, which type of the work that can't do ?
- แก้ไขเป็น If you use higher resolution color monitor , which type of the work cannot be done ?
- ข้อที่ 17 How is the color of the screen important to computer ?
- แก้ไขเป็น Why is the screen color important to a computer ?
- ข้อที่ 20 If you read the further lesson , what kind of knowledge you would get ?
- แก้ไขเป็น If you read the further unit , what kind of information you would get ?
- ข้อที่ 28 What are the advantages of the thing presented in the passage ?
- แก้ไขเป็น What are the advantages of the emulator presented in the passage ?
- ข้อที่ 30 If you want to get more details about the producers of this kind of goods , which source could you find ?
- แก้ไขเป็น If you want to get more details about the producers of this kind of goods , which source should you look for ?
- ข้อที่ 31 d. making weaker and thinner by mixing another gas with it
- แก้ไขเป็น d. making weaker and thinner by adding something with it
- ข้อที่ 33 Which choice is related to the way for solving the problem caused from heat added naturally ?

แก้ไขเป็น Which choice is related to the solving of problem caused by heat added naturally ?

ข้อที่ 38 How can the heat from solar be useful when the weather is cold ?

แก้ไขเป็น How will solar heat be useful when the weather is cold ?

ข้อที่ 40 The writer intended to write this passage mainly to whom and why ?

แก้ไขเป็น To whom and why did the writer intend to mainly write this passage ?

ก. เปลี่ยนแปลงการถามคำถามเพื่อให้สามารถหาความหมายได้จากบริบท (Context)

ข้อที่ 11 What does "resolution" mean ?

แก้ไขเป็น "Monitors are classified by their resolution." What does "resolution" mean ?

4.6 นำแบบสอบที่แก้ไขแล้ว ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

อีกครั้ง

4.7 นำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตกลาง จำนวน 42 คน ในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2540

4.8 นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน โดยในแบบสอบส่วนที่เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้คะแนนคำตอบที่ถูกต้อง 1 คะแนน และคำตอบที่ผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน และแบบสอบอัตนัยประเภทจำกัดคำตอบ (Restricted – Response Question) ผู้วิจัยและผู้ตรวจอีกหนึ่งคน (ดังรายนามในภาคผนวก ก) ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ ทำการตรวจกระดาษคำตอบทั้ง 20 ข้อ ของนักศึกษาที่สุ่มมาจำนวน 10 คน พร้อมกับผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี (ดังรายนามในภาคผนวก ก) มีประสบการณ์ในการสอนทักษะเขียน โดยผู้วิจัยถ่ายเอกสารกระดาษคำตอบของนักศึกษา ผู้เชี่ยวชาญตรวจกระดาษคำตอบที่เป็นต้นฉบับ และผู้วิจัยและผู้ตรวจคนที่ 2 ตรวจกระดาษคำตอบชุดที่เป็นฉบับถ่ายเอกสาร โดยใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนงานเขียนจากเกณฑ์ของ ของ เจ ชาร์ลส์ อัลเดอร์สันและคณะ (J. Charles Alderson and others , 1995 : 109) ดังนี้

- 0 คะแนน เมื่อคำตอบทั้งหมดไม่สัมพันธ์กับกรอบคำตอบที่กำหนดไว้ ซึ่งโดยภาพรวมแล้วเป็นคำตอบที่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์
- 1 คะแนน เมื่อคำตอบเกี่ยวข้องกับกรอบคำตอบอย่างจำกัด ขาดการระบุถึงสำคัญหรือการเน้นในสิ่งที่ไม่สำคัญ
- 2 คะแนน เมื่อคำตอบส่วนใหญ่เป็นไปตามกรอบคำตอบ แต่ยังคงขาดบางข้อมูลหรือมีการกล่าวถึงบางข้อมูลซ้ำ ๆ

3 คะแนน เมื่อคำตอบเกี่ยวข้องกับกรอบคำตอบอย่างสมบูรณ์

จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการตรวจของผู้ตรวจทั้ง 3 คนมาคำนวณหาค่าความเที่ยงในการตรวจ โดยใช้สูตรการหาความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlations) ซึ่งค่าสหสัมพันธ์ที่ได้นั้นจะต้องมีค่า .70 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีความสอดคล้องกันในระดับสูง (ประกอบกรรมสูตร 2534 : 162) ผลปรากฏว่าค่าความสัมพันธ์ที่คำนวณได้จากการตรวจระหว่าง ผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญ เท่ากับ .76 ผู้ตรวจคนที่ 2 และผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ .70 ผู้วิจัยและผู้ตรวจคนที่ 2 เท่ากับ .74 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ จึงกำหนดให้ผู้วิจัยและผู้ตรวจคนที่ 2 เป็นผู้ตรวจงานเขียนต่อไป จากนั้นนำคะแนนในแต่ละข้อของนักศึกษาแต่ละคนจากผู้ตรวจทั้ง 2 คน มารวมกันแล้วหารด้วย 2 ออกมาเป็นคะแนนที่ได้สำหรับแต่ละข้อของนักศึกษาแต่ละคน

4.9 นำแบบสอบมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง ของแบบสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร คูเคอร์ ริชาร์ดสัน 20 (K-R20) กับแบบสอบในส่วนที่เป็นแบบปรนัย และใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -coefficient) กับแบบสอบในส่วนที่เป็นแบบอัตนัย พบว่า มีค่าความเที่ยงในส่วนที่เป็นแบบปรนัย เท่ากับ .67 มีค่าความเที่ยงในส่วนที่เป็นแบบอัตนัยเท่ากับ .94 จึงนำมาหารระดับความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) ของข้อสอบเป็นรายข้อ ปรากฏผลดังนี้

แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ เฉพาะ (แบบปรนัย)

ระดับความยาก (P)

ระดับความยากระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	1	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	2	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	17	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	-	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
	รวม	20	ข้อ

ค่าอำนาจจำแนก (D)

ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	3	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	8	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	6	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	3	ข้อ

ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
	รวม	20	ข้อ

แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (แบบอัตนัย)

ระดับความยาก (P)

ระดับความยากระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	6	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	2	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	12	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	-	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
	รวม	20	ข้อ

ค่าอำนาจจำแนก (D)

ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	3	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	8	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	3	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	5	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	1	ข้อ
	รวม	20	ข้อ

4.10 คัดเลือกข้อสอบที่มีระดับความยากระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ส่วนข้อสอบที่ไม่ถึงเกณฑ์นำมาปรับปรุง ปรากฏว่ามีข้อสอบ ในส่วนที่เป็นแบบปรนัย ที่มีค่าระดับความยาก และค่าอำนาจจำแนก ตามเกณฑ์ จำนวน 17 ข้อ ส่วนข้อสอบที่มีระดับความยาก และค่าอำนาจจำแนกไม่ถึงเกณฑ์ จำนวน 3 ข้อ ผู้วิจัยได้นำมาแก้ไขปรับปรุงโดยปรับข้อคำถามและตัวถ่วงให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ในส่วนที่เป็นแบบอัตนัย ที่มีค่าระดับความยากและค่าอำนาจจำแนก ตามเกณฑ์ จำนวน 14 ข้อ ส่วนข้อสอบที่มีระดับความยาก และค่าอำนาจจำแนกไม่ถึงเกณฑ์ จำนวน 6 ข้อ ผู้วิจัยได้นำมาแก้ไขปรับปรุง โดยปรับข้อคำถามให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

4.11 นำข้อสอบที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตกลาง ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับนักศึกษา

ที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 1 จำนวน 42 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาระดับความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) ปรากฏผลดังนี้

แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (แบบปรนัย)

ระดับความยาก (P)

ระดับความยากระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	-	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	6	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	12	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	2	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
	รวม	20	ข้อ

ค่าอำนาจจำแนก (D)

ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	-	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	11	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	3	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	6	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
	รวม	20	ข้อ

แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (แบบอัตนัย)

ระดับความยาก (P)

ระดับความยากระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	-	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	2	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	18	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	-	ข้อ
ระดับความยากระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
	รวม	20	ข้อ

ค่าอำนาจจำแนก (D)

ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.00 – 0.19	จำนวน	-	ข้อ
----------------------------------	-------	---	-----

ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.40	จำนวน	6	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.41 – 0.60	จำนวน	8	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.61 – 0.80	จำนวน	6	ข้อ
ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.81 – 1.00	จำนวน	-	ข้อ
	รวม	20	ข้อ

4.12 ได้ข้อสอบในส่วนที่เป็นแบบปรนัยมีระดับความยากระหว่าง 0.28 – 0.75 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 – 0.64 ในส่วนที่เป็นแบบอัตนัยมีระดับความยากระหว่าง 0.35 – 0.59 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.23 – 0.75 ดังนั้น แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ จึงประกอบด้วยข้อความจำนวน 4 ข้อความ และ ข้อคำถามภาษาอังกฤษจำนวน 40 ข้อ เป็นข้อคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 20 ข้อ และข้อคำถามแบบอัตนัยแบบจำกัดคำตอบ (Restricted – Response Question) 20 ข้อ

4.13 นำแบบสอบมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบ ปรากฏว่า มีค่าความเที่ยงในส่วนที่เป็นแบบปรนัยเท่ากับ .72 และมีค่าความเที่ยงในส่วนที่เป็นแบบอัตนัยแบบจำกัดคำตอบ (Restricted – Response Question) เท่ากับ .97

นำแบบสอบเพื่อวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั่วไป และแบบสอบเพื่อวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาอังกฤษทั้ง 2 ฉบับ ซึ่งได้นำไปทดลองใช้และแก้ไขปรับปรุงจนมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับ ระดับความยากและค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์แล้ว มาแปลงข้อคำถามและตัวเลือกให้เป็นภาษาไทย จากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องของการแปล แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

ก. ไม่ต้องแปลคำศัพท์ที่ต้องการถามความหมาย เช่น
แบบสอบเพื่อวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั่วไป

ข้อที่ 1 “Priority Passenger” (ในบรรทัดที่ 4) หมายถึงข้อใด

ข้อที่ 6 “numerous” (ในบรรทัดที่ 4) หมายถึงอะไร

แบบสอบเพื่อวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

ข้อที่ 1 “refining” (ในบรรทัดที่ 3) หมายถึงอะไร

ข้อที่ 6 “proper” (ในบรรทัดที่ 3) หมายถึงอะไร

ข. ไม่แปลคำศัพท์ทางวิชาการ เช่น

แบบสอบเพื่อวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

- ข้อที่ 13
- a. จอภาพที่มี resolution ต่ำ
 - b. จอภาพที่มี resolution สูง
 - c. จอภาพสี VGA
 - d. จอภาพสี CGA
- ข้อที่ 22 หัวข้อสำคัญของข้อความนี้คืออะไร ?
- a. ไมโคร โปรเซสเซอร์
 - b. อินูเลชัน
 - c. ราคาของไมโคร โปรเซสเซอร์
 - d. บริษัท Hewlett-Packard

ได้เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบ 4 ฉบับ ได้แก่ แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั่วไป ที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาอังกฤษ แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั่วไป ที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาไทย แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาอังกฤษ และแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาไทย (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัย จากคณาบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถาบันทั้ง 2 แห่ง ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร
2. นำหนังสือขอความร่วมมือดังกล่าวไปติดต่อกับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าทั้ง 2 แห่ง ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรด้วยตนเอง เพื่อติดต่อกขอทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย และขอรายชื่อนักศึกษาเพื่อนำมาใช้ในการสุ่มตัวอย่าง กำหนด วัน เวลา และสถานที่สอบ
3. จัดเตรียมแบบสอบ ไว้ให้เพียงพอ และอยู่ในสภาพเรียบร้อย
4. นำแบบสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ และแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ไปทดสอบกับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 จากสถาบัน

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าทั้ง 2 แห่ง ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย จากนั้นแบ่งนักศึกษาทั้งหมดออกเป็น 4 กลุ่ม โดยนำคะแนนของนักศึกษาแต่ละสถาบันที่ได้จากแบบสอบทั้ง 2 ฉบับมาพิจารณาคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษ และคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักศึกษาที่ใกล้เคียงกันเพื่อสุ่มเข้ากลุ่มทั้ง 4 กลุ่ม ถ้านักศึกษาคนใดมีคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษ และคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยไม่ใกล้เคียงพอที่จะสุ่มเข้ากลุ่มได้ก็จะตัดทิ้งไป จากนั้นนำคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษและความสามารถในการอ่านภาษาไทยของแต่ละกลุ่มมาหาค่ามัชฌิมเลขคณิตและหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. นำค่ามัชฌิมเลขคณิตและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถทางภาษาอังกฤษและความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ของทั้ง 4 กลุ่มมาทดสอบ ความแตกต่างของค่าความแปรปรวน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า คะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษและคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย ของทั้ง 4 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างระหว่างค่าความแปรปรวนที่ระดับนัยสำคัญ .05 จึงกำหนดให้นักศึกษา ทั้ง 4 กลุ่ม เป็นตัวอย่างประชากรต่อไป

6. กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ 1 ทำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั่วไป ที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาอังกฤษ กลุ่มที่ 2 ทำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาอังกฤษ กลุ่มที่ 3 ทำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั่วไป ที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาไทย และกลุ่มที่ 4 ทำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาไทย

7. นำแบบสอบของแต่ละกลุ่มมาตรวจให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบในส่วนที่เป็นแบบปรนัยแบบเลือกตอบให้ข้อที่ถูกต้อง 1 คะแนน ตอบผิด หรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน ในส่วนที่เป็นแบบอัตนัยประเภทจำกัดคำตอบใช้เกณฑ์การตรวจของ เจ. ชาร์ลส์ อัลเดอร์สัน และคณะ (J. Charles Alderson and others , 1995 : 109) โดยใช้ผู้ตรวจ 2 คน นำคะแนนที่ได้ของนักศึกษาแต่ละคนจากผู้ตรวจทั้ง 2 มาหาค่าเฉลี่ยเพื่อเป็นคะแนนในแต่ละข้อของนักศึกษาแต่ละคน

8. นำคะแนนที่ได้ของแต่ละกลุ่มมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

นำคะแนนจากแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ตามลักษณะของเรื่องที่อ่าน คือ ภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และภาษาที่ใช้ในแบบ

สอบ คือ แบบสอบที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาไทย และแบบสอบที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยระเบียบวิธีทางสถิติ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (The Statistical Package for Social Science : SPSS) โดยดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. หาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนน ตามลักษณะของเรื่องที่ย่าน และภาษาที่ใช้ในแบบสอบ

2. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (Two way Analysis of Variance) โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (The Statistical Package for Social Science : SPSS) และเปรียบเทียบคะแนนเป็นรายคู่โดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าระดับความยาก (Level of Difficulty) ของแบบสอบปรนัยโดยใช้สูตร

$$P = \frac{R_U + R_L}{2f}$$

เมื่อ P แทน ระดับความยาก
 R_U แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ทำข้อสอบได้แต่ละข้อถูกต้อง
 R_L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ทำข้อสอบได้แต่ละข้อถูกต้อง
f แทน จำนวนคนในแต่ละกลุ่มซึ่งต้องมีจำนวนคนเท่ากัน

(ประคอง กรวรรณุต, 2538 : 30)

2. ค่าระดับความยาก (Level of Difficulty) ของแบบสอบอัตนัยโดยใช้สูตร

$$P = \frac{P_H \% + P_L \%}{2}$$

เมื่อ P แทน ดัชนีความยาก

P_H % แทน ร้อยละของคะแนนที่ได้ ซึ่งหาได้โดยเอาคะแนนของนักเรียน
ในกลุ่มสูงทั้งหมดรวมกัน และทำเป็นร้อยละของคะแนนเต็มที่เป็นไปได้

P_L % แทน ร้อยละของคะแนนที่ได้ ซึ่งหาได้โดยเอาคะแนนของนักเรียน
ในกลุ่มต่ำทั้งหมดรวมกัน และทำเป็นร้อยละของคะแนนเต็มที่เป็นไปได้

(บุญธรรม กิจปริคาบวิสุทธิ, 2524 : 31-34)

3. ค่าอำนาจจำแนก (Power of Discrimination) ของแบบสอบปรนัยโดยใช้สูตร

$$D = \frac{R_U - R_L}{f}$$

เมื่อ D แทน อำนาจจำแนกของแบบสอบ

R_U แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ทำข้อสอบได้แต่ละข้อถูกต้อง

R_L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ทำข้อสอบได้แต่ละข้อถูกต้อง

f แทน จำนวนคนในแต่ละกลุ่มซึ่งต้องมีจำนวนคนเท่ากัน

(ประคอง วรรณสุต, 2538 : 31)

4. ค่าอำนาจจำแนก (Power of Discrimination) ของแบบสอบอัตนัยโดยใช้สูตร

$$r = P_H \% - P_L \%$$

เมื่อ r แทน อำนาจการจำแนก

P_H % แทน ร้อยละของคะแนนที่ได้ ซึ่งหาได้โดยเอาคะแนนของนักเรียน

ในกลุ่มสูงทั้งหมดรวมกัน และทำเป็นร้อยละของคะแนนเต็มที่เป็นไปได้

P_L % แทน ร้อยละของคะแนนที่ได้ ซึ่งหาได้โดยเอาคะแนนของนักเรียนในกลุ่มต่ำทั้งหมดรวมกัน และทำเป็นร้อยละของคะแนนเต็มที่เป็นไปได้

(บุญธรรม กิจปริคาบวิสุทธิ, 2524 : 31-34)

5. ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบปรนัยโดยใช้สูตร กูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson Reliability) ดังนี้

$$K-R_{20} : r_{xx} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ r_{xx} แทน สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของแบบสอบ
 n แทน จำนวนข้อสอบในแบบสอบ
 p แทน สัดส่วนของคนที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูกต้อง
 q แทน สัดส่วนของคนที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อผิด
 pq แทน ผลคูณของสัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกและตอบผิด
 $\sum pq$ แทน ผลบวกของผลคูณของสัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกและตอบผิด
 S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของผู้ทดสอบทั้งหมด

(ประคอง วรรณสุด, 2538 : 41)

6. ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบอัตนัย โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ อัลฟา (α - coefficient) ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_1^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน ค่าความเที่ยงของแบบสอบ
	k	แทน จำนวนข้อของข้อสอบ
	S_1^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_x^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของข้อคำถามทั้งหมด

(ประกอบ กรรณสูตร 2538 : 41)

7. ค่าความเที่ยงของการตรวจให้คะแนนงานเขียนด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product - Moment Correlations) โดยใช้สูตร

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	X	แทน คะแนนที่ได้จากการตรวจของผู้ตรวจคนที่ 1
	Y	แทน คะแนนที่ได้จากการตรวจของผู้ตรวจคนที่ 2
	N	แทน จำนวนนักเรียนที่ทำแบบสอบทั้งหมด
	\sum	แทน การรวมกันของคะแนนทั้งหมด

(ประกอบ กรรณสูตร , 2538 : 37)

